

Chögyal Namkhai Norbu

*LONGSAL
TEACHINGS*

VOLUME FOUR

ཤང་ཤུང་འཛིན་པོ་

Shang Shung Edizioni

The *Longsal Cycle* or *The Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe* (*Klong chen 'od gsal mkha' 'gro'i snying thig*) is the collection of Chögyal Namkhai Norbu's rediscovered teachings.

This fourth volume of teachings from the *Longsal* contains one upadesha received through dreams, including the histories of its discovery, *The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind* (*Lta ba blo 'das chen po'i gnad byang*), a special teaching of Garab Dorje containing extraordinary and clear explanations on the main points of the Dzogchen view. The Tibetan text is included.

The Master Chögyal Namkhai Norbu is the founder of the Dzogchen Community. He was born in 1938 in Derge in Eastern Tibet, he studied with some of the most important Tibetan masters completing the cycle of studies in the Buddhist traditions of Sutra and Tantra. At the age of sixteen he met the Master Changchub Dorje who introduced him to the true knowledge of the Dzogchen teachings. He came to the West in 1960, on the invitation of Giuseppe Tucci, to collaborate in his work at the Institute of Middle and Far Eastern Studies, in Rome (ISMEO). From 1964 to 1992 he was Professor of Tibetan and Mongolian Language and Literature at the Oriental Institute in Naples. In 1976 he began to give teachings in Italy and in many other countries, founding centres for study and practice. The main centres are in Italy, United States, Argentina, Australia and Russia.

Lotsawa Series
180E

This publication is intended for those who have already received the Dzogchen transmission from Chögyal Namkhai Norbu

© 2003 Shang Shung Edizioni
58031 Arcidosso GR-Italy
tel: 0564 966039
e-mail: shangshunged@tiscali.it

IPC - 288EN03 - Approved by the International Publications Committee of the Dzogchen Community founded by Chögyal Namkhai Norbu

CHÖGYAL NAMKHAI NORBU

***LONGSAL
TEACHINGS***

VOLUME FOUR

*Translated from Tibetan and edited
by Adriano Clemente
with the kind help of the Author*

ཤང་ཤུང་འཛིན་གྱི་འཕྲིན་

Shang Shung Edizioni

CONTENTS

Translator's note to the Longsal Series of teachings	6
Preface	7
The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind	
The History of Its Discovery	8
Root Text	206

TRANSLATOR'S NOTE TO THE LONGSAL SERIES OF TEACHINGS

The *Longsal Cycle* or *The Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe* (*Klong chen 'od gsal mkha' 'gro'i snying thig*) is the collection of Chögyal Namkhai Norbu's rediscovered teachings.

In this series of publications, explanations and clarifications have been reduced to a minimum to emphasize the principle that oral instructions must be received directly from the transmission holder in order to fully understand the text.

PREFACE

This fourth volume of teachings from the *Longsal Cycle* contains one upadesha received through dreams (*mnal chos*), including the history of its discovery, over a period of time ranging from 1980 to 2002.

The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind (*Lta ba blo 'das chen po 'i gnad byang*) is a special upadesha of Garab Dorje written down in its final form in 2002 on the isle of Margarita. Written in prose, it contains extraordinary and clear explanations on the main points of the Dzogchen view. The dreams through which the upadesha was received include the masters Gyalse Gyurmed Gyaltzen (rGyal sras 'gyur med rgyal mtshan, 1914-1972), son of Changchub Dorje and one of the author's teachers, and Padmasambhava.

I wish to thank Anastasia McGhee for reviewing my English.

March 2003

Adriano Clemente

ཨྲི་ལྷོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐེག་ལས།
 ལྷ་བ་སློང་ས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་བཞུགས།

འབྲོག་འབྱུང་།

ལྷགས་སྤྱེལ་ལོ་ །ཕྱི་ལོ་ ༡༩༥༠ ཟླ་ ༧ ཆེས་ ༡༡།
 ལ། ཨི་ཏ་ལི་ཡའི་བྱང་ཕྱོགས་ འཛོན་ཏེ་བེ་ལུ་ན་འ ཞེས་
 བྱ་བའི་ཉེ་གནས་ཀྱི་གྲོང་གསེབ་གཅིག་ཏུ་རི་མཚམས་ཤིག་
 ཚུགས་པ་དེར། ཕྱོགས་ཀུན་ནས་འོངས་པའི་མོས་ལྷན་
 སོ་མོ་བརྒྱ་ཕྱག་ལྷག་ཙམ་ཞིག་འདུས་བྱུང་བ་དེ་རྣམས་ལ། ཁོ་
 བོས་ཚོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཚོས་བྲིད་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་པའི་དགོང་
 དེའི་མཚལ་ལམ་དུ།

ང་རང་གནས་གང་ཡིན་མ་ངེས་པའི་བྲག་ཕྱག་གཡུ་འོད་
 ལྷང་ངེར་འབར་བ་ཞིག་གི་ནང་དུ་ཚོགས་ཆེན་ཚོས་སྐོར་གྱི་
 དཔེ་མཛོད་ཡིན་སྐྱེམས་ཨོ་རྒྱན་གྱི་སྐད་དང་། མཁའ་འགྲོའི་
 བརྒྱུ་ཡིག་ལྷ་བུའི་ཕུ་སྤྱོད་སྤོང་ཕྱག་མང་པོ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་
 ཁྲོད་ནས། དེ་སྡོན་ལོ་མང་ཙམ་ཞིག་འདས་པ་ལྷགས་མོ་

ॐ From the Innermost Essence of the Dakinis of
the Luminous Clarity of the Universe

**THE MAIN POINTS OF THE VIEW
TOTALLY BEYOND THE
CONCEPTUAL MIND**

THE HISTORY OF ITS DISCOVERY

In the Metal-Monkey year [on the eleventh of July, 1980], during a retreat held in a village near Montebelluna, North Italy, in which I gave teachings on Dzogpa Chenpo to more than one hundred interested people, males and females, gathered there from every direction, in the night I had the following dream.

I was inside a cave brightly shining with turquoise light in an unknown place, in what seemed to be a library of Dzogchen texts. Among the many thousands of volumes written in the Oddiyana language, in the symbolic script of the Dakinis and so forth that were there, I was searching for a text on the View which had appeared from a drombu (oval container indicating the rediscovery of a terma) that

ལྷང་གི་ལོ་རྒྱུན་བཅུན་ཇོ་ཇི་གཡུ་སྒྲོན་མས་ཁོ་བོར་བདང་
བྱང་བའི་སྒྲོམ་བྱ་ལས་བྱོན་པའི་ལྷ་གཞུང་།

སློང་ཆེན་འོད་གསལ་ལེ་མཁའ་འགྲོའི་སློང་ཐིག་ལས་སུ་

ལྷ་བུ་སློང་འདས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པུ་བཞུགས་སུ་

ཞེས་བྱ་བ་དེའི་དཔེ་འཚོལ་གྱིན་ཡོད་འདུག ཁོ་བོས་
ཡུན་རིང་ཙམ་ཞིག་དུ་བཅའ་ཀྱང་དཔེ་དེ་མ་རྟོགས། དུས་
དེ་ཙམ་ཞིག་ན། ང་རང་གང་དུ་བསྐྱད་ཡོད་པའི་ཕར་ཙམ་
ན། ཤིན་དུ་མཛེས་པའི་གཞོན་ལྷ་མ། སལ་ཆེར་རྒྱ་
ནག་གི་ལྷ་མོ་འཁྲབ་མཁན་གྱི་གཞོན་ལྷ་མ་ཞིག་ལྷ་བྱའི་རྒྱན་
ཆས་ཀྱིས་མཛེས་པར་སྐྱས་པ་ཞིག་དང་། གཞོན་ལྷ་མ་
སྐྱེའམ་ཞེད་ཡོད་པ། སལ་ཆེར་ལོ་གངས་བཙོ་བརྒྱད་ཙམ་
པ། ཤིན་དུ་མཛེས་ཤིང་ཡོད་དུ་འོང་བ། དར་གོས་
གཡུའི་མདོག་ཅན་གྱིན་པ་ཞིག་བཅས་ཡོད་འདུག་པ་དེ་གཉིས་
ཀྱིས་དཔེ་ཆ་རེ་སློབ་གིན་བདེ་ལྷོད་དེ་གནས་ཡོད་འདུག རེ་
ཞིག་ན་ཁོ་བོ་གྱིན་དུ་ལངས་ནས་གཞོན་ལྷ་མ་དེ་གཉིས་ཀྱི་དྲུང་
དུ་ཕྱིན་པས། གཞོན་ལྷ་མ་སྐྱེའམ་ཞེད་ཡོད་པ་དེས་ཁོ་
བོའི་གདོང་ལ་གཅེར་གྱིས་བལྟས་བྱུང་བ་དང་། ཁོ་བོས་
ཨི་ཏ་ལི་ཡའི་སྐད་ནས།

the Mentsün Dorje Yudrönma had sent to me many years before, in the Metal-Female-Bull year (1961), and whose title read

*From the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, here is contained
The Principle of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.*

I searched for this book for quite a long time, but I couldn't find it. At about that time, on the other side of the place where I was sitting, I saw two girls: one was very beautiful, adorned with ornaments almost like a young actress in the Chinese Opera; the other had blondish hair and was about eighteen years old, very beautiful and attractive, and wore a turquoise silk dress. They were sitting at ease and reading a book. At certain point I stood up and went in front of the two girls, and the blondish-haired one looked directly at my face. In Italian I asked her,

དགོངས་དག བྱིས་དཔེ་མཛོད་འདིའི་དཀར་ཆག་
གང་དུ་ཡོད་པ་མཁྱེན་གྱི་ཞི་ཡོད། ཅེས་དྲིས་པ་དང་། ཁོང་
ན་ཟེ།

ངས་གཏན་གཏན་གྱི་མེད་ཅེས་འཇགས་ཀྱི་མཛོད་ཅེས་གྲུང་
ལ་ལྟ་རེའི་ཚོས་མཛོད་ཆེན་མོའི་དོ་དམ་པ་དེ་ལ་འདྲིའོ་ཅེས་

ཞེས་ཟེར་ནས་ཕར་ཕྱོགས་གྱི་ཕག་གི་མཁྱེན་གསལ་པོར་
ཕྱིན་སོང་། ང་རང་གནས་སུ་ལོག་ཅིང་བསྐྱོད་དེ་ འགྲུ་
ལ་ལྟ་རེ་ཅེས་ཞེས་བྱ་བ་དེ་གང་ཡིན་ནམ་སྐྱེས་ཀྱི་ཡོད་
ངང་དེ་ལ། ད་ལྟའི་བུ་མོ་དེས་རྒྱང་པ་སྤྲོ་ཞིང་རིང་བ་གཉིས་
ལ་བྱའི་ལྗེ་རེ་མོ་འདྲ་བ་གསུམ་རེ་ཡོད་པ། ལག་པའང་
སྤྲོ་ལ་རིང་བ་ཕར་ཆེར་སྤྱོད་ལག་འདྲ་བ་གཉིས་ལ་མཇུག་
མོ་གསུམ་གསུམ་ལས་མེད་པ། ཇོ་གདོང་སྤྱོད་འདྲ་བ།
ལུས་ཀྱི་ཆ་ཀུན་ལ་གཡུ་འོད་ཀྱི་གསལ་སེ་བའི་སྤྱོད་རིང་སྤྱོད་
གང་བ་ཅམ་ཡོད་པ། གཟུགས་ཁོག་སྤྲོ་སྤྲོ་རན་ལ་མཐོ་
དམན་མི་ཆད་འདྲིང་ཅམ་པ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་གིས་ནས་
བསྐྱེད་བསྐྱེད་བྱུང་། ཁོང་གཉིས་ངའི་དྲུང་དུ་བསྐྱེད་བསྐྱེད་པ་དང་།
གཞོན་ལྷོ་མ་དེས་ཁོ་བོ་ལ།

ཁོང་གྲུ་ལ་ལྟ་རེའི་ཚོས་མཛོད་ཆེན་མོའི་དོ་དམ་པ་རེད་ཅེས་
ཅེས་དོ་སྤྱོད་བྱས་བྱུང་། དེ་རྗེས་སུ་གཞོན་ལྷོ་མ་དེས་
ཚོས་མཛོད་ཆེན་མོའི་དོ་དམ་པ་དེ་ལ་རྒྱང་གི་དུ་ཡམ་མཚན་

“Excuse me, do you know where the catalogue for this library is?”

“I don’t know precisely,” she replied, “but I will ask the custodian of the Great Dharma Treasury of Gālawari”, and quickly went to a secluded place across the room. I went back to my place and sat down, and while I was wondering what the so-called Gālawari could be, the girl arrived with a being that had two long, thin legs with feet similar to a bird’s, each with three claws, two arms also long and thin, almost like monkey’s arms, each hand with only three fingers, a monkey’s face, hair about one fingerbreadth in length on every part of the body shimmering with turquoise light, the trunk of the body of average dimensions and as tall as a human being of medium size. They came in front of me and the girl introduced him to me saying,

“He is the custodian of the Great Dharma Treasury of Gālawari!”

Then she spoke to the custodian of the Great Dharma Treasury in a very strange language, al-

པ་ཕར་ཆེར་གསལ་བྱེད་ཀྱི་སྐྱོ་དེ་ཙམ་མེད་པ་འདྲ་བ་ཞིག་
ལབས་སོང་བས། ཚོས་མཛོད་ཆེན་མོའི་དོ་དམ་པ་དེས་
ངའི་གཡོན་ངོས་ཀྱི་བྲག་ཁྲག་དེར་ཅོག་སྐམ་འདྲ་བ་ཆེན་པོ་
ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེར་མཇུག་མོ་ཞིག་བཙུགས་ནས།

ཨ་ཏཱོ། ཨ་ཏཱོ།

ཞིས་མགོ་བོ་ངའི་ཕྱོགས་སུ་སྐྱུར་གྱི་འདུག ངས་གཞོན་
ལུ་མ་དེ་ལ།

ཁོང་གིས་གང་ཟེར་གྱི་འདུག ཅེས་བྲིས་པས། ཁོང་ན་མེ

ཁོང་གིས་གསུམ་ཞབས་དང་བཅས་དེ་ཕྱོན་ལེགས་ལྷ་གི་ཡོད་
རེད།

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག དེ་ཇི་སྲིད་སུ་ཁོང་གིས་ངེད་གཉིས་
བྲག་སྐྱག་ནང་མ་ཞིག་གི་ནང་དུ་བྲིད་དེ། བྲག་སྐམ་ཞིག་
དུ་བོད་ཡིག་ཕུ་སྟེ་མང་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ནམས་བསྟན་
གྱི་འདུག ང་རང་དེར་དོ་སྲོེ་དང་། མདུན་ཕྱོག་ཡོད་པ་
དེར་བཞུད་པས། ཁོང་གིས་བོད་དཔེ་ཕུ་སྟེ་རེ་བཞིན་ཁོ་
བོའི་དུང་དུ་བྱིར་ནས་བསྟན་གྱི་འདུག ཐོག་མར་ངས་
ཇོགས་པ་ཆེན་པོའི་ལྷང་གི་དཔེ་མང་ཞིག་མཇུག་ཏུ་ལ། དེ་
ཇི་སྲིད་ཕུ་སྟེ་ལྷང་ཁྱེད་ལྱེད་མདོག་ཅན་གྱི་ངོས་སུ་གསེར་ལྷན་
གྱིས་བྲིས་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་ཁ་བྱང་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་
གྱི་ཚུགས་སུ།

most as if without any consonant sound at all, and at the end the custodian pointed to a corner of the cave on my left where there was a sort of big shelf and bowed his head toward me saying,

“A HA’O A HA’O”.

I asked the girl,

“What is he saying?”

“He is welcoming you with respect”, she replied. Then the custodian lead the two of us inside an inner cave, where he showed us many Tibetan volumes on a shelf made of stone. I sat down where there was a seat of stone and a table in front of it, and he brought each Tibetan volume to me one after the other. In the beginning I saw many volumes containing Lung scriptures of Dzogpa Chenpo, and then I found a volume containing two different texts, and on the cover, of turquoise green, were the titles in Uchen characters, written with molten gold:

ཨྵེ

སློང་ཆེན་འོད་གསལ་ལེ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐིག་ལས་ཅུ་
ལྷ་བཟང་སློང་འདས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པུ་བཞུགས་ཅུ་
ཞེས་འཁོད་ཡོད་པ་ཞིག་དང་། དེའི་གཤམ་དུ།

ཨྵེ

སློང་ཆེན་འོད་གསལ་ལེ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐིག་ལས་ཅུ་
ལྷ་བཟང་སློང་འདས་ཆེན་པོའི་གནད་ཤུངས་བཞུགས་ཅུ་
ཞེས་པའི་དཔེ་མི་འདྲ་བ་གཉིས་བཞུགས་ཡོད་འདུག་པ་
མཇལ་བྱུང་། ངས་ཁོང་ཅག་ལ། ང་ལ་དགོས་པའི་
དཔེ་འདི་ག་རེད། ཐུགས་རྗེ་ཆེ། ཞེས་བྱས་པས། ཁོང་
ཅག་གིས་ང་གནས་དེར་བཞག་ནས། ཁོང་རྣམས་རང་
གནས་སུ་ལོག་སོང་། ངས་མགྲོགས་པོར་བཞག་གང་ཐུབ་
ཐུབ་བགྱིས་པས། གཞུང་དེ་ནི་ད་ལྟ་སྐྱེ་བཅུ་པ་སྐྱེ་དཔལ་
འཛིན་མའི་ལྷན་དུ་བཞགས་མྱོང་བའི་དཔེ་བཅད་བྱུང་། ཅ ཡིག་
འདྲ་ལ་ཁད་པ་ཤད་ཟླ་ཆེས་དང་བཅས་པས་དབུ་བྱངས་པའི་
གཤམ་དུ་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་གྱི་སྣོད་ལིགས་གཤིང་བར་
ཆོགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་ཅུ་གསུམ་དང་། མཚམས་གཅོད་གཉེར་
ཆོགས་ཡོད་པ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་དུ། ཆོག་དོན་རྗེ་ལྷ་ར་གསལ་
བ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

*From the Innermost Essence of the Dakinis of the
Luminous Clarity of the Universe, here is contained
The Principle of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind*

followed by

*From the Innermost Essence of the Dakinis of the
Luminous Clarity of the Universe, here is contained
The Main Points of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.*

“This is the text that I need. Thank you!” I told them. Then they left me there and went back to their places. I started to read quickly as much as I could, and I found it was the same text that I had been reading with the Mentsün Padma Paldzin in the past. In the beginning there was the symbolic letter similar to the (Tibetan) CA with a crescent moon ornament on top, followed by excellent Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the terma sign at the end of the line, and this is what was written:

ཨྎི།

ཨྎི། གྲོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐིག་ལས།
ལྷ་བ་སློང་དས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པ་བཞུགས།
འབཅམ་ལྷན་འདས་དཔལ་བདེ་བ་ཆེན་པོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་
ལོ།

འཕེ་གཞི་འཁོར་དང་མུང་འདས་སུ།

འབྲུ་ར་མ་ཆད་པའི་དུས་ཀྱི་གཤེས།

འཁྱུ་བྱུ་བ་མཉམ་ཉིད་ཀྱུ་གྱི་གཞི།

འཁྱུ་འབྱུང་ཕྱོགས་ལྷུང་བྲལ་བ་ནི།

འཇི་ལྷ་ར་ཉིལ་དང་མུ་མཚོ་དང་།

འས་གཞི་བང་མཛོད་ནམ་མཁའ་བཞིན།

འདྲོ་བོ་སྣང་ལ་རང་བཞིན་གསལ།

འབྲུགས་ཇི་འགག་པ་མེད་པ་དང་།

འཕྱོ་ཏན་འགྱུར་བ་མེད་པ་དང་།

འཕྲིན་ལས་ཐོགས་པ་མེད་པའོ།

ཞེས་སོགས་མང་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་ཡུན་རིང་ཙམ་དུ་
བཞུགས་ཤིང་། ལྷ་མཐུན་དེ་ལྷོག་གིན་ཡོད་ངང་དེར་དེ་
མཚམས་པ་རྣམས་ནས་འུར་སྐྱེ་ཅི་རིགས་བཞུགས་ཀྱིན་གྱིས་

ॐ From the Innermost Essence of the Dakinis of
the Luminous Clarity of the Universe, here is contained

The Principle of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind

I pay homage to Bhagavan Shri Mahasukha
(Glorious Total Bliss)!

The condition of the time in which the primordial
basis

Has not fallen into the limits of samsara and nirvana,
The all-pervading universal basis of absolute equality,
The source of all beyond all partialities,
Is just like a sesame seed or the ocean,
Like the earth, a treasury or the sky:
Its essence is empty, its nature is clear,
Its potentiality is uninterrupted,
Its qualities are immutable
And its activities are unhindered...

Thus there were many verses and I read them for
quite a long time, but while I was continuously read-
ing some participants in the retreat made some loud

ཁྲི་བོ་མཚན་ལ་ལས་སང་ཅིང་། ལྷ་བས་དེར་ནམ་ཡང་ལངས་
 རས་ཕྱི་ཙམ་ཞིག་བྱུང་ཡོད་འདུག ཁྲི་བོས་མི་ལམ་གྱི་
 ཚུལ་དེ་མཚན་སང་མ་ཐག་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་ཤིང་།
 དེ་འཕྲལ་དུ་དྲན་ཐོ་བཞེད་གྲབས་བྱས་ནའང་། དོན་གྱི་
 ཆ་ཀུན་ཡིད་ལ་ལྷ་ལེར་དྲན་གསོས་པ་ཙམ་ལས། ཚིག་
 བོ་ཚོགས་རྣམས་ནི་གོང་གསལ་འདི་ཙམ་ལས་གསལ་པོར་
 དྲན་མ་གསོས་ཤིང་། ཤིན་ཏུ་ཡི་མུག་ཏེ་གནས་དགོས་
 པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ཙམ། །།

noises that woke me up. It was already some time since dawn and as soon as I woke up I clearly remembered my dream. Immediately I prepared myself to write down some notes, but although all the meanings of the text were vividly clear in my mind, I could only clearly remember the verses quoted above. Thus I remained very unhappy about it. Alas!

མི་སྲིད་ལོ་ ། རྩེ་ལོ་ ༡༩༧༧ ལྷི་ ༡༣ ཚེས་ ༣༤།
 ལ། ཁོ་བོས་ཨ་ཅེ་ཨ་ནི་ཡ་སྲིད་ཆེན་གྱི་ཚོགས་ཆེན་འདུས་
 མེད་ལྷོ་བའི་གནས་གཞི་རྣམ་རྒྱལ་སྐར་དུ་བྱོགས་མཐའི་
 འཁོར་སློབ་འདུས་པ་རྣམས་ལ་ཚོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཚོས་བྲིད་
 བགྲིད་བཞིན་ཡོད་པའི་རྣམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མཚུངས་ལམ་དུ།

མདོ་ཁམས་ཨེམ་རྒྱུད་གནས་རྗེས་གི་རི་བོ་ལྷོ་ཨེ་ཡིན་
 ལྷམས་པ་ཤིན་དུ་ཁ་སིམ་པའི་གནས་ཉམས་དགའ་བ་ཞིག་
 དུ། ཁོ་བོ་རྒྱལ་སྐར་འགྱུར་མེད་རྒྱལ་མཚན་གྱི་སྐྱེ་མདུན་
 དུ་ཡོད་འདུག ངས་རྒྱལ་སྐར་འགྱུར་དགའ་རེན་པོ་ཆེ་དེ།

ཁོ་བོ་ལ་རེན་པོ་ཆེ་བྲིད་དང་། ཨ་ཡུ་མཁའ་འགྲོ་བཅས་
 ཀྱི་ཞལ་ལྲ་ནས་ལྷ་བ་སློའདས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པ་ཞེས་བྱ་
 བའི་མན་ངག་བྲུང་པར་ཅན་དེ་ཐོབ་བྱུང་བ་བཀའ་རྒྱུ་ཤིན་
 དུ་ཆེ། མན་ངག་གི་གཞུང་དེ་ནི་ཨ་ཏིའི་བསྐྱེད་པའི་སྲོག་
 ཤིང་ལྷ་བུ་ཤིན་དུ་གལ་གནད་ཆེ་བ་ཞིག་ཡིན་འདུག ཅེས་
 ཞུས་པས། ཁོང་ན་ཟེ།

དེ་ལ་བཀའ་རྒྱུ་ཆེ་གསུང་དགོས་པ་ཅི་ཡོད་ཅེ་ དེ་ནི་
 བྲིད་རང་ལ་བཀའ་བབས་པའི་མན་ངག་བྲུང་པར་ཅན་ཞིག་
 རེད་ཅེ་ ལྷ་བ་སློའདས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་

In the Fire-Bull year [on the twenty-eighth of December, 1997], while I was in Namgyalgar, Australia, center of the Dzogchen Community in Oceania, giving teachings on Dzogpa Chenpo to students both from that place and from other countries, in the early morning I had the following dream.

I was in a pleasant and very quiet place that could have been the Emchung Namdzong hermitage in Kham (Khamdogar), in front of Gyalse Gyurmed Gyaltsen. I said to Gyalse Gyurga Rinpoche (Gyurmed Gyaltsen):

“I am very grateful that I received both from you, Rinpoche, and from Ayu Khandro the special upadesha called The Principle of the View Totally Beyond the Conceptual Mind. I think the text of this upadesha is extremely important, like the life-tree of the teaching of Ati.”

He said:

“There is no need to be grateful. That is a special upadesha whose transmission has fallen upon you. The obscure parts of the profound upadesha called The Principle of the View Totally Beyond the Con-

མན་ངག་ཟབ་མོ་འདྲི་དོན་ཞལ་མི་གསལ་བ་རྣམས་དེའི་
གནད་བྱང་དུ་གཟུགས་ན་གསལ་པོར་མཁྱའི་ཕྱབ་ཀྱི་རེད།

ཅེས་གསུངས་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

སྐྱེས་བཅུ་མས་ཁོ་བོ་ལ་མན་ངག་ཟབ་མོ་འདྲི་སྒྲིམ་
གཏད་པ་དེ་ལྟ་བུ་སློབ་འདས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པ་གནད་བྱང་
དང་བཅས་པ་ཡིན་ཚུལ་གསལ་བའི་ འགནད་བྱང་འ ཞེས་
པ་དེ། ངས་དེ་སྒྲིམ་གྱི་མནལ་ལམ་ཞིག་དུ། རྗེས་
པ་ཆེན་པོའི་དཔེ་མཛོད་ཞིག་གི་ནང་ན།

སློབ་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐོག་ལས།

ལྟ་བུ་སློབ་འདས་ཆེན་པོའི་དགོངས་པ་བཞུགས། ཞེས་
པའི་དཔེ་ཞིག་དང་། དེ་ལས་གཞན་པའི་དཔེ། སློབ་
ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐོག་ལས།

ལྟ་བུ་སློབ་འདས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་བཞུགས། ཞེས་
བྱ་བའི་དཔེ་གཉིས་མཇལ་ཚུང་བ་དེ་དག་ཞི་རེད། ཅེས་ཞུས་
པས། ཁོང་གིས། ལགས་རེད། དེ་དག་ནི་བྱིད་རང་
ལ་བཀའ་བབས་པའི་མན་ངག་བྱུང་པར་ཅན་རྣམས་
རེད། ཅེས་གསུངས་འདུག ཡང་ངས་ཁོང་ལ། རིན་
པོ་ཆེ་བྱིད་ཀྱིས་ང་ལ་མན་ངག་གི་དཔེ་དེ་དག་བསྐྱེད་ཕྱབ་ཀྱི་
ཞི་རེད། ཅེས་ཞུས་པས། ཁོང་ན་ཕེ། ད་འོ་ན་ངེད་

ceptual Mind can be clearly understood by reading its Main Points.”

Then I asked:

“In the drombu of this profound upadesha that the Mentsünma entrusted to me the expression ‘main points’ appeared in the title The Principle of the View Totally Beyond the Conceptual Mind including its Main Points. Does this refer to the two different texts which I found in a Dzogchen Library in one of my past dreams, and whose titles read as: From the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, here is contained The Principle of the View Totally Beyond the Conceptual Mind, the first, and: From the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, here is contained The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind, the second?”

“Yes”, he replied. “They are the special upadeshas whose transmission has fallen upon you.”

Then I asked him, “Rinpoche, can you teach me the texts of these upadeshas?”

“Well, now let’s read the text that is found in the

གཉིས་ཀྱིས་ཚོགས་པ་ཆེན་པོའི་དཔེ་མཛོད་ན་བཞུགས་པའི་
དཔེ་དེ་སྟོན་དང་།

ཞེས་གསུངས་ཏེ་སེ་གོལ་གཅིག་གཏོགས་མཛོད་སོང་བ་
དང་ལྷན་དུ། ཇིང་གཉིས་ཀྱི་མདུན་ངོས་མཁའ་དབྱིངས་
དེར་ཐོག་ལེ་མཐོང་སྟོན་ནམ་མཁའི་མདོག་ཅན་འདོམས་
སྐྱེར་ཙམ་པ་ཞིག་ཤར་བའི་ནང་དེར་གསེར་མདངས་ལྷན་
པའི་བརྟེན་གྱི་ཅ ཡིག་འདྲ་ལ་ཁད་པ་མགོ་ཤང་ཟླ་ཆེས་
དང་བཅས་པ་ཞིག་གིས་དབྱ་དྲངས། དེའི་གཤམ་དུ་བོད་
ཡིག་དབྱ་ཅན་འདྲ་སྐྱོས་ཤིན་ཏུ་ལེགས་པར་བར་ཆོགས་ཐོག་
ལེ་ཉིས་ཅེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་གཏེར་ཆོགས་ཅན་
ཞིག་ཏུ།

སྟོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐོག་ལས།
ལྟ་བུ་སྟོང་དས་ཆེན་པོའི་གནད་གྲུང་བཞུགས།
རང་རིག་པའི་སྒྲ་མ་ཀུན་བཟང་དགའ་རབ་དོ་ཇི་ལ་ཕྱག་
འཚལ་ལོ། སྣང་པོའི་ནལ་འབྱོར་ལྷན་གྱུ་ཚོགས་པ་ཆེན་
པོ་ཉམས་སུ་ལེན་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱིས། ཐོག་མར་ལྟ་
བའི་གནད་ཚུལ་བཞིན་དུ་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་ན། ཉམས་
ལེན་གནད་དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། མྱོངས་དད་ཀྱིས་ཆོས་སྐྱེར་
ཞུགས་པའམ། གཟུང་འཛིན་འཆིང་ཞིན་གྱི་སྟོན་ དམ་

Dzogchen Library!" he replied. Then he snapped his fingers and in the same moment in the space in front of us there appeared a sky-blue thigle the size of a fathom in circumference, and inside it there was the symbolic letter similar to the CA, glittering gold, with a crescent moon ornament on top, followed by excellent Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the terma sign at the end of the line:

*From the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, here is contained
The Main Points of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.*

*I pay homage to Samantabhadra Garab Dorje,
the master who is my own Rigpa!*

Those who wish to practice the essential yoga of the self-perfected Dzogpa Chenpo first of all must properly ascertain the main point of the view, otherwise practice will not become effective and one will only enter the gate of Dharma with blind faith, and the chain of the attachment to (the duality of) sub-

དུ་ཕྱིན་ཏེ། རང་ཉིད་འཁོར་བ་མཐའ་མེད་དུ་འབྱུངས་
པའི་རྒྱུར་བྱེད་ཅིང་། ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པའི་བསྐྱེད་པ་དམ་
པའང་ཉམས་དམས་པར་འགྱུར་ངེས་པས། ལྷ་བའི་གནད་
འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག།

ཚེས་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་སྤོང་ཉིད་དུ་ཤིས་པ་
ནི། རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གསུང་གི་ཡང་སྤིང་། ཐེག་
པ་ཀུན་གྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་པས། རྣལ་འབྱོར་གང་ཞིག་ལ་
བརྩོན་ཀྱང་། གནད་འདི་ཁོང་དུ་མ་རྒྱབ་ན་སེམས་ཀྱི་
དགེ་བ་ཙམ་ལས་རྣམ་གྲོལ་གྱི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ། དེ་
ཡང་སྤྱི་འགྲོའི་ཁམས་དབང་གི་བྱེད་ལས་ཀྱིས་སྤྱིས་བྱ་རབ་
འབྲིང་ཐ་མ་གསུམ་གྱི་དབང་པོར་བསྐྱེད་པའི་ལམ་གྱི་བྱེད་ལ་
ལས། ཐེག་པའི་རྣམ་གྲངས་མང་ནའང་། ཀུན་གྱི་གཞི་
དང་འབྲས་བུར་གྱུར་པའི་ངང་རྒྱལ་ཇི་ལྟ་བུར་ཤིས་ཏེ།
དོན་ཐད་ཀར་གཤིས་ཐོག་དུ་ཕེབས་པ་ནི། རྣལ་འབྱོར་
གྱི་སྤིང་པོ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོ་འདི་ཙམ་དུ་ཟད་དོ།

ཟབ་ལམ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ལྟ་བུ་དང་། སྐྱེམ་པ་དང་།
སྤྱོད་པ་དང་། འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་རྩ་བར་

ject and object will only become tighter: this will surely cause one to wander in samsara without end and also the supreme teaching of self-perfection will surely decline. Therefore, fully comprehend this main point of the view!

The knowledge that all phenomena are the primordially pure emptiness is the quintessence of the teachings of all the Buddhas and the common ground of all vehicles. Therefore, whatever yoga may be the object of one's endeavor, if we have not thoroughly understood this main point it will only produce some mental virtue and never become the path of complete liberation. In this regard, because of the condition and capacities of beings there exist various paths in accordance to the three capacities, higher, medium and lower, of individuals, and thus there are numerous vehicles. But only Dzogpa Chenpo, essence of yoga, has precise knowledge of the nature of the base and fruit of all them, allowing one to have an immediate and direct experience (of this nature) in one's own state.

The base and root of the view, meditation, behavior and fruit of the profound path of Dzogpa

གྲུང་པ་ནི་ཡི་གཞི་རང་རྒྱུད་ཀྱི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཏེ།
 སྣང་གསུམ་གྱི་སྣང་ཆེན་པོ་རྣམས་དང་། དག་པའི་ཞིང་
 རབ་འབྲུམས་དང་། དུས་གསུམ་གྱི་བདེ་བར་གཤེགས་པ་
 ཐམས་ཅད་དང་། ཁམས་གསུམ་གྱི་སྐྱེ་འགྲོ་མ་ལུས་པ་
 སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་ཤར་ཞིང་། བྱང་ཚུབ་
 ཀྱི་སེམས་སུ་འདུས་པ་ཡིན་ནོ།

སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། གཞི་མེད་རྩ་བུལ་ཆེན་
 པོ། རྒྱབ་བརྒྱུད་ནམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་། ལུལ་མེད་
 ཟང་ཐལ་གྱི་རོལ་པུ། ཡི་ནས་སྐྱོན་དང་དྲི་མ་བག་ཆགས་
 ཀུན་དང་བུལ་བུ། མི་གཡོ་བའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིན་
 པས། ཕྱི་ལུལ་དུ་དེ་ལས་གཞན་པའི་སངས་རྒྱས་ཞེས་
 བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་དོ། གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུག་ཀྱང་།
 རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སངས་རྒྱས་གངས་མེད་པ་དེ་
 དག་གི་ཡི་གེས་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བརྒྱས་པས་
 སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་འདི་ལ་ཤན་གདག་པར་ཆས་ཏེ།
 བཟང་པོར་བཅོས་ཀྱང་། ཤན་གདག་ལུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས།
 ཤན་འདོག་ཏིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་དོ། འཛིན་
 ཤེས་ཀྱིས་མེད་པ་ལ་ཡོད་པར་ཤར་བའི་འབྲུལ་སྣང་འདི་
 ལས་གཞན་པའི་སེམས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་

Chenpo is the Bodhichitta which is the essence of our state as the Primordial Base: the three thousand fold universe, the infinite pure realms, all the Sugatas of the three times and the beings of the three worlds without exception arise from the Essence-Bodhichitta and are included in the Bodhichitta.

The Essence-Bodhichitta is totally without a basis or root. It is all-pervading like space. It has no object and its Rolpa (energy manifestation) penetrates all without material obstacles. From the beginning it is beyond all defects, impurities and karmic traces. It is the total state which is immovable. Therefore, apart from it, there is nothing else outside to be called 'Buddha'. Even if we thought the contrary and, gathering together all the wisdom and qualities of countless Buddhas infinite as space in number, prepared ourselves to bring benefit to the Essence-Bodhichitta, and tried to improve it, since there is nothing that can be the object of benefit, there could never be any benefit, not even the size of a sesame seed. Also, there is nothing to be called 'sentient being' apart from the illusory vision in which our grasping consciousness makes us believe to exist what does

དོ་ གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་རྒྱུག་ཀྱང་། རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་
 པའི་སེམས་ཅན་གྲངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་སྤྲིབ་སྤྲུག་
 བསྐྱེད་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱེས་ནས་ཡི་གཞི་སྤྱིང་པོ་བྱང་
 རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལ་གནོད་བྱེད་པར་ཆས་ཏེ་། ངན་པར་
 བསྐྱར་ནའང་། གནོད་པ་འཇུག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་།
 གནོད་འཚེ་ཏིལ་འབྲུ་ཅམ་ཡང་འབྱུང་དུ་མེད་དོ་།

སྤྱིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ནི་། རྒྱེ་
 བའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ་། གནས་པའི་ཡུལ་དང་བདག་
 པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས་། གནས་པའི་མཐའ་དང་
 བྲལ་བའོ་། འགག་པའི་གནས་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་
 ཀྱང་མ་གྲུབ་པས་། འགག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ་།
 འདས་པ་དང་། མ་འོངས་པ་དང་། ད་ལྟ་བ་གང་དུའང་
 མི་དམིགས་པའོ་།

སྤྱིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ནི་..... འཁོར་
 འདས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་ཀྱང་། དངོས་མཚན་
 བདེན་པར་གྲུབ་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མི་དམིགས་པས་། ཉམ་
 པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ་། འོང་བ་པོ་དང་། འོང་
 བའི་ཡུལ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས་། འོང་བའི་མཐའ་
 དང་བྲལ་བའོ་། ཚོས་ཐམས་ཅད་སྤྱིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་

not exist. Even if we thought the contrary and, gathering together all the negativities, obstacles and sufferings of countless sentient beings infinite as space in number, prepared ourselves to bring harm to Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and tried to impair it, since there is nothing that can be the object of harm, there could never be any harm, not even the size of a sesame seed.

Since the Essence-Bodhichitta... it is beyond the limitation of birth. Since it has no place wherein to dwell nor an entity (for dwelling), it is beyond the limitation of dwelling. Since it has no place wherein to cease nor an entity (for ceasing), it is beyond the limitation of ceasing. Thus (its existence) cannot be conceived neither in the past, in the future or in the present.

Since the Essence-Bodhichitta... is the common basis of all samsara and nirvana, no concrete marks of true existence can be conceived in it: therefore it is beyond the limitation of eternalism. There being no one to come nor a place to come to, it is beyond the limitation of coming. Since all phenomena are inseparably of one flavor in the Essence-Bodhichitta,

སེམས་སྲུ་ཐ་མི་དད་པར་རོ་གཅིག་པས། ཐ་དད་པའི་
 མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་རྣམ་
 པ་མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྤང་བས། གཅིག་པའི་མཐའ་དང་
 བྲལ་བ་སྟེ། དཔེར་ན་མི་ལོང་གཡའ་དག་པའི་ངོས་སྲུ་
 གཟུགས་བརྟན་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྤང་
 བའོ། གཟུགས་བརྟན་དུ་གར་བ་དེ་ཀུན་མི་ལོང་རང་
 གི་ངོ་བོ་ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྲུབ་པ་ལྟར་། །
 སྤྲོས་པའི་མཐའ་བརྒྱད་དང་ཡོངས་སྲུ་བྲལ་བའོ། སྤྲོས་
 པའི་མཐའ་གང་ཞིག་དུ་ལྷུང་ན། དེ་ནི་ཕྱོགས་ལྷུང་ལྟ་བུ་
 ལོག་པ་སྟེ། སྤང་བའི་རྣལ་འབྱོར་རྗེ་གསུམ་པ་ཆེན་པོ་ལས་
 རིང་དུ་སོང་ཞིང་། རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་ལས་སྤྱིར་
 ཕྱོགས་ཏེ་མུན་པའི་ཁྲོད་དུ་མགོ་འཁོར་བའོ།

ཞེས་པ་སྲུ་མཐུན་དེ་ལྷོག་གིན་ཡོད་ངང་དེར་ཁོ་བོ་མནལ་
 ལས་སད་ཀྱང་ད་དུང་རྣམ་ལངས་མི་འདུག ཁོ་བོས་
 མནལ་སད་མ་ཐག་དུ་མི་ལམ་གྱི་རྒྱལ་དེ་གསལ་བོར་དྲན་
 གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པས། དེ་འདྲལ་མལ་ནས་ཉར་
 ལང་བྱས་ཏེ་དྲན་ཐོ་རགས་ཙམ་ཞིག་འགོད་པར་བརྟམས་
 པས། གླ་མའི་ཐུགས་རྗེ་དང་། ཁོ་བོ་རང་ལ་ཚོས་དེའི་
 ལས་འབྲེལ་ཡོད་པའི་བྱིན་མཐུ་བཅས་ལ་བརྟེན། ཁོ་བོ་
 མནལ་མ་སད་ཀྱི་བར་སྤང་ཆར་རྗེ་ལྟར་གར་བ་དང་། ཁོ་

it is beyond the limitation of difference. Since all phenomena of samsara and nirvana manifest with their forms unmixed and distinct, it is beyond the limitation of sameness. For example, just as on the surface of a pure mirror various reflections appear unmixed and distinctly, but all that manifests as a reflection does not exist as something different from the nature of the mirror itself... it is totally beyond the eight conceptual limitations. Falling into any conceptual limitation means having a distorted, biased view: in this way one goes far away from Dzogpa Chenpo, essence of yoga, and turns one's back on the path of complete liberation, fooling oneself in the darkness!...

While I was thus continuously reading I woke up, but it was not yet dawn. As soon as I woke up I clearly remembered my dream and so I immediately got out of bed and started to write down some rough notes. Thanks both to the power of the compassion of my Guru and to my karmic connection to that teaching, it seemed like I was able to write down precisely all that had appeared in my vision

བོས་དལ་གྱིས་སློག་པའི་སྐལ་བ་ཐོབ་པ་དེ་ཀུན་ཇི་བཞིན་ཡི་
 བའི་རིས་སུ་བཀོད་ཐུབ་པ་འདྲ་ཞིག་ཏུང་། དེ་ལྟར་ནའང་།
 ལྟ་བའི་གནད་ཏུང་ཆ་ཚང་བ་ཞིག་སློག་པའི་སྐལ་བ་མ་ཐོབ་
 པར་སློ་ཕམ་ཆེ་ཙམ་ཞིག་ཏུང་ནའང་རེ་ཞིག་ཇི་བུ་མེད་པར་
 ལུས། སྐར་ཡང་མི་ལམ་དེའི་རྒྱན་མཐུད་རེ་བྱས་ཏེ་མལ་
 དུ་མནལ་ནའང་། ནམ་མ་ལངས་ཀྱི་བར་དུ་མལ་དུ་ཉལ་
 བ་ཙམ་ལས་མནལ་མ་ཁག་པར་ལུས་སོ། ཨ་ཙ་མ། །།

and which I had been fortunate to read slowly before waking up. Nevertheless, since I didn't have the fortune to read the complete text of the Main Points of the View, I felt quite sorry, and for some time I was left without knowing what to do. Then I thought of resuming the dream, so I went back to sleep, but I just lay in my bed until dawn, without falling asleep. Alas!

ས་སྐྱལ་ལོ་ འཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༥ ལྷོ་ ༣ ཚེས་ ༡༣།
 ཉིན། ཉི་ཉོང་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་རྒྱལ་སའི་བོད་ཀྱི་འོ་ཀྱོང་འི་མགོན་
 ཁང་དུ། ལྷོ་མཚོ་ག་དགའ་རབ་དོ་རྗེའི་དུས་ལྷོ་མ་ཁྱད་
 པར་ཅན་གྱི་ཚེད། རིང་ཅག་འདུས་སྡེ་བ་རྣམས་ལྷན་ཅིག་
 པས་ཨ་དཀར་སྤྱི་མའི་རྒྱལ་འབྲོར་གྱི་ཉམས་ལེན་བགྱིས་པ་
 དེ་རྒྱབ་ནམ་ཐོ་རེངས་སུ་ཁོ་བོར་བྱུང་བའི་མནལ་ལམ་དུ།

ང་རང་སྤྲོན་བཙུན་རྩལ་དཔལ་འཛིན་མ་དང་། ཀམ་
 དཔལ་འཛིན་མ་གཉིས་ཀྱི་ལྷན་དུ། བོད་ཡུལ་གྱི་དགོན་
 པ་ཚེན་པོ་ཞིག་གི་འདུ་ཁང་འདྲ་བ་ཞིག་གི་ནང་སྐོར་དུ་འགྲོ་
 གི་ཡོད་འདུག ངས་ཁོང་རྣམ་པ་གཉིས་ལ།

འདུ་ཁང་འདིའི་ནང་ཉེན་རྣམས་རིག་གཞུང་གསར་
 བརྗེའི་སྐབས་གཏོར་བཤིགས་མ་བྱས་ནས་ལུས་པ་ཞིག་ཡིན་
 པ་འདྲ་འདུག་ཨང་།

ཞེས་བྱས་པས། ལྷན་བཙུན་རྩལ་དཔལ་འཛིན་མས།
 དགོན་པ་འདི་ལྷན་རྒྱ་རྒྱུ་པར་སྤྱི་ལོ་དུས་སུ་བཞེངས་པའི་
 དགོན་རྫིང་གྲགས་པ་ཅན་ཞིག་ཡིན་སྐབས་མེད།

རྒྱལ་ཁབ་གཞུང་ནས་སྤྱི་ལོ་སྐྱོབས་བྱས་ཡོད་པ་འདྲ་མེད།

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག རིང་གསུམ་པོ་དེ་ནས་ཕར་ཅམ་
 བསྐྱེབས་པ་དང་། གནས་དེར་གནའ་དུས་སུ་ཁྱོད་ཀྱི་འབྲུག་

In the Earth-Tiger year [on the thirteenth of March, 1998], while I was in Tôkyo, capital of Japan, in my hotel, some people from the community and I practiced together the Guruyoga of the White A to commemorate the anniversary of the supreme teacher Garab Dorje. That night, in the early morning, I had the following dream.

I was together with the Mentsüins Ratna Paldzinma and Karma Paldzinma, walking through the inner circumambulation path of what seemed to be the assembly hall of a monastery in Tibet. And I told them:

“It really seems that during the cultural revolution all the sacred objects of this assembly hall have remained, without been destroyed!”

And the Mentsün Ratna Paldzinma said:

“Since this is a famous and ancient monastery built in the time of Padmasambhava from Oddiyana, most probably it has been safeguarded by the central government.”

Then three of us went a little farther and reached a place where there were innumerable volumes

ལྷ་ཁང་དུ་ཡོད་པ་ནང་བཞེན་གྱི་དཔེ་ཆ་ཤུ་དྲཱི་གངས་མེད་པ་
ཞིག་རི་དེལ་བཞེན་བརྟེན་མར་བཞུགས་ཡོད་འདུག ངས་
དཔེ་ཆ་དེ་རྣམས་མཐོང་བ་དང་། ཁོང་གཉིས་ལ།

འདིར་ད་ལྔ་ངས་མཇལ་ཚུང་བ་ཚོགས་ཆེན་གྱི་དཔེ་
མཛོད་ལྟར་དཔེ་ཆ་མང་ཞིག་བཞུགས་ཡོད་འདུག་པས།
ཕལ་ཆེར་འདིར་ཡང་ འགྲོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་
སྣང་ཐོག་གི་ལྷ་བ་སློང་དང་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་། ཞེས་
པའི་དཔེ་དེ་བཞུགས་ཡོད་ལས་ཆེ་ཨང་། ཞེས་བྱས་པས།
སྤོན་བཙུན་ཀམ་དཔལ་འཛིན་མས།

དཔེ་དེ་ནི་ཁྱེད་པར་ཅན་གྱི་གདམས་ངག་ཅིག་ཡིན་སྟབས།
དཔེ་མཛོད་འདི་འདྲ་བའི་ནང་དུ་ཡོད་ཀྱི་མ་རེད།

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་གཉིས་ལ།
འོ་ན་ང་ཚོས་དཔེ་དེ་འཕྲོག་ཐབས་ཇི་ལྟར་བྱ་དགོས་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། སྤོན་བཙུན་ཀམ་དཔལ་འཛིན་མས།
ངེད་ཅག་ཀུན་སྣང་ཨ་དྲཱི་ཚོགས་པ་ཆེན་པོའི་སློང་མཛོད་དུ་
ཐེབས་ན། དེར་ཚོགས་པ་ཆེན་པོའི་བསྟན་པ་ཡོངས་སུ་
ཚོགས་པའི་དཔེ་རྣམས་བཞུགས་ཡོད་སྟབས། སློང་ཆེན་
འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐོག་གི་ལྷ་བ་སློང་དང་ཆེན་
པོའི་གནད་བྱང་ཞེས་བྱ་བའི་དཔེ་དེའང་བཞུགས་ཡོད་ཀྱི་རེད།

heaped up like a hill, just like there used to be in the past in the temple of Trandrug (Khra 'brug in Central Tibet). When I saw these books I told them:

“Here there are many books just like in the Dzogchen Library in which I have already been in the past, therefore maybe also here there might be the text called The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind of the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe.”

The Mentsiin Karma Paldzinma said:

“Since that book is a special teaching, it will not be found in a library of this kind!”

“But then, how shall we find that book?”, I asked them.

The Mentsiin Karma Paldzinma replied:

“The All-Illuminating Space Treasury of Ati Dzogpa Chenpo contains all the texts of the Dzogpa Chenpo teaching. Therefore, if we go there we will also find the book called The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind of the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe.”

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག སྐབས་དེར་སྐྱམ་བཙུན་རྒྱ་དཔལ་
འཛིན་མས་འཇུག་མདངས་དང་བཅས་ཏེ་འདི་སྐད་དུ།

ངེད་ཅག་ཀུན་སྣང་ཨ་ཏི་ཚོགས་པ་ཆེན་པོའི་སྲོང་མཛོད་
དུ་འགྲོ་དགོས་ཀྱི་མ་རེད། ལྷ་བ་སྲོང་ས་ཆེན་པོའི་གནད་
བྱང་ཞེས་བྱ་བའི་དཔེ་དེ་ནི་སྲོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་
འགྲོའི་སྣང་ཐོག་གི་ཆ་ལག་ཅིག་རེད་ལ། སྲོང་ཆེན་འོད་
གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐོག་ནི་སྲོང་ཆེན་རྩལ་པའི་རྩི་རྩེ་
བྱིད་ལ་བཀའ་བབས་པའི་ཟབ་ཚོས་བྱང་ཅན་ཞིག་ཡིན་
སྐབས། ངེད་ཅག་རང་བྱུང་གི་ལྷ་གྱི་བྲག་ཕྱག་དུ་ཐེབས་
ན། གཤེད་བྲག་གི་ངོས་སུ་གསལ་པོར་གསུང་གྱི་རེད།

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ང་རང་དགའ་ཐག་ཚོད་དེ། ངས་
ཁྲིའི་གཉིས་ལ།

འོ་ན་ང་ཚོ་ད་ལྟ་ལམ་སང་བྱང་པར་ཅན་གྱི་དཔེ་དེ་
མཇལ་དུ་འགྲོ་དང་ཞེས་བསྐྱེད་མ་བྱས་པས། ཁྲིའི་གཉིས་
སྲོ་མཐུན་གྱི་ཡོད་འདུག་པ་ལྟར། ངེད་ཅག་དེ་མ་ཐག་དུ་
འདུའང་ཆེན་པོ་དེ་ནས་ཕྱིར་ཐོན་ཏེ། བར་ཅམ་ན་མེ་
ཏོག་གི་ལྷུ་ར་ཉམས་སྲོལ་གྱི་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེར་ཕྱིན་པ་
ཡིན། གནས་དེར་རྩི་སྲི་སྐྱེགས་ཁམས་གཙང་ལ་ངོས་
འཇམ་པ་འགའ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེར་ངེད་གསུམ་བའི་

In that moment the Mentsün Ratna Paldzinma smiled and said:

“We don’t need to go to the All-Illuminating Space Treasury of Ati Dzogpa Chenpo! The book called The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind belongs to the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, and the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe is a special profound teaching whose transmission has fallen on you, Longchen Rolpai Dorje. Therefore if we go to the Self-Originated Crystal Cave, it will appear clearly on the surface of the crystal rock!”

I was very happy and said, as a request, “Well, then let’s go now, right away, to find that special book!” They agreed and we immediately went out of the assembly hall to a lively flower garden that was a little way off. There were some stone seats which were tidy and smooth, and upon those the three of us sat down comfortably. Then the Mentsün

བར་བཟང་རྗེས་སྲ། ལྷན་བཅུན་རྩ་དཔལ་འཛིན་མས་
 རྗེས་སྲུ་ཞིག་གི་དབྱ་བཅུགས་སོང་། རེད་གསུམ་མགྲིན་
 གཙོག་པས་རྗེས་སྲུ་དབྱངས་ལེན་གྱིན་ཡོད་པ་ལ། སྲུའི་
 ཕྱིད་ཆ་ཙམ་དུ་བསྐྱེབས་པ་དང་། རེད་སྤང་བ་འགྱུར་དྲེ་
 རེད་གསུམ་པོ་ཤིན་དུ་ཉམས་དགའ་བའི་གནས། ཤེལ་
 བྲག་ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་པ་ཐར་ཐོར་དུ་ཡོད་པའི་བར་གསེང་
 རྣམས་སྲུ་མེདོག་དམར་སེར་གྱིས་ཕྱར་བྱུར་ཁྲིངས་པའི་ལྷོན་
 ཞིང་མང་དུ་ཡོད་པ་དེ་འདྲ་བའི་གནས་ཤིག་དུ་ཡོད་འདུག
 རྗེས་སྲུ་མཇུག་རྗེས་པ་དང་རྩ་དཔལ་འཛིན་མ་ན་མེ།
 ད་རེད་གསུམ་རང་བྱུང་ཤེལ་གྱི་བྲག་ཕྱག་དུ་ཕེབས་དང་།

ཞེས་ཟེར་བ་བཞིན། རེད་གསུམ་དེ་ནས་ཕར་ཙམ་
 ཕྱིན་པ་ན་རེན་པོ་ཆེ་སྣ་ཚོགས་པའི་ཤེལ་བྲག་གི་ཕྱག་པ་ཆེན་
 པོ་ཁ་གཡེར་བ་ཞིག་གི་ཕྱགས་ངོས་དེར་ཤེལ་བྲག་མཐོང་ཁ་
 ངོས་ཤིན་དུ་འཇམ་ལ་སླ་གམ་གྱི་དབྱིབས་ཅན་གྱི་ཆེ་བའི་
 དབྱ་དེར་སློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྒྲིང་ཐིག་གི་ཅ་
 བའི་བརྗེད་བྱུང་གསེར་ཞུན་མས་བྱིས་པ་ལྷ་བྱ་ཞིག་གི་འོག་ན་
 གསེར་མདངས་ལྡན་པའི་བརྗེད་བྱུང་ ཅ ཡིག་འདྲ་ལ་ཁད་
 པ་མཁོ་ཤད་ལྷ་ཆེས་དང་བཅས་པ་ཞིག་གིས་དབྱ་བྱངས།
 དེའི་གཤམ་དུ་བོད་ཡིག་དབྱ་ཅན་འདྲ་སྒྲིས་ཤིན་དུ་ལེགས་
 པར་བར་ཆོགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་ཅེགས་དང་། མཚམས་
 གཙོད་གཏེར་ཆོགས་ཅན་ཞིག་དུ།

Ratna Paldzinma started to sing the Song of Vajra and the three of us sang it in unison. When we had reached somewhere in the middle of the Song of Vajra my vision changed, and we were in a very pleasant place with many crystal rocks of various colors scattered here and there, and among them many trees completely full of reddish yellow flowers. When the Song of Vajra ended, Ratna Paldzinma said,

“Now let’s go to the Self-Originated Crystal Cave!”

Accordingly we went ahead and we found a big crystal cave made of different precious materials with a wide opening, and in the cave’s innermost part, in the center of a huge and very smooth half-moon shaped sky-blue crystal rock, there were the root symbolic letter of the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe as if written with molten gold and, below it, the symbolic letter similar to the (Tibetan) CA, glittering gold, with a crescent moon ornament on top, followed by excellent Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the terma sign at the end of the line:

ॐ

སྒྲིང་ཆེན་འོད་གསལ་ལེ་མཁའ་འགྲོའི་སྦྲིང་ཐེག་ལས་མེད་

ལྷ་བུ་སྦྲིང་འདས་ཆེན་པོའི་གནད་ཀྱི་བཞུགས་པ་

ཨ ཨ ཨེ

རང་རིག་པའི་སྤྱོད་ཀྱི་བཟང་དགའ་རབ་དོན་ལ་ཕྱག་
འཚལ་ལོ། སྦྲིང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་ལྷན་གྲུབ་ཚོགས་པ་
ཆེན་པོ་ཉམས་སྲུ་ལེན་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱི་མེད་
མར་ལྷ་བའི་གནད་ཚུལ་བཞིན་དུ་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་ཀྱི་མེད་
ཉམས་ལེན་གནད་དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། རྒྱུ་ལྡན་དང་གྲིས་ཚོས་
སྦྲོར་ཞུགས་པའམ་། གཟུང་འཛིན་འཚིང་ཞིན་གྱི་སྦྲོག་
དམ་དུ་ཕྱིན་དེ། རང་ཉིད་འཁོར་བ་མཐའ་མེད་དུ་འབྱུངས་
པའི་རྒྱུ་བྱེད་ཅིང་། ལྷན་གྲིས་གྲུབ་པའི་བསྟན་པ་དམ་
པའང་ཉམས་དམས་པར་འགྱུར་ངེས་པས་། ལྷ་བའི་གནད་
འདི་ཁོང་དུ་ཚུབ་པར་གྲིས་ཤིག་།

ཚོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནས་དག་པའི་སྦྲིང་ཉིད་དུ་ཤེས་པ་
ནི། རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གསུང་གི་ཡང་སྦྲིང་། ཐེག་
པ་ཀུན་གྱི་སྦྲི་གཞིར་གྱུར་པས་། རྣལ་འབྱོར་གང་ཞིག་ལ་
བརྩོན་ཀྱང་། གནད་འདི་ཁོང་དུ་མ་ཚུབ་ན་སེམས་ཀྱི་དགོ

*From the Innermost Essence of the Dakinis of the
Luminous Clarity of the Universe, here is contained
The Main Points of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.*

A A A

*I pay homage to Samantabhadra Garab Dorje,
the master who is my own Rigpa!*

*Those who wish to practice the essential yoga of
the self-perfected Dzogpa Chenpo first of all must
properly ascertain the main point of the view, other-
wise practice will not become effective and one will
only enter the gate of Dharma with blind faith, and
the chain of the attachment to (the duality of) sub-
ject and object will only become tighter: this will
surely cause one to wander in samsara without end
and also the supreme teaching of self-perfection will
surely decline. Therefore, fully comprehend this main
point of the view!*

*The knowledge that all phenomena are the pri-
mordially pure emptiness is the quintessence of the
teachings of all the Buddhas and the common ground
of all vehicles. Therefore, whatever yoga may be the*

བ་ཙམ་ལས་རྣམ་གྲོལ་གྱི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ། དེ་ཡང་
སྐྱེ་འགྲོའི་ཁམས་དབང་གི་བྱེད་ལས་ཀྱིས་སྐྱེས་བུ་རབ་འབྱེད་
ཐ་མ་གསུམ་གྱི་དབང་པོར་བསྐྱེན་པའི་ལམ་གྱི་བྱེད་བྱ་ལས།
ཐེག་པའི་རྣམ་གྲངས་མང་ནའང་། ཀུན་གྱི་གཞི་དང་འབྲས་
བུར་གྱུར་པའི་ངང་ཚུལ་ཇི་ལྟ་བུར་གཤེས་ཏེ། དོན་གཤེས་
ཐོག་དུ་ཐེབས་པ་ནི། རྣལ་འབྱོར་གྱི་སྙིང་པོ་རྫོགས་པ་
ཆེན་པོ་འདི་ཙམ་དུ་ངེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཟབ་ལམ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ལྟ་བུ་དང་། སྐྱམ་པ་དང་།
སྐྱོད་པ་དང་། འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ཅ་བར་
གྱུར་པ་ནི་ཡི་གཞི་རང་རྒྱད་ཀྱི་སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ཏེ།
སྙིང་གསུམ་གྱི་སྙིང་ཆེན་པོ་རྣམས་དང་། དག་པའི་ཞིང་
རབ་འབྲུམས་དང་། དུས་གསུམ་གྱི་བདེ་བར་གཤེགས་
པ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁམས་གསུམ་གྱི་སྐྱེ་འགྲོ་མ་ལུས་
པ་སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་བྱུང་ཞིང་། བྱང་ཆུབ་
ཀྱི་སེམས་སུ་གཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། གཞི་མེད་ཅ་བུལ་ཆེན་
པོ། རྒྱབ་བརྒྱུད་ནམ་མཁའི་ཁོར་ལུག། ལུལ་མེད་ཟང་
ཐལ་གྱི་རོལ་པ། ཡི་ནས་སྐྱོན་དང་དྲི་མ་བག་ཆགས་ཀུན་
དང་བུལ་བ། མི་གཡོ་བའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིན་པས།

object of one's endeavor, if we have not thoroughly understood this main point it will only produce some mental virtue and never become the path of complete liberation. In this regard, because of the condition and capacities of beings there exist various paths in accordance to the three capacities, higher, medium and lower, of individuals, and thus there are numerous vehicles. But know for certain that only Dzogpa Chenpo, essence of yoga, has precise knowledge of the nature of the base and fruit of all them, allowing one to have a direct experience in one's own state.

The base and root of the view, meditation, behavior and fruit of the profound path of Dzogpa Chenpo is the Bodhichitta which is the essence of our state as the Primordial Base: know that the three thousand fold universes, the infinite pure realms, all the Sugatas of the three times and the beings of the three worlds without exception originate from the Essence-Bodhichitta and are the Bodhichitta.

The Essence-Bodhichitta is totally without a basis or root. It is all-pervading like space. It has no object and its Rolpa (energy manifestation) penetrates all without material obstacles. From the beginning

ཕྱི་ཡུལ་དུ་དེ་ལས་གཞན་པའི་སངས་རྒྱལ་གྱི་སྐབས་ཀྱི་བྱ་བ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མེད་ལེ། གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུགས་ཀྱང་། རྣམ་མཁའ་
 དང་མཉམ་པའི་སངས་རྒྱལ་གྲངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་ཡི་
 ཤེས་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་སྣང་པོ་བྱང་
 ཚུབ་ཀྱི་སེམས་འདི་ལ་ཕན་གདག་པར་ཆས་ཏེ། བཟང་པོར་
 བཅོས་ཀྱང་། ཕན་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་། ཕན་འདོག་
 ཏིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པ་དང་། འཛིན་གེས་
 ཀྱིས་མེད་པ་ལ་ཡོད་པར་གར་བའི་འབྲུལ་སྣང་ལས་གཞན་
 དུ་སེམས་ཅན་གྱི་སྐབས་ཀྱི་བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལེ། གལ་
 ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུགས་ཀྱང་། རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སེམས་
 ཅན་གྲངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་སྤྲིག་སྤྲིབ་སྤྲུག་བསྐྲུལ་ཐམས་
 ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་
 ལ་གཞོད་བྱེད་པར་ཆས་ཏེ། ངན་པར་བསྐྱུར་ནའང་།
 གཞོད་པ་འཇུག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་། གཞོད་འཚེ་ཏིལ་
 འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པར་གེས་པར་གྱིས་གཤིག་།
 སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི་། སྐྱེ་བའི་གནས་དང་།
 བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས་། སྐྱེ་བའི་མཐའ་དང་
 བྲལ་བའོ་། གནས་པའི་ཡུལ་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་

it is beyond all defects, impurities and karmic traces. It is the total state which is immovable. Therefore, apart from it, there is nothing else outside to be called 'Buddha'. Even if we thought the contrary and, gathering together all the wisdoms and qualities of countless Buddhas infinite as space in number, prepared ourselves to bring benefit to the Essence-Bodhichitta, and tried to improve it, since there is nothing that can be the object of benefit, there could never be any benefit, not even the size of a sesame seed. Also, there is nothing to be called 'sentient being' apart from the illusory vision in which our grasping consciousness makes us believe to exist what does not exist. Even if we thought the contrary and, gathering together all the negativities, obstacles and sufferings of countless sentient beings infinite as space in number, prepared ourselves to bring harm to Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and tried to impair it, since there is nothing that can be the object of harm, there could never be any harm, not even the size of a sesame seed. Know this!

Since the Essence-Bodhichitta has no place of origination nor an entity (to be born), it is beyond the limitation of birth. Since it has no place wherein

མ་གྲུབ་པས། གནས་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འགག་
 པའི་གནས་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས།
 འགག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། འདས་པ་དང་། མ་
 འོངས་པ་དང་། ད་ལྟ་བ་གང་དུའང་མི་དམིགས་པར་གཤམ་
 པར་གྱིས་གཤམ།

སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། མ་དག་པ་འཁོར་བའི་
 ལྷང་བ་དང་། དག་པ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡི་གེས་ཡོན་ཏན་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞིར་གྲུབ་པས། གཞི་མེད་དུ་མ་སོང་
 ཞིང་། ཆད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འཁོར་འདས་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་ཀྱང་། དངོས་མཚན་བདེན་
 པར་གྲུབ་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མི་དམིགས་པས། རྟག་པའི་མཐའ་
 དང་བྲལ་བའོ། འོང་བ་པོ་དང་། འོང་བའི་ཡུལ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། འོང་བའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 ཚོས་ཐམས་ཅད་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་སུ་ཐ་མི་དད་
 པར་རོ་གཅིག་པས། ཐ་དད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་རྣམ་པ་མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྣང་
 བས། གཅིག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། དཔེར་ན་
 མེ་འོང་གཡའ་དག་པའི་ངོས་སུ་གཟུགས་བརྟན་སྟེ་ཚོགས་
 མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྣང་ནའང་། གཟུགས་བརྟན་དུ་གར་

to dwell nor an entity (for dwelling), it is beyond the limitation of dwelling. Since it has no place wherein to cease nor an entity (for ceasing), it is beyond the limitation of ceasing. Know thus that (its existence) cannot be conceived neither in the past, in the future or in the present!

Since the Essence-Bodhichitta is the base of the impure vision of samsara and of all the wisdoms and qualities of the pure Buddhas, it is not something that has no base: therefore it is beyond the limitation of nothingness. But even if it is the common basis of all samsara and nirvana, no concrete marks of true existence can be conceived in it: therefore it is beyond the limitation of eternalism. There being no one to come nor a place to come to, it is beyond the limitation of coming. Since all phenomena are inseparably of one flavor in the Essence-Bodhichitta, it is beyond the limitation of difference. Since all phenomena of samsara and nirvana manifest with their forms unmixed and distinct, it is beyond the limitation of sameness. For example, just as on the surface of a pure mirror various reflections appear unmixed and distinctly, but all that manifests as a reflection does not exist as something dif-

བ་དེ་ཀུན་མེ་ལོང་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྲུབ་
 པ་ལྟར་ཤེས་འབྱེལ་གྱི་ཚུལ་ཐམས་ཅད་མེད་པ་དང་།
 མ་གྲུབ་པའི་དོན་གྱིས་སྤྲོས་པའི་མཐའ་བརྒྱད་དང་
 ཡོངས་སུ་བྲལ་བའོ་། མཐའ་གང་ཞིག་དུ་ལྷུང་ན་དེ་
 རི་ཕྱོགས་ལྷུང་ལྟ་བུ་ལོག་པ་སྟེ་སྤྲིང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་
 རྗེས་པ་ཆེན་པོ་ལས་རིང་དུ་སོང་ཞིང་། རྣམ་པར་གྲོལ་
 བའི་ལམ་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་དེ་ལྷན་པའི་ཁྲོད་དུ་མགོ་འཁོར་
 བ་ཡིན་པའང་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

ཀ་དག་གདོད་མའི་མགོན་པོ་ཁྱབ་བདག་མི་གཡོ་བའི་རྒྱལ་
 པོ་ཀུན་བཟང་བདེ་གཤེགས་སྤྲིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་
 རི་ཤེས་མཚན་བདེན་པར་མ་གྲུབ་པས་ཕྱི་སྤྲིང་པ་ཉིད་
 དང་། གཞི་རྩ་ཐམས་ཅད་དང་ཡོངས་སུ་བྲལ་བས་ནང་
 སྤྲིང་པ་ཉིད་དང་། རང་ལས་སྤྲིང་བ་གཞན་ལ་ཐིམ་པ་
 ཅམ་ལས་སེམས་སྤྲིང་འདུ་འབྲལ་མེད་པས་དོར་བ་མེད་
 པའི་འདྲ་སྤྲིང་པ་ཉིད་དེ་། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྤྲིང་པ་ཉིད་
 དོ་། གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་ཤེས་
 ཉིད་མྱོང་ཞེན་དང་བྲལ་བའི་ཡི་བབ་རང་བྱུང་གི་གཤེགས་ཐོག་
 དུ་ཐེབས་པ་ཅམ་ལས་བརྗོད་བྱའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་

ferent from the nature of the mirror itself, since all interdependent phenomena are non-existent and not to be found (through analysis), (the Bodhichitta) is totally beyond the eight conceptual limitations. Falling into any limitation means having a distorted, biased view: know that in this way one goes far away from Dzogpa Chenpo, essence of yoga, and also turns one's back on the path of complete liberation, fooling oneself in the darkness!

This Bodhichitta essence of the Sugatas which is the primordial lord pure from the beginning, the all-embracing and unmovable king Samantabhadra, having no concrete marks of true existence, is the outer emptiness; being completely beyond all bases and roots, is the inner emptiness; since apart from what appears from oneself dissolving as something else there is no union nor separation between mind and vision, it is the emptiness which is not to be rejected: this is the emptiness as the door of liberation. The Rigpa of the Base, the total state in which all limitations self-liberate, apart from being directly experienced as the natural and self-originated state, the Dharmata, without any attachment to experiences, is beyond the object of expression, therefore it

ཚེག་གིས་མི་མཚན་པ་དང་། དཔེ་མེད་ཕྱོགས་མཐའ་
 ལས་འདས་པས་དཔེ་ཡིས་མི་མཚན་པ་དང་། གློ་ཡིད་
 ཚྙག་པའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་དོན་གྱིས་མི་མཚན་པ་སྟེ་
 རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྒོ་མཚན་མ་མེད་པའོ། སྣང་པོ་བྱང་
 རྒྱུ་གྱི་སེམས་ཡི་ནས་སངས་རྒྱས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་ལའོར་
 འདས་ཡོངས་ཀྱི་ཁྱབ་བདག་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་རང་ངོ་རང་གིས་
 ཤེས་ཏེ། རང་ཐོག་ཏུ་རང་གྲོལ་བས་སྐྱེད་པའི་ ཤེས་
 ཀྱི་རོལ་པ་རང་ཆས་སུ་རྩོགས་པ་ཁོ་ན་ལས། ལྷས་ངག་
 དང་། གློ་ཡིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ཚུལ་རི་ལྟར་བྱས་
 རའང་། སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལ་ཕན་པ་ཉིལ་འབྱུ་
 ཅམ་ཡང་མེད་ཅིང་། སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་
 འདི་ཉིད་། ཡུལ་འདི་ནས་ཕྱོགས་ག་ཤེད་ཏུ་ཡིད་པའི་
 ཞིང་ཁམས་གང་ཞིག་ཏུ་འགྲོ་བའི་ཡིད་སྨོན་ཅམ་ཡང་མེད་
 པར་ཐག་ཚད་པས། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྒོ་སྒོན་པ་མེད་
 པ་སྟེ། རྣམ་ཐར་སྒོ་གསུམ་ཡོངས་སུ་རྩོགས་པའི་བདག་
 ཉིད་ཏུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

གཞི་མ་རིག་པའི་དུས་སུ་ལྷང་མ་བསྟན་དུ་སོང་ནས།
 མ་རིག་པའི་འདུ་བྱེད་ཀྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་

cannot be indicated by words; being incomparable and beyond all limitations, it cannot be indicated by examples; being beyond the object of intellect, mind and thoughts, it cannot be indicated by meanings: this is the absence of characteristic signs as the door of liberation. When we realize the Essence-Bodhichitta, the primordial Buddha Samantabhadra totally embracing the whole of samsara and nirvana, to be our own state, and when it self-liberates in oneself, the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms is perfected as one's natural possession. Apart from that, whatever effort is made with the body or the voice, with the intellect or the mind, no benefit will reach the Essence-Bodhichitta, not even the size of a sesame seed... we will definitely realize that the Essence-Bodhichitta does not have the slightest wish or aspiration to move from here to a pure dimension located in some other place. Therefore this is the absence of aspiration as the door of liberation. Know thus that this state is fully perfected in itself with the three doors of liberation!

When the Base is not recognized it becomes a neutral state... When, through the function of igno-

འཇུལ་ཞིང་འཁོར་བར་འཇུམས་པ་ནི། དཔེར་ན་སྤྲིག་
 རྩུ་རྩུར་འཇུལ་པའམ། རྩོར་བུ་རྩོར་འཇུལ་པ་ལྟ་བུའོ།
 ཡེ་གཞི་ཡོན་ཏན་ཡེ་ཚོགས་ཆེན་པོའི་ངང་རྩལ་ཤེས་པའི་ཆོ།
 ལྷང་བ་བདེན་མེད་དུ་རྟོགས་ཤིང་ཡུལ་མེད་ཟང་ཐལ་ཆེན་
 པོར་ཐག་ཚད་པ་ནི། དཔེར་ན་སྤྲིག་རྩུ་རྩུར་འཇོན་པའི་
 ཤེས་པ་ལས་ལྡོག་ཏེ་འཇུལ་ལྷང་དུ་ཐག་ཚད་པ་ལྟ་བུའོ།
 རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་རང་རྩུད་དུ་སྐྱེ་བ་དེ་ནི། རྩོར་བུ་
 རྩོར་འཇུལ་པ་དེ་ཉིད་ངོ་ཤེས་ཤིང་རིན་ཐང་ཆེ་བའི་ལོངས་
 སྤྱོད་དུ་འདུ་ཤེས་པ་ལྟ་བུའོ། བདག་དུ་རྟོག་པ་ལ་བདག་
 མེད་རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱི་རྩུས་ཐེབས་པའི་ཆེ་སྤྱོད་པ་རྩལ་
 པོར་བྱེད་པ་ནི། དཔེར་ན་ཆབ་རམ་ལ་དྲོད་ཀྱི་རྩུས་ཐེབས་
 པ་ལྟ་བུའོ། རང་སེམས་སྤོང་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་རྩལ་ཤེས་
 ཀྱང་། ཁམས་གསུམ་སྤོང་བཅུད་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་
 པའི་གནས་ལུགས་མ་ཤེས་ན། གང་ཟག་གི་བདག་མེད་
 ཅམ་པོ་བར་སོང་བས། དེ་ནི་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་
 དུ་མི་འགྱུར་བར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

rance, sentient beings fall under illusion and wander in samsara, this is just like mistaking a mirage for water or a jewel for a stone. When we discover the condition of original and total perfection of the qualities of the primordial basis, we understand that vision is unreal and definitely realize the total (state) that has no object and penetrates all without material obstacles: this is just like reversing from the consciousness believing the mirage to be water and thus having the certainty that it is an illusory vision. When the prajña of Knowledge arises in oneself, this is just like the recognition of having mistaken a jewel for a stone and becoming aware of its precious value. When we are governed with the prajña that understands what is considered 'self' to be without any self, existence falls into pieces, just like ice to which heat is applied. If we know that the nature of our mind is emptiness but do not recognize that all dimensions and beings of the three worlds are the natural condition of primordial purity, it means that we have only reached the absence of a self in the individual and thus, know that this does not become the path of complete liberation!

ཞེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྐྱབས་པ་དང་སྐབས་རྒྱན་
 འགའ་ཞིག་གིས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་
 དེར་ནམ་ཡང་ལང་གི་ཡོད་འདུག མནལ་སད་མ་ཐག་
 ཏུ་ཁོ་བོས་ཡ་མཚན་པའི་རྗེ་ལམ་དེ་ཉིད་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་
 སྐྱབས་གསོས་གྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན། ཁོ་བོས་དེ་འདྲལ་
 སྐྱབས་ཐོ་བཞོད་པས། རྩད་པར་ཅན་གྱི་མན་ངག་དེ་ཀུན་
 ཇི་ལྟར་ཁོ་བོའི་སློ་རུ་ཟེན་མ་ཐག་པ་ལྟར་ཕལ་ཆེར་གསལ་
 བོར་ངེས་འདུག་ཅིང་། ཚོག་ཚོགས་འགའ་ཞིག་ཇི་བཞིན་
 སྐྱབས་གསོས་མ་ཐུབ་པ་ཙམ་ལས་ཕལ་མོ་ཆེ་ཆད་ལྷག་མེད་
 པ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་འདེབས་ཐུབ་པ་བྱུང་བ་དང་། ད་ལྟ་
 ཡི་གེར་བཞོད་ཡོད་པའི་སྐྱབས་ཐོ་དེ་དང་གོ་བསྐྱར་བས་ཚོག་
 ཚོགས་ཆད་པ་འགའ་ཞིག་ཁ་བསལ་ཐུབ་པའང་བྱུང་མོད།
 མན་ངག་གི་གཞུང་དེའི་སྤྱི་ཆ་ལས་ཉུང་ཙམ་ཞིག་ལས་
 ཡོངས་སུ་ཇོགས་མ་ཐུབ་པར་བརྟེན་སློ་ཕམ་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར་
 སྐྱེས་ཤིང་། ད་དུང་འདྲ་པར་ཅན་གྱི་མན་ངག་གི་གཞུང་
 དེ་ཡང་དུ་མཇལ་བའི་སྐབས་རྗེས་པ་ཞིག་སྤྲོ་མ་མཁའ་འགྲོའི་
 ཚོགས་རྒྱམས་ལ་གསོལ་བ་ཡང་ནས་ཡང་དུ་བཏབ་ནས་
 བསྐྱད་པ་དེ་ཙམ་ལས་གཞན་ཏུ་ཐབས་བྲལ་ཏེ་གནས་དགོས་
 པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ཙ་མ། །།

At this point something woke me up, and the day was dawning. As soon as I woke up I remembered this amazing dream very clearly and so I immediately wrote down some notes. Thus I found out that, having just memorized it, I could clearly remember almost all of the special upadesha. Therefore, except for a few sentences, which I couldn't remember precisely, I was able to write it down mostly without omissions or additions. Also, by comparing it with the notes of the version that I had previously written, I was able to supplement some missing sentences. But since that was only less than half of the upadesha and the text had not reached its conclusion, I felt very sorry about it. I repeatedly invoked the Gurus and the Dakinis praying that I may meet again the text of this special upadesha on another occasion and, apart from that, there was nothing else I could do. Alas!

ས་ཡོས་ལོ འཕྲི་ལོ་ ༡༩༩༩ ཟླ་ ༥ ཚེས་ ༥ རྣམ་
 ས། བས། ཅེ་རྒྱལ་སྐར་རྫོགས་ཆེན་འདུས་ཕྱི་ལོ་ཕོ་
 བྲང་གི་འདུ་ཁང་དུ། ཁོ་བོས་དེར་འདུས་སློབ་ཚོགས་རྣམས་
 ལ་ཁོ་བོས་ཨ་ཏི་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་སྡོམ་དངོས་ཅི་རིགས་ཀྱི་
 སློབ་སྦྱིང་བསྐྱེད་བཞིན་ཡོད་པའི་དགོང་ཞིག་གི་རམ་ཕོ་རེངས་
 ཀྱི་མཚལ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོ་ད་ལྟ་མཚལ་ལམ་དུ་ཐེངས་མང་བསྐྱབས་ཚུང་བའི་
 བཞུགས་ཤིལ་བྲག་གིས་ཡོངས་སུ་ཁྲིམས་པའི་བར་གསེང་
 རྣམས་སུ་མེ་ཏོག་དམར་པོ་ཆེ་ལ་མཛེས་པས་ཕྱུར་བུར་
 ཁྲིམས་པའི་ལྗེན་གིང་དུ་མ་ཡོད་པའི་བཞུགས་དེར་ཡོད་འདུག་
 ཅིང། ངའི་སེམས་སུ་བཞུགས་འདིར་འཕྲ་བ་སློའདས་
 ཆེན་པོའི་བཞུགས་ཕྱིང་འདྲ་ལ་རང་བྱུང་དུ་བཞུགས་པའི་ཤིལ་བྲག་
 གི་ཕུག་པ་དེ་ཡོད་ངེས་པས། ཐེངས་འདིར་རྩད་ཚོད་པ་
 ཞིག་བྱེད་དགོས་འདུག་ཨང་སྐྱམ་གྱིན་ཤིལ་བྲག་གི་ཕུག་པ་
 དེ་འཚོལ་གྱི་ཡོད་འདུག་ དེ་ཞིག་ན་ཁོ་བོ་ཤིལ་བྲག་གི་
 ཕུག་པ་གིན་དུ་རྒྱ་ཆེ་ལ་ཁྲིམས་ཡོངས་པ། ཤིལ་བྲག་གི་
 རང་འོད་ལྗང་མེར་གསལ་བ་དེ་འདྲ་ཞིག་དུ་བསྐྱབས་སོང།
 ཁོ་བོ་དལ་གྱིས་ཕུག་ཕྱོགས་སུ་ཕར་ཕར་ཕྱིན་པས། དེ་

In the Earth-Hare year [from the fourth to the eighth of August, 1999], in the assembly hall of the Dzogchen Community of Tsegyalgar I gave teachings on the preliminary and main practice of Ati Dzogpa Chenpo to my students assembled there. One night, in the early morning, I had the following dream.

I was in the place full of crystal rocks, among which there were many trees replete with big and beautiful red flowers, where I had already been many times before in my dreams. I thought: "In this place there must surely be the cave of crystal rock containing the self-arisen Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind. Therefore, this time I want to find it once and for all!" and started to search for the cave of crystal rock. After some time I arrived at a huge and spacious cave of crystal rock, brightly shining with its own natural light. I walked slowly towards the innermost part of the cave, and

ཞིག་ན་ཨི་རྩོན་ལ་ལྟ་བུའི་བྲག་ངོས་ཤིན་དུ་འཇམ་པ་སླ་གམ་
 གྱི་དབྱིབས་ཅན་ཤིན་དུ་རྒྱ་ཆེ་བ་ཞིག་གི་ངོས་དེར་གསེར་ལྷན་
 མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་ད་སྡོན་ཐངས་འགའ་མཇལ་ཚྱང་བའི་དཔེ་
 དེ་གསལ་བར་བཞུགས་འདུག་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

ཨྱི། སྲོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་བྲིག་ལས།
 ལྟ་བ་སྲོ་འདས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་བཞུགས།

ཨ ཨ ཨ

རང་རིག་པའི་སྒྲ་མ་ཀུན་བཟང་དགའ་རབ་དོ་རྗེ་ལ་ཕྱག་
 འཆལ་ལོ། སྣང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་ལྷན་གྲུབ་རྗེ་གསེར་པ་
 ཆེན་པོ་ཉམས་སུ་ལེན་འདོད་པ་རྣམས་ནས། ཐོག་མར་
 ལྟ་བའི་གནད་ཚུལ་བཞིན་དུ་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་ན།
 ཉམས་ལེན་གནད་དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། རྗེས་དང་གྲིས་ཆོས་
 སྒྲོར་ཞུགས་པའམ། གཟུང་འཛིན་འཆིང་ཞེན་གྱི་སྒྲོག་
 དམ་དུ་ཕྱིན་ཏེ། རང་ཉིད་འཁོར་བ་མཐའ་མེད་དུ་འབྱུངས་
 པའི་རྒྱར་བྱེད་ཅིང་། ལྷན་གྲིས་གྲུབ་པའི་བསྐྱེད་པ་དམ་
 པའང་ཉམས་དམས་པར་འགྱུར་ངེས་པས། ལྟ་བའི་གནད་
 འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྲིས་ཤིག།

at a certain point I saw a huge and very smooth half-moon shaped rocky wall, as if made of sapphire, upon whose surface was clearly written, as if with molten gold, the book that I had already met a few times before:

ॐ From the Innermost Essence of the Dakinis
of the Luminous Clarity of the Universe, here is
contained

*The Main Points of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.*

A A A

*I pay homage to Samantabhadra Garab Dorje,
the master who is my own Rigpa!*

*Those who wish to practice the essential yoga of
the self-perfected Dzogpa Chenpo first of all must
properly ascertain the main point of the view, other-
wise practice will not become effective and one will
only enter the gate of Dharma with blind faith, and
the chain of the attachment to (the duality of) sub-
ject and object will only become tighter: this will
surely cause one to wander in samsara without end
and also the supreme teaching of self-perfection will
surely decline. Therefore, fully comprehend this main
point of the view!*

ཚེས་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་སྤོང་ཉིད་དུ་ཤེས་པ་
ནི། རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གསུང་གི་ཡང་སྤྲིང་། ཐེག་
པ་ཀུན་གྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་པས། རྣལ་འབྱོར་གང་ཞིག་ལ་
བརྩོན་ཀྱང་། བཀའ་འདི་ཁོང་དུ་མ་ཚུབ་ན་སེམས་ཀྱི་
དགོ་བ་ཙམ་ལས་རྣམ་གྲོལ་གྱི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ། དེ་
ཡང་སྐྱེ་འགྲོའི་ཁམས་དབང་གི་བྱེད་ལས་ཀྱིས་སྐྱེས་ལྷན་སྦྲུང་
འབྲིང་ཐ་མ་གསུམ་གྱི་དབང་པོར་བསྐྱེད་པའི་ལམ་གྱི་བྱེད་སྒྲུབ་
ལས། ཐེག་པའི་རྣམ་གྲངས་མང་ནའང་། ཀུན་གྱི་གཞི་
དང་འབྲས་བུར་གྱུར་པའི་ངང་ཚུལ་རི་ལྡོ་བར་ཤེས་ཏེ།
དོན་གཤིས་ཐོག་དུ་ཕེབས་པ་ནི། རྣལ་འབྱོར་གྱི་སྤྲིང་པོ་
རྗེས་པ་ཆེན་པོ་འདི་ཙམ་དུ་ངེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཟུང་ལམ་རྗེས་པ་ཆེན་པོའི་ལྡོ་བ་དང་། སྦྲོམ་པ་དང་།
སྤྱོད་པ་དང་། འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ཅ་བར་
གྱུར་པ་ནི་ཡི་གཞི་རང་རྒྱུད་ཀྱི་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཏེ།
སྤོང་གསུམ་གྱི་སྤོང་ཆེན་པོ་རྣམས་དང་། དག་པའི་ཞིང་
རབ་འབྲུམས་དང་། དུས་གསུམ་གྱི་བདེ་བར་གཤེགས་
པ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁམས་གསུམ་གྱི་སྐྱེ་འགྲོ་མ་ལུས་
པ་སྤོང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་བྱུང་ཞིང་། བྱང་ཚུབ་
ཀྱི་སེམས་སུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

The knowledge that all phenomena are the primordially pure emptiness is the quintessence of the teachings of all the Buddhas and the common ground of all vehicles. Therefore, whatever yoga may be the object of one's endeavor, if we have not thoroughly understood this main point it will only produce some mental virtue and never become the path of complete liberation. In this regard, because of the condition and capacities of beings there exist various paths in accordance to the three capacities, higher, medium and lower, of individuals, and thus there are numerous vehicles. But know for certain that only Dzogpa Chenpo, essence of yoga, has precise knowledge of the nature of the base and fruit of all them, allowing one to have a direct experience in one's own state.

The base and root of the view, meditation, behavior and fruit of the profound path of Dzogpa Chenpo is the Bodhichitta which is the essence of our state as the Primordial Base: know that the three thousand fold universes, the infinite pure realms, all the Sugatas of the three times and the beings of the three worlds without exception originate from the Essence-Bodhichitta and are the Bodhichitta.

ལྷིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ནི། གཞི་མེད་ཅ་བྲལ་ཆེན་
 པོ། བྱུང་བ་དེ་ལ་ནམ་མཁའ་ཁོ་རྩ་ཡུག། ཡུལ་མེད་
 ཟང་ཐལ་གྱི་རྩལ་པ། ཡི་ནས་སྦྱོན་དང་དྲི་མ་བག་ཆགས་
 ཀུན་དང་བྲལ་བ། མི་གཡོ་བའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིན་
 པས། སྤྱི་ཡུལ་དུ་དེ་ལས་གཞན་པའི་སངས་རྒྱས་ཞེས་
 བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལ། གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་རྒྱུག་ཀྱང་།
 ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སངས་རྒྱས་བྱངས་མེད་པ་དེ་
 དག་གི་ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་
 ལྷིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་ལ་ཕན་གདག་པར་ཆས་ཏེ།
 བཟང་པོར་བཅོས་ཀྱང་། ཕན་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས།
 ཕན་འདོག་ཏིལ་འབྲུ་ཅམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པ་དང་།
 འཛོན་ཤེས་ཀྱིས་མེད་པ་ལ་ཡོད་པར་གར་བའི་འབྲུལ་སྤང་
 ལས་གཞན་དུ་སེམས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལ།
 གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་རྒྱུག་ཀྱང་། ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་
 སེམས་ཅན་བྱངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་སྤྱི་བསྐྱེད་སྐྱུག་བསྐྱེད་
 ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་ཡི་གཞི་ལྷིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་
 གྱི་སེམས་ལ་གནོད་བྱེད་པར་ཆས་ཏེ། ངན་པར་བསྐྱུར་
 བ་འདུག་པར་འབྲུག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས། གནོད་
 འཛོན་ཏིལ་འབྲུ་ཅམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག།

The Essence-Bodhichitta is totally without a basis or root. It is all-pervading like space. It has no object and its Rolpa (energy manifestation) penetrates all without material obstacles. From the beginning it is beyond all defects, impurities and karmic traces. It is the total state which is immovable. Therefore, apart from it, there is nothing else outside to be called 'Buddha'. Even if we thought the contrary and, gathering together all the wisdoms and qualities of countless Buddhas infinite as space in number, prepared ourselves to bring benefit to the Essence-Bodhichitta, and tried to improve it, since there is nothing that can be the object of benefit, there could never be any benefit, not even the size of a sesame seed. Also, there is nothing to be called 'sentient being' apart from the illusory vision in which our grasping consciousness makes us believe to exist what does not exist. Even if we thought the contrary and, gathering together all the negativities, obstacles and sufferings of countless sentient beings infinite as space in number, prepared ourselves to bring harm to Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and tried to impair it, since there is nothing that can be the object of harm, there could never be any harm, not even the size of a sesame seed. Know this!

ལྷིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ནིམ། ལྷིང་བའི་གནས་དང་།
 བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། ལྷིང་བའི་མཐའ་དང་
 བྲལ་བའོ། གནས་པའི་ཡུལ་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་
 མ་གྲུབ་པས། གནས་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འགག་
 པའི་གནས་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས།
 འགག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། འདས་པ་དང་། མ་
 འོངས་པ་དང་། ད་ལྟ་བ་གང་དུའང་མི་དམིགས་པར་གཤམ་
 པར་གྱིས་གཤམ།

ལྷིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ནིམ། མ་དག་པ་འཁོར་བའི་
 ལྷང་བ་དང་། དག་པ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡེ་གཤམ་ཡོན་ཏན་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞིར་གྲུབ་པས། གཞི་མེད་དུ་མ་སོང་
 ཞིང་། ཆད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འཁོར་འདས་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་ཀྱང་། དངོས་མཚན་བདེན་
 པར་གྲུབ་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མི་དམིགས་པས། ཉག་པའི་མཐའ་
 དང་བྲལ་བའོ། འོང་བ་པོ་དང་། འོང་བའི་ཡུལ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། འོང་བའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 ཚོས་ཐམས་ཅད་ལྷིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་སུ་ཐ་མི་དད་
 པར་རོ་གཅིག་པས། ཐ་དད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་རྣམ་པ་མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྤང་

Since the Essence-Bodhichitta has no place of origination nor an entity (to be born), it is beyond the limitation of birth. Since it has no place wherein to dwell nor an entity (for dwelling), it is beyond the limitation of dwelling. Since it has no place wherein to cease nor an entity (for ceasing), it is beyond the limitation of ceasing. Know thus that (its existence) cannot be conceived neither in the past, in the future or in the present!

Since the Essence-Bodhichitta is the base of the impure vision of samsara and of all the wisdoms and qualities of the pure Buddhas, it is not something that has no base: therefore it is beyond the limitation of nothingness. But even if it is the common basis of all samsara and nirvana, no concrete marks of true existence can be conceived in it: therefore it is beyond the limitation of eternalism. There being no one to come nor a place to come to, it is beyond the limitation of coming. Since all phenomena are inseparably of one flavor in the Essence-Bodhichitta, it is beyond the limitation of difference. Since all phenomena of samsara and nirvana manifest with their forms unmingled and distinct, it is be-

བསམ། གཅིག་པའི་མཐའ་དང་གྲུབ་བ་སྟེ། དཔེར་ན་
 མེ་ལོང་གཡའ་དག་པའི་ངོས་སུ་གཟུགས་བརྟན་སྣ་ཚོགས་
 མ་འདྲེས་སོ་སོར་སྤང་ནའང་། གཟུགས་བརྟན་དུ་ཤར་
 བ་དེ་ཀུན་མེ་ལོང་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྲུབ་
 པ་ལྟར་། རྟེན་འབྲེལ་གྱི་ཚོས་ཐམས་ཅད་མེད་པ་དང་།
 མ་གྲུབ་པའི་དོན་གྱིས་། སྤྲོས་པའི་མཐའ་བརྒྱད་དང་ཡོངས་
 སུ་གྲུབ་བའོ་། མཐའ་གང་ཞིག་དུ་ལྷུང་ན་། དེ་ནི་ཕྱོགས་
 ལྷུང་ལྟ་བུ་ལོག་པ་སྟེ། སྤྲིང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་རྗེ་གསུམ་པ་
 ཚེན་པོ་ལས་རིང་དུ་སོང་ཞིང་། རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་
 ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་ཏེ་སྤུན་པའི་ཁྲོད་དུ་མགོ་འཁོར་བ་ཡིན་
 པའང་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

ཀ་དག་གཏོད་མའི་མགོན་པོ་ཁྱབ་བདག་མི་གཡོ་བའི་རྒྱལ་
 པོ་ཀུན་བཟང་བདེ་གཤེགས་སྤྲིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་
 ཅི་། དངོས་མཚན་བདེན་པར་མ་གྲུབ་པས་ཕྱི་སྤྲིང་པ་ཉིད་
 དང་། གཞི་རྩ་ཐམས་ཅད་དང་ཡོངས་སུ་གྲུབ་བས་ནང་
 སྤྲིང་པ་ཉིད་དང་། རང་ལས་སྤང་བ་གཞན་ལ་ཐིམ་པ་
 ཅམ་ལས་སེམས་སྤང་འདྲུ་འབྲུལ་མེད་པས་དོར་བ་མེད་
 པའི་ཉུ་སྤྲིང་པ་ཉིད་དེ་། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྤྲོ་སྤྲིང་པ་ཉིད་
 དོ་། གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཚེན་པོ་དེ་ཉིད་། ཚོས་

yond the limitation of sameness. For example, just as on the surface of a pure mirror various reflections appear unmixed and distinctly, but all that manifests as a reflection does not exist as something different from the nature of the mirror itself, since all interdependent phenomena are non-existent and not to be found (through analysis), (the Bodhichitta) is totally beyond the eight conceptual limitations. Falling into any limitation means having a distorted, biased view: know that in this way one goes far away from Dzogpa Chenpo, essence of yoga, and also turns one's back on the path of complete liberation, fooling oneself in the darkness!

This Bodhichitta essence of the Sugatas which is the primordial Lord pure from the beginning, the all-embracing and immovable king Samantabhadra, having no concrete marks of true existence, is the outer emptiness; being completely beyond all bases and roots, it is the inner emptiness; since apart from what appears from oneself dissolving as something else there is no union nor separation between mind and vision, it is the emptiness which is not to be rejected: this is the emptiness as the door of liberation. The Rigpa of the Base, the total state in which

ཉིད་ཚྲིང་ཞེན་དང་བྲལ་བའི་ཡི་བབ་རང་བྱུང་གི་གཤིས་ཐོག་
 ཏུ་ཕེབས་པ་ཙམ་ལས་བརྗོད་བྱའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་
 ཚིག་གིས་མི་མཚོན་པ་དང་། དཔེ་མེད་ཕྱོགས་མཐའ་
 ལས་འདས་པས་དཔེ་ཡིས་མི་མཚོན་པ་དང་། སློ་ཡིད་
 རྟོག་པའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་དོན་གྱིས་མི་མཚོན་པ་སྟེ་
 རྣམ་པར་ཐར་པའི་སློ་མཚན་མ་མེད་པའོ། སྟིང་པོ་བྱང་
 རྒྱུ་གྱི་སེམས་ཡི་ནས་སངས་རྒྱས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་འཁོར་
 འདས་ཡོངས་ཀྱི་ཁྱབ་བདག་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་རང་ངོ་རང་གིས་
 ཤེས་ཏེ། རང་ཐོག་ཏུ་རང་གྲོལ་བས་སྐྱུ་དང་ཡི་ཤེས་ཀྱི་
 རོལ་པ་རང་ཆས་སུ་རྟོགས་པ་ཁོ་ན་ལས། ལུས་ངག་
 དང་། སློ་ཡིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ཚོལ་ཇི་ལྟར་བྱས་
 ནའང་། སྟིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལ་ཕན་པ་ཏིལ་འབྱུ་
 ཙམ་ཡང་མེད་ཅིང་། ཁྱབ་བདག་ནམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་
 ཆེན་པོ་དུས་གསུམ་འགྲོ་འོང་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་དོན་
 མཐོང་བའི་ཆོ། སྟིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་ཉིད་
 ཡུལ་འདི་ནས་ཕྱོགས་གཤེད་དུ་ཡོད་པའི་ཞིང་ཁམས་གང་
 ཞིག་ཏུ་འགྲོ་བའི་ཡིད་སྤོན་ཙམ་ཡང་མེད་པར་ཐག་ཚོད་པས།

all limitations self-liberate, apart from being directly experienced as the natural and self-originated state, the Dharmata, without any attachment to experiences, is beyond the object of expression, therefore it cannot be indicated by words; being incomparable and beyond all limitations, it cannot be indicated by examples; being beyond the object of intellect, mind and thoughts, it cannot be indicated by meanings: this is the absence of characteristic signs as the door of liberation. When we realize the Essence-Bodhichitta, the primordial Buddha Samantabhadra totally embracing the whole of samsara and nirvana, to be our own state, and when it self-liberates in oneself, the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms is perfected as one's natural possession. Apart from that, whatever effort is made with the body or the voice, with the intellect or the mind, no benefit will reach the Essence-Bodhichitta, not even the size of a sesame seed. But when we understand that the total dimension of the all-pervading space is beyond all going and coming in the three times, we will definitely realize that the Essence-Bodhichitta does not have the slightest wish or aspiration to move from here to a pure dimension lo-

མཁུ་པར་ཐར་པའི་སྒོ་སྒོམ་པ་མེད་པ་སྟེ། མཁུ་ཐར་སྒོ་
གསུམ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གཤམ་པར་གྱིས་
ཤིག་ལོ།

གཞི་མ་རིག་པའི་དུས་སུ་ལུང་མ་བསྟན་དུ་སོང་ནས་
གཞིའི་ཡོན་ཏན་ཕན་མེད་གཞོད་མེད་དུ་གནས་པ་ནི་
དཔེར་ན་རི་མོར་བྱས་པའི་མར་མེ་ལྟ་བུའོ། མ་རིག་པའི་
འདུ་བྱེད་ཀྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་འབྲུལ་ཞིང་འཁོར་བར་
འབྱམས་པ་ནི། དཔེར་ན་སྤྲིག་གྱུ་རྒྱུ་འབྲུལ་པའོ།
ནོར་བུ་རྩོད་འབྲུལ་པ་ལྟ་བུའོ། ཡི་གཞི་ཡོན་ཏན་ཡི་རྫོགས་
ཆེན་པོའི་ངང་རྒྱལ་གཤམ་པའི་ཆེ། ལྷང་བ་བདེན་མེད་
དུ་རྫོགས་ཤིང་ཡུལ་མེད་ཟང་ཐལ་ཆེན་པོར་ཐག་ཚད་པ་ནི་
དཔེར་ན་སྤྲིག་གྱུ་རྒྱུ་འཛིན་པའི་གཤམ་པ་ལས་ལྷོག་ཏེ་འབྲུལ་
ལྷང་དུ་ཐག་ཚད་པ་ལྟ་བུའོ། རྫོགས་པའི་གཤམ་རབ་རང་
གྱུད་དུ་སྐྱེ་བ་དེ་ནི། ནོར་བུ་རྩོད་འབྲུལ་པ་དེ་ཉིད་ངོ་གཤམ་
ཤིང་རིན་ཐང་ཆེ་བའི་ལོངས་སྤྱོད་དུ་འདུ་གཤམ་པ་ལྟ་བུའོ།
བདག་ཏུ་རྫོགས་པ་ལ་བདག་མེད་རྫོགས་པའི་གཤམ་རབ་ཀྱི་རྒྱས་
ཐེབས་པའི་ཆེ་སྤྱིད་པ་རྒྱལ་པོར་བྱེད་པ་ནི། དཔེར་ན་
ཆབ་རམ་ལ་བྱོད་ཀྱི་རྒྱས་ཐེབས་པ་ལྟ་བུའོ། རང་སེམས་

cated in some other place. Therefore this is the absence of aspiration as the door of liberation. Know thus that this state is fully perfected in itself with the three doors of liberation!

When the Base is not recognized it becomes a neutral state, and thus the qualities of the Base bring neither benefit nor harm just like the drawing of a lamp, for example. When, through the function of ignorance, sentient beings fall under illusion and wander in samsara, this is just like mistaking a mirage for water or a jewel for a stone. When we discover the condition of original and total perfection of the qualities of the primordial basis, we understand that vision is unreal and definitely realize the total (state) that has no object and penetrates all without material obstacles: this is just like reversing from the consciousness believing the mirage to be water and thus having the certainty that it is an illusory vision. When the prajña of Knowledge arises in oneself, this is just like the recognition of having mistaken a jewel for a stone and becoming aware of its precious value. When we are governed with the prajña that understands what is considered 'self' to be without any self, existence falls into pieces, just

སྣང་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་རྒྱལ་ཤིས་ཀྱང་། ཁམས་གསུམ་སྣོད་
བཅུད་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་གནས་ལུགས་མ་ཤིས་
ན། བཀའ་བཟུལ་གྱི་བདག་མེད་ཅམ་པོ་བར་སྣང་བས། དེ་
ནི་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་བར་ཤིས་པར་གྱིས་
ཤིག་།

སྣོད་བཅུད་ཐམས་ཅད་རང་ས་ནས་སྣོད་པར་ཤིས་ཀྱང་།
ངོ་བོ་སྣོད་པ་ཉིད་དུ་འགག་བཟུལ་ནས། ཡེ་གཞི་ཀ་
ནས་དག་པའི་གནས་ལུགས་འདི་མ་ཤིས་ན། སྣོད་ཉིད་
ལུང་མ་བསྟན་དུ་སྣང་བས། དེའང་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་
ལམ་དུ་མི་འགྱུར་ཞིང་། ཡེ་གཞི་ཀ་ནས་དག་པའི་སྣོད་
ཉིད་དུ་ཤིས་ཀྱང་། སྣོད་ཉིད་ལ་སྐྱེན་ཡོན་མེད་པ་དེར་
ཡོན་ཏན་དང་ཕྱིན་ལས་གཞན་ནས་བསྐྱབ་དགོས་པར་གོ་ན།
སྣོད་ཉིད་སྣོད་བཅུད་གཉིས་འཛིན་ཅན་དུ་སྣང་བས། དེའང་
རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་ཏེ། ཇི་ལྟར་རྣམ་
མཁའ་ནི་འགྱུར་བ་ལྟ་དང་། འདོད་ཡོན་སྣ་ཚོགས་པའི་
གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡོན་པས། སྐྱེན་དང་ཡོན་ཏན་མེད་པའི་
བེམ་སྣོད་ཅམ་ཞིག་མ་ཡིན་ལ། དེ་བཞིན་དུ་ཡེ་གཞི་སྣོད་

like ice to which heat is applied. If we know that the nature of our mind is emptiness but do not recognize that all dimensions and beings of the three worlds are the natural condition of primordial purity, it means that we have only reached the absence of a self in the individual and thus, know that this does not become the path of complete liberation!

Although we know that the entire universe of dimensions and beings is empty in its own condition, if we reduce the essence to mere emptiness without recognizing the Primordial Base which is the state pure from the beginning, emptiness becomes a neutral state, therefore this also does not become the path of complete liberation. Although we know that the Primordial Base is the emptiness pure from the beginning, if we have the understanding that emptiness has neither defects nor qualities and that it is necessary to obtain the qualities and activities from somewhere else, it means that the duality between emptiness and the universe of dimensions and beings has been created, therefore this also does not become the path of complete liberation. In fact, just as space is the base and the essence of the five elements and of the various objects of sensory enjoy-

པ་ཉིད་ཀྱང་འདི་སྤང་དང་། ཕྱི་མའི་སྤང་བ་དང་། མི་
 ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་རྣམས་སུ་རང་བྱུང་རང་ཆས་སུ་ཡོད་
 པའི་སྤོང་བཅུད་འདོད་ཡོན་གྱི་སྤང་བ་སོགས་འཁོར་བའི་སྤང་
 སེམས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡིན་པས་། སྤོང་
 ཉིད་བེམ་སྤོང་སྤོན་ཡོན་མེད་པ་ཉིད་དུ་མི་སེམས་ཤིང་།
 སྤང་ཡུལ་ཐམས་ཅད་རྣམ་མཁའ་ལས་ལོགས་སུ་བཅད་དེ་
 རྣམ་མཁའ་རང་རྒྱུད་པར་སེམས་ན་། འཁོར་འདས་ཀ་
 རྣམ་དག་པའི་དོན་ལས་ཤིན་ཏུ་རིང་བར་འགྱུར་བ་དང་།
 རྣམ་མཁའ་གཞན་ཞིག་ཏུ་གོ་ན་ནི་།.....། སྤོང་
 མེད་དང་། གཏད་མེད་དང་། འཛིན་མེད་ཅེས་བྱ་བ་དེ་
 དག་ཀྱང་ཐ་སྤྱད་ཅམ་ཞིག་ཏུ་འགྱུར་ཞིང་། མདོར་ན་འཁོར་
 འདས་ཐམས་ཅད་རང་སྤང་གི་རྩལ་པར་མ་གོ་ན་།
 རང་རིག་ངོ་འཕྲོད་པར་སྤང་ཀྱང་དོན་ལ་མི་གནས་པར་ཤེས་
 ཤིང་དོན་དམ་པར་འཁོར་འདས་ཀ་རྣམ་དག་པའི་རང་
 བཞིན་དུ་ཤེས་ཤིང་ཐག་ཚོད་པ་དེ་ནི་རྟོགས་པ་ཡིན་ལ་། ལྟ་
 བའང་དེ་ག་ལས་གཞན་དུ་མ་མཚིས་པས་། ཟུང་གནད་

ment, and thus is not a mere vacuum with neither defects nor qualities, in the same way the emptiness of the Primordial Base is the base and the essence of all the visions and mental states of samsara, such as the appearance of sensory enjoyments of the universe of dimensions and beings that exist naturally and inherently in the vision of this life, of the next life and in the dream state. Therefore one should not think that emptiness is a vacuum with neither defects nor qualities. If we separate all the objects of vision from space and believe space to exist independently, we go very far away from the principle of the primordial purity of samsara and nirvana. If we understand space to be something else... 'beyond meditation', 'without a reference point', 'without grasping' would all become mere designations. To summarize, if we do not understand that the whole of samsara and nirvana is the Rolpa (energy manifestation) of our vision, even if we declare that we have discovered our Rigpa, know that it does not correspond to the real meaning, because Knowledge means understanding and having the certainty that samsara and nirvana, in the absolute, are the nature of primordial purity. And since the view is also

འདི་ཉིད་གཏན་ལ་ཕེབས་ངེས་པ་ཞིག་གིས་ཤིག།

ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གི་སེམས་རང་རྒྱུད་དུ་འདུ་
འབྲལ་མ་མྱོང་བར་བཞུགས་ཀྱང་ལྷང་མ་བསྐྱེད་དུ་སོང་བ་
དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་མཁའ་ལ་ན་བུན་འཐེབས་པ་ལྟ་བུའོ།
ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གི་སེམས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་
དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་ལངས་ནས་ཉི་མ་ཤར་བ་ལྟ་བུའོ། ཡི་
གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གི་སེམས་མ་རིག་པ་དེ་ནི་རྒྱལ་པོ་ཆེན་
པོའི་མངའ་ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་སྤུན་སྦྲུམ་ཚོགས་
ནའང་དེ་ལ་མངའ་དབང་སྐྱུར་བའི་བདག་པོ་མེད་པ་ལྟ་བུའོ།
མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་ཐོག་དུངོ་འཕྲོད་པ་དེ་ནི་མངའ་
ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་དབུལ་ཞིང་ཕོངས་པའི་མི་ཞིག་རྒྱལ་
སར་འཁོད་དེ་རྒྱལ་སྤྱིད་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པ་ལྟ་བུའོ།

ཞེས་པར་བསྐྱབས་པའི་སྐབས་འདིར་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་
སད་ཅིང་། སྐབས་དེར་ནམ་ཡང་ལངས་ནས་ཡོད་འདུག
ངས་དེ་མ་ཐག་དུ་མི་ལམ་ཇི་ལྟར་བྱང་བ་དེ་གསལ་བར་དྲན་
གསོས་ཤིང་། དྲན་ཐོ་ཞིབ་ནན་དུ་བཞོད་པས། ཚོག་
ཚོགས་འགའ་ཤས་ཤིག་གསལ་བར་དྲན་མ་ཐུབ་པ་མ་
གཏོགས་པལ་ཆེར་རྒྱལ་བཞིན་དུ་ཡི་གེའི་རིས་སྤུ་བཞོད་ཐུབ་
པ་བྱུང་ཞིང་། ཁོ་བོ་སྐར་ཨི་ཏ་ལི་ཡར་བསྐྱབས་ནས་ད་
ལྟར་དྲན་ཐོ་ཡི་གེར་བཞོད་ཡོད་པ་དེ་རྣམས་དང་གོ་བསྐྱུར་

nothing other than this, be sure to ascertain this profound point!

Although the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base abides in one's state without having ever been united or separated from it, when it becomes a neutral state it is just like when fog gathers in the sky. The Rigpa which is the realization of the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when the day breaks and the sun rises. Not recognizing the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when, although there is perfect abundance of power and riches (in the kingdom) of a great king, there is no lord to rule over it. Discovering Rigpa of realization in one's state is just like a poor man who has no power nor riches being enthroned and enjoying the kingdom...

At this point I woke up, and the day had already dawned. At once I clearly remembered my dream and accurately wrote down my notes. Thus, apart from some sentences, which I didn't remember well, I was able to write down almost everything precisely. Then, when I arrived back in Italy, I compared what I had written with my previous

བས། དམ་མ་གསོས་པ་འགའ་ཡང་ཞལ་གསལ་བ་བྱུང་།
དེ་ལྟར་ནའང་ད་དུང་གདམས་ངག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་མ་ཐུབ་
པར་སློལ་མ་ཚད་མེད་བྱུང་ངང་ད་དུང་མནལ་ལམ་དུ་བྱུང་
པར་ཅན་གྱི་གདམས་ངག་དེ་ཡང་ནས་ཡང་དུ་མཇལ་ཐུབ་
པའི་རེ་སྤོན་བྱེད་ཀྱིན་དེ་ངང་དུ་ལྷུས་སོ།། ཨ་ཙ་མ། །།

notes and I found that some parts which I had not been able to remember now were clear. Nevertheless, since the teaching had not yet reached its conclusion, I felt immensely sorry, and while in that state I expressed the wish that I might again and again meet this extraordinary teaching in my dreams. Alas!

ས་ཡོས་ལོ། རྟེན་ལོ། ༡༩༩༩ ལྷོ་ ༡༣ ཆེས་ ༣༥
 བཅས་ ༡ ཆེས་ ༣༡ བས། ཨུལ་ལོ་ཡོ་རྒྱལ་ཁབ་དུ་
 བཅས་ཆགས་པ་ཨོ་ཅེ་ཨ་ནི་ཡ་སྲིང་ཆེན་གྱི་རྩོགས་ཆེན་
 འདུས་ལྷེ་ལྷོ་བའི་བཅས་བཞི་རྣམ་རྒྱལ་སྐར་དུ། ཁོ་བོས་
 རྩོགས་མཐའ་སློབ་ཚོགས་འདུས་པ་རྣམས་ལ་རྩོགས་ཆེན་
 པོའི་ཚོས་སྲིད་བསྲིད་བཞིན་ཡོད་པའི་དགོང་ཞིག་གི་རྣམ་ཐོ་
 རེངས་ཀྱི་མཚལ་ལམ་དུ། ཁོ་བོ་རྣལ་འབྱོར་པ་སྐྱེ་བཞིན་
 རྩོགས་ཆས་ཅན་ཞིག་གི་ལྷན་དུ་དེ་སྡོམ་ འལ་བ་སློའདས་
 ཆེན་པོའི་བཅས་ཤུང་། རེང་བྱོན་མཇལ་མྱོང་བའི་ཤེལ་
 བྲག་གི་ལྷན་པ་ཆེན་པོ་དེའི་ནང་དུ་ཡོད་འདུག་ལ། ངས་
 རྣལ་འབྱོར་པ་དེ་ལ།

ཤེལ་བྲག་གི་ལྷན་པ་ཆེན་པོ་འདིའི་ལྷན་རྩོགས་སུ་ འལ་
 བ་སློའདས་ཆེན་པོའི་བཅས་ཤུང་། རེང་བྱོན་བཞུགས་
 ཡོད་པ་སྲིད་ཀྱིས་མཐེན་གྱི་ལོས་ཡོད། ཅེས་བུས་པས།
 ཁོང་ན་ཨ།

ལགས་ང་ཤེལ་བྲག་གི་ལྷན་པ་ཆེན་པོ་འདི་མཇལ་དུ་
 ཐེངས་འགའ་བསྐྱབས་ཀྱང་། དཔེ་རེང་བྱོན་བཞུགས་པ་
 བང་ཞིག་ཀྱང་མཇལ་མ་མྱོང་། ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་

In the Earth-Hare year [from the twenty-sixth of December, 1999, to the second of January, 2000], while I was in Namgyalgar, Australia, center of the Dzogchen Community in Oceania, giving teachings on Dzogpa Chenpo to students both from that place and from other countries, one night, in the early morning, I had the following dream.

I was together with a young yogin dressed in tantric clothes, inside the big cave of crystal rock where I had previously seen the self-arisen Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind. I told him:

“You will certainly know that in the innermost part of this big cave of crystal rock there is the self-appeared Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind.”

“I have come a few times to visit this big cave of crystal rock, but I have never seen any self-appeared text”, he replied.

ཁོང་ལ། བྱས་ན་ངས་བྱིད་ལ་མཇལ་ཁ་བསྐྱེད་ཚོག
 ཅེས་བྱས་ཏེ་ངེད་གཉིས་ཕྱག་ཕྱོགས་སུ་ཕྱིན་པས། ཡ་
 མཚན་པའི་དཔེ་དེ་ནི་སྤར་ལྟར་གསལ་བར་བཞུགས་ཡོད་
 འདུག ངས་ཁོང་ལ།

དཔེ་རང་ཕྱོན་འདི་རེད། ཅེས་བསྐྱེད་པས། ཁོང་ཡ་
 མཚན་ཐག་ཚོད་དེ། སྦྱོན་ལམ་མང་པོ་ཞིག་རྒྱག་གིན་དཔེ་
 དེ་ཕྱག་གསལ་འཚལ་གྱི་ཡོད་འདུག ཁོ་བོ་མདུན་ཕྱོགས་
 དེར་བདེ་བར་བསྐྱེད་ནས། དབྱ་ནས་བརྩམས་ཏེ་ཡང་
 རྒྱར་དུ་བཞགས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

༐ ཁོང་ཚེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས།
 ལྟ་བུ་སྟོ་འདས་ཚེན་པོའི་གནད་བྱང་བཞུགས།

ཨ ཨ ཨ

རང་རིག་པའི་སྤོ་མ་ཀུན་བཟང་དགའ་རབ་རྩོམ་ལ་ཕྱག་
 འཚལ་ལོ། སྙིང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་ལྷན་གྲུབ་ཚོགས་པ་
 ཚེན་པོ་ཉམས་སུ་ལེན་འདོད་པ་རྣམས་ནས། ཐོག་མར་
 ལྟ་བའི་གནད་ཚུལ་བཞིན་དུ་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་ན།
 ཉམས་ལེན་གནད་དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། རྗོངས་དད་ཀྱིས་ཚོས་
 སྦྱོར་ཞུགས་པའམ། གཟུང་འཛིན་འཚིང་ཞིན་གྱི་སྦྱོག་
 དམ་དུ་ཕྱིན་ཏེ། རང་ཉིད་འཁོར་བ་མཐའ་མེད་དུ་འབྱུངས་

Then I said: "Well, in that case I will show it to you!"

Thus we went to the innermost part of the cave, and the wonderful text was there as clearly as before.

"This is the self-arisen text!" I said, pointing it out to him. He was extremely amazed and, expressing many aspirational prayers, only prostrated to the text. I sat comfortably in front of it and read it once again from the beginning:

ॐ From the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, here is contained
The Main Points of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.

A A A

*I pay homage to Samantabhadra Garab Dorje,
the master who is my own Rigpa!*

Those who wish to practice the essential yoga of the self-perfected Dzogpa Chenpo first of all must properly ascertain the main point of the view, otherwise practice will not become effective and one will only enter the gate of Dharma with blind faith, and the chain of the attachment to (the duality of) sub-

པའི་རྒྱུ་འབྱུང་ཅིང་། ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པའི་བསྐྱེད་པ་དམ་
པའང་ཉམས་དམས་པར་འགྱུར་ངེས་པས། ལྷ་བའི་གནད་
འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག།

ཚོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནས་དག་པའི་སྣང་ཉིད་དུ་ཤེས་པ་
ནི། རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གསུང་གི་ཡང་སྣང་། ཐེག་
པ་ཀུན་གྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་པས། རྒྱལ་འབྱོར་གང་ཞིག་ལ་
བརྩོན་ཀྱང་། གནད་འདི་ཁོང་དུ་མ་རྒྱབ་ན་སེམས་ཀྱི་
དགེ་བ་ཙམ་ལས་རྣམ་གྲོལ་གྱི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ། དེ་
ཡང་སྐྱེ་འགྲོའི་ཁམས་དབང་གི་བྱེད་ལས་ཀྱིས་སྐྱེས་བུ་རབ་
འབྱིང་ཐ་མ་གསུམ་གྱི་དབང་པོར་བསྐྱེད་པའི་ལམ་གྱི་བྱེད་
ལས། ཐེག་པའི་རྣམ་གངས་མང་ནའང་། ཀུན་གྱི་གཞི་
དང་འབྲས་བུར་གྱུར་པའི་ངང་རྒྱལ་ཇི་ལྷ་བར་ཤེས་ཏེ།
དོན་གཤེས་ཐོག་དུ་ཕེབས་པ་ནི། རྒྱལ་འབྱོར་གྱི་སྣང་པོ་
ཇོགས་པ་ཆེན་པོ་འདི་ཙམ་དུ་ངེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཟབ་ལམ་ཇོགས་པ་ཆེན་པོའི་ལྷ་བ་དང་། སྣོམ་པ་དང་།
སྤྱིད་པ་དང་། འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ཚུ་བར་
གྱུར་པ་ནི་ཡི་གཞི་རང་རྒྱུད་ཀྱི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱབ་ཀྱི་སེམས་ཏེ།

ject and object will only become tighter: this will surely cause one to wander in samsara without end and also the supreme teaching of self-perfection will surely decline. Therefore, fully comprehend this main point of the view!

The knowledge that all phenomena are the primordially pure emptiness is the quintessence of the teachings of all the Buddhas and the common ground of all vehicles. Therefore, whatever yoga may be the object of one's endeavor, if we have not thoroughly understood this main point it will only produce some mental virtue and never become the path of complete liberation. In this regard, because of the condition and capacities of beings there exist various paths in accordance to the three capacities, higher, medium and lower, of individuals, and thus there are numerous vehicles. But know for certain that only Dzogpa Chenpo, essence of yoga, has precise knowledge of the nature of the base and fruit of all them, allowing one to have a direct experience in one's own state.

The base and root of the view, meditation, behavior and fruit of the profound path of Dzogpa Chenpo is the Bodhichitta which is the essence of

སྒྲིང་གསུམ་གྱི་སྒྲིང་ཆེན་པོ་རྣམས་དང་། དག་པའི་ཞིང་
 རབ་འབྲུམས་དང་། དུས་གསུམ་གྱི་བདེ་བར་གཤེགས་
 པ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁམས་གསུམ་གྱི་སྐྱེ་འགྲོ་མ་ལུས་
 པ་སྒྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་བྱུང་ཞིང་། བྱང་ཚུབ་
 ཀྱི་སེམས་སྲུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

སྒྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི་། གཞི་མེད་རྩ་བུལ་ཆེན་
 པོ་། རྒྱབ་བརྟེན་ལ་ནམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་། ལུལ་མེད་ཟང་
 ཐལ་གྱི་རོལ་པ་། ཡི་ནས་སྐྱེན་དང་དྲི་མ་བག་ཆགས་ཀུན་
 དང་བུལ་བ་། མི་གཡོ་བའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིན་པས་།
 སྐྱེ་ལུལ་དུ་དེ་ལས་གཞན་པའི་སངས་རྒྱས་ཞེས་བྱ་བ་གང་
 ཞེས་ཀྱང་མེད་ལ་། གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུག་ཀྱང་། རྣམ་
 མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སངས་རྒྱས་བྲངས་མེད་པ་དེ་དག་
 གི་ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏེན་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱས་པས་སྒྲིང་
 པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་འདི་ལ་ཕན་གདག་པར་ཆས་ཏེ་།
 བཟང་པོར་བཅོས་ཀྱང་། ཕན་གདག་ལུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་།
 ཕན་འདོག་ཏེལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པ་དང་།
 འཛིན་ཤེས་ཀྱིས་མེད་པ་ལ་ཡོད་པར་གར་བའི་འབྲུལ་སྐྱང་
 ལས་གཞན་ད་སེམས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་གང་ཞེས་ཀྱང་མེད་ལ་།
 གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུག་ཀྱང་། རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་

our state as the Primordial Base: know that the three thousand fold universes, the infinite pure realms, all the Sugatas of the three times and the beings of the three worlds without exception originate from the Essence-Bodhichitta and are the Bodhichitta.

The Essence-Bodhichitta is totally without a basis or root. It is all-pervading like space. It has no object and its Rolpa (energy manifestation) penetrates all without material obstacles. From the beginning it is beyond all defects, impurities and karmic traces. It is the total state which is immovable. Therefore, apart from it, there is nothing else outside to be called 'Buddha'. Even if we thought the contrary and, gathering together all the wisdoms and qualities of countless Buddhas infinite as space in number, prepared ourselves to bring benefit to the Essence-Bodhichitta, and tried to improve it, since there is nothing that can be the object of benefit, there could never be any benefit, not even the size of a sesame seed. Also, there is nothing to be called 'sentient being' apart from the illusory vision in which our grasping consciousness makes us believe to exist what does not exist. Even if we thought the contrary and, gath-

སེམས་ཅན་གྲངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་སྤྲིག་སྤྲིབ་སྤྲུག་བསྐྱེད་པ་
ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱེད་པས་ཡི་གཞི་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་
ཀྱི་སེམས་ལ་གཞོན་བྱེད་པར་ཆས་ཏེ། ངན་པར་བསྐྱུར་
ནའང་། གཞོན་པ་འཇུག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས། གཞོན་
འཆོ་དེལ་འབྲུ་ཅམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པར་ཤེས་པར་གྱིས་
ཤིག།

སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། རྒྱུ་བའི་གནས་དང་།
བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། རྒྱུ་བའི་མཐའ་དང་
བྲལ་བའོ། གནས་པའི་ཡུལ་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་
མ་གྲུབ་པས། གནས་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འགག་
པའི་གནས་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས།
འགག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། འདས་པ་དང་། མ་
འོངས་པ་དང་། ད་ལྟ་བ་གང་དུའང་མི་དམིགས་པར་ཤེས་
པར་གྱིས་ཤིག།

སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། མ་དག་པ་འཁོར་བའི་
སྣང་བ་དང་། དག་པ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡི་གེས་ཡོན་ཏུན་
ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞིར་གྲུབ་པས། གཞི་མེད་དུ་མ་སོང་
ཞིང་། ཆད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འཁོར་འདས་
ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྲི་གཞིར་གྱུར་ཀྱང་། དངོས་མཚན་བདེན་

ering together all the negativities, obstacles and sufferings of countless sentient beings infinite as space in number, prepared ourselves to bring harm to Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and tried to impair it, since there is nothing that can be the object of harm, there could never be any harm, not even the size of a sesame seed. Know this!

Since the Essence-Bodhichitta has no place of origination nor an entity (to be born), it is beyond the limitation of birth. Since it has no place wherein to dwell nor an entity (for dwelling), it is beyond the limitation of dwelling. Since it has no place wherein to cease nor an entity (for ceasing), it is beyond the limitation of ceasing. Know thus that (its existence) cannot be conceived neither in the past, in the future or in the present!

Since the Essence-Bodhichitta is the base of the impure vision of samsara and of all the wisdoms and qualities of the pure Buddhas, it is not something that has no base: therefore it is beyond the limitation of nothingness. But even if it is the common basis of all samsara and nirvana, no concrete marks of true existence can be conceived in it: there-

པར་གྲུབ་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མི་དམིགས་པས། རྟག་པའི་མཐའ་
 དང་བྲལ་བའོ། འོང་བ་པོ་དང་། འོང་བའི་ཡུལ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། འོང་བའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 ཚོས་ཐམས་ཅད་སྙིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་སུ་ཐ་མི་དད་
 པར་རོ་གཅིག་པས། ཐ་དད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་རྣམ་པ་མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྤང་
 བས། གཅིག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། དཔེར་ན་
 མི་འོང་གཡའ་དག་པའི་ངོས་སུ་གཟུགས་བརྟན་སྟེ་ཚོགས་
 མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྤང་ནའང་། གཟུགས་བརྟན་དུ་གར་
 བདེ་ཀུན་མི་འོང་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྲུབ་
 པ་ལྟར། རྟན་འབྲེལ་གྱི་ཚོས་ཐམས་ཅད་མེད་པ་དང་།
 མ་གྲུབ་པའི་དོན་གྱིས། སྤྲོས་པའི་མཐའ་བརྒྱད་དང་
 ཡོངས་སུ་བྲལ་བའོ། མཐའ་གང་ཞིག་དུ་ལྷུང་ན། དེ་
 རྟེན་ཕྱོགས་ལྷུང་ལྟ་བུ་ལོག་པ་སྟེ། སྙིང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་
 རྫོགས་པ་ཆེན་པོ་ལས་རིང་དུ་སོང་ཞིང་། རྣམ་པར་གྲོལ་
 བའི་ལམ་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་ཏེ་མུན་པའི་ཁྲོད་དུ་མགོ་འཁོར་
 བ་ཡིན་པའང་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཀྱང་གདོད་མའི་མགོན་པོ་བྲུབ་བདག་མི་གཡོ་བའི་རྒྱལ་
 པོ་ཀུན་བཟང་བདེ་གཤེགས་སྙིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་

fore it is beyond the limitation of eternalism. There being no one to come nor a place to come to, it is beyond the limitation of coming. Since all phenomena are inseparably of one flavor in the Essence-Bodhichitta, it is beyond the limitation of difference. Since all phenomena of samsara and nirvana manifest with their forms unmixed and distinct, it is beyond the limitation of sameness. For example, just as on the surface of a pure mirror various reflections appear unmixed and distinctly, but all that manifests as a reflection does not exist as something different from the nature of the mirror itself, since all interdependent phenomena are non-existent and not to be found (through analysis), (the Bodhichitta) is totally beyond the eight conceptual limitations. Falling into any limitation means having a distorted, biased view: know that in this way one goes far away from Dzogpa Chenpo, essence of yoga, and also turns one's back on the path of complete liberation, fooling oneself in the darkness!

This Bodhichitta essence of the Sugatas which is the primordial Lord pure from the beginning, the all-embracing and immovable king Samantabhadra, having no concrete marks of true existence, is

མིའི་དངོས་མཚན་བདེན་པར་མ་གྲུབ་པས་སྤྱི་སྤྱོད་པ་ཉིད་
 དང་། གཞི་རྩ་ཐམས་ཅད་དང་ཡོངས་སུ་བྲལ་བས་ནང་
 སྤོང་པ་ཉིད་དང་། རང་ལས་སྤང་བ་གཞན་ལ་ཐིམ་པ་
 ཅམ་ལས་སེམས་སྤང་འདྲུ་འབྲལ་མེད་པས་དོར་བ་མེད་
 པའི་ཉུ་སྤོང་པ་ཉིད་དེ་། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྒོ་སྤོང་པ་ཉིད་
 དོ་། གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་། ཚོས་
 ཉིད་མྱོང་ཞེན་དང་བྲལ་བའི་ཡེ་བབ་རང་བྱུང་གི་གཤེས་ཐོག་
 ཏུ་ཐེབས་པ་ཅམ་ལས་བཟོད་བྱའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་
 ཚོག་གིས་མི་མཚོན་པ་དང་། དཔེ་མེད་སྤྱོད་མཐའ་
 ལས་འདས་པས་དཔེ་ཡིས་མི་མཚོན་པ་དང་། སློ་ཡིད་
 རྟོག་པའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་དོན་གྱིས་མི་མཚོན་པ་སྟེ་
 རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྒོ་མཚན་མ་མེད་པའོ་། སྤོང་པོ་བྱང་
 རྒྱུ་གྱི་སེམས་ཡེ་ནས་སངས་རྒྱས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་འཁོར་
 འདས་ཡོངས་ཀྱི་ཁྱུ་བུ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་རང་ངོ་རང་གིས་
 ཤེས་ཏེ་། རང་ཐོག་ཏུ་རང་གྲོལ་བས་སྐྱུ་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་
 རོལ་པ་རང་ཆས་སུ་ཚོགས་པ་ཁོ་ན་ལས་། ལུས་ངག་
 དང་། སློ་ཡིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ཚོལ་ཇི་ལྟར་བྱས་
 རའང་། སྤོང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལ་ཕན་པ་ཏིལ་འབྲུ་

the outer emptiness; being completely beyond all bases and roots, it is the inner emptiness; since apart from what appears from oneself dissolving as something else there is no union nor separation between mind and vision, it is the emptiness which is not to be rejected: this is the emptiness as the door of liberation. The Rigpa of the Base, the total state in which all limitations self-liberate, apart from being directly experienced as the natural and self-originated state, the Dharmata, without any attachment to experiences, is beyond the object of expression, therefore it cannot be indicated by words; being incomparable and beyond all limitations, it cannot be indicated by examples; being beyond the object of intellect, mind and thoughts, it cannot be indicated by meanings: this is the absence of characteristic signs as the door of liberation. When we realize the Essence-Bodhi-chitta, the primordial Buddha Samantabhadra totally embracing the whole of samsara and nirvana, to be our own state, and when it self-liberates in oneself, the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms is perfected as one's natural possession. Apart from that, whatever effort is made with the body or the voice, with the intellect or the mind,

ཅམ་ཡང་མེད་ཅིང་། རྒྱལ་བཟལ་ནམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་
 ཆེན་པོ་དུས་གསུམ་འགྲོ་ལོང་གམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་དོན་
 མཐོང་བའི་ཆེ་། ལྷོང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་འདི་ཉིད་
 ཡུལ་ འདི་ནས་ཕྱོགས་ག་གེད་དུ་ཡོད་པའི་ཞིང་ཁམས་
 གང་ཞིག་དུ་འགྲོ་བའི་ཡིད་སློན་ཅམ་ཡང་མེད་པར་ཐག་ཚོད་
 པས་། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྐྱོ་སྐྱོན་པ་མེད་པ་སྟེ་། རྣམ་
 ཐར་སྐྱོ་གསུམ་ཡོངས་སུ་ཇོགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གེས་པར་
 གྱིས་གིག་།

གཞི་མ་རིག་པའི་དུས་སུ་ལུང་མ་བསྟན་དུ་སོང་ནས་།
 གཞིའི་ཡོན་ཏན་ཕན་མེད་གཞོད་མེད་དུ་གནས་པ་ནི་།
 དཔེར་ན་རི་མོར་བྱིས་པའི་མར་མེ་ལྷ་བུའོ་། མ་རིག་པའི་
 འདུ་བྱེད་ཀྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་འབྲུལ་ཞིང་འཁོར་བར་
 འབྲུམས་པ་ནི་། དཔེར་ན་སྤྲིག་གྱུ་ཚུར་འབྲུལ་པའམ་
 རོར་བུ་རོར་འབྲུལ་པ་ལྷ་བུའོ་། ཡི་གཞི་ཡོན་ཏན་ཡེ་ཇོགས་
 ཆེན་པོའི་ངང་ཚུལ་གེས་པའི་ཆེ་། ལྷོང་བ་བདེན་མེད་
 དུ་རྟོགས་གིང་ཡུལ་མེད་ཟང་ཐལ་ཆེན་པོར་ཐག་ཚོད་པ་ནི་།
 དཔེར་ན་སྤྲིག་གྱུ་ཚུར་འཛིན་པའི་གེས་པ་ལས་ལྷོག་ཏེ་འབྲུལ་

no benefit will reach the Essence-Bodhichitta, not even the size of a sesame seed. But when we understand that the total dimension of the all-pervading space is beyond all going and coming in the three times, we will definitely realize that the Essence-Bodhichitta does not have the slightest wish or aspiration to move from here to a pure dimension located in some other place. Therefore this is the absence of aspiration as the door of liberation. Know thus that this state is fully perfected in itself with the three doors of liberation!

When the Base is not recognized it becomes a neutral state, and thus the qualities of the Base bring neither benefit nor harm just like the drawing of a lamp, for example. When, through the function of ignorance, sentient beings fall under illusion and wander in samsara, this is just like mistaking a mirage for water or a jewel for a stone. When we discover the condition of original and total perfection of the qualities of the primordial basis, we understand that vision is unreal and definitely realize the total (state) that has no object and penetrates all without material obstacles: this is just like reversing from the consciousness believing the mirage to be

ལྷང་དུ་ཐག་ཚད་པ་ལྟ་བུའོ། རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་རང་
 ལྷང་དུ་སྐྱེ་བ་དེ་ནི། རྟོན་བུ་རྩོམ་ལུགས་པ་དེ་ཉིད་ངོ་ཤེས་
 ཤིང་རིན་ཐང་ཆེ་བའི་ལོངས་སྤྱོད་དུ་འདུ་ཤེས་པ་ལྟ་བུའོ།
 བདག་དུ་རྟོག་པ་ལ་བདག་མེད་རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱི་རྒྱས་
 ཐེབས་པའི་ཆེ་སྤྱིད་པ་ལྟུལ་པོར་བྱེད་པ་ནི། དཔེར་ན་
 ཆབ་རམ་ལ་དྲོད་ཀྱི་རྒྱས་ཐེབས་པ་ལྟ་བུའོ། རང་སེམས་
 ལྷོང་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཤེས་ཀྱང་། ཁམས་གསུམ་སྤོང་
 བཅུད་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་གནས་ལུགས་མ་ཤེས་
 ན། གང་ཟག་གི་བདག་མེད་ཙམ་པོ་བར་སོང་བས། དེ་
 རི་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་བར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག།

ལྷོང་བཅུད་ཐམས་ཅད་རང་སེམས་སྤོང་པར་ཤེས་ཀྱང་།
 ངོ་བོ་སྤོང་པ་ཉིད་དུ་འགག་བསྐྱམས་ནས། ཡེ་གཞི་ཀ་
 རས་དག་པའི་གནས་ལུགས་འདི་མ་ཤེས་ན། ལྷོང་ཉིད་
 ལུང་མ་བསྐྱེད་དུ་སོང་བས། དེའང་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་
 ལམ་དུ་མི་འགྱུར་ཞིང་། ཡེ་གཞི་ཀ་ནས་དག་པའི་སྤོང་
 ཉིད་དུ་ཤེས་ཀྱང་། ལྷོང་ཉིད་ལ་སྐྱེན་ཡོན་མེད་པ་དེར་
 ཡོན་ཏན་དང་སྤོན་ལས་གཞན་ནས་བསྐྱབ་དགོས་པར་གོ་ན།

water and thus having the certainty that it is an illusory vision. When the prajña of Knowledge arises in oneself, this is just like the recognition of having mistaken a jewel for a stone and becoming aware of its precious value. When we are governed with the prajña that understands what is considered 'self' to be without any self, existence falls into pieces, just like ice to which heat is applied. If we know that the nature of our mind is emptiness but do not recognize that all dimensions and beings of the three worlds are the natural condition of primordial purity, it means that we have only reached the absence of a self in the individual and thus, know that this does not become the path of complete liberation!

Although we know that the entire universe of dimensions and beings is empty in its own condition, if we reduce the essence to mere emptiness without recognizing the Primordial Base which is the state pure from the beginning, emptiness becomes a neutral state, therefore this also does not become the path of complete liberation. Although we know that the Primordial Base is the emptiness pure from the beginning, if we have the understanding that emptiness has neither defects nor qualities and that it is

ལྷོང་ཉིད་སྣོད་བཅུད་གཉེས་འཛེན་ཅན་དུ་སོང་བས། དེའང་
 རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་དེ། ཇི་ལྟར་རྣམ་
 མཁའ་མི་འགྲུང་བ་ལྟ་དང་། འདོད་ཡོན་སྣ་ཚོགས་པའི་
 གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡིན་པས། ལྷོན་དང་ཡོན་ཏན་མེད་པའི་
 བཅའ་སྣོང་ཙམ་ཞིག་མ་ཡིན་ལ། དེ་བཞིན་དུ་ཡི་གཞི་སྣོང་
 པ་ཉིད་ཀྱང་འདི་སྣང་དང་། ཕྱི་མའི་སྣང་བ་དང་། མི་
 ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་རྣམས་སུ་རང་བྱུང་རང་ཆས་སུ་ཡོད་
 པའི་སྣོད་བཅུད་འདོད་ཡོན་གྱི་སྣང་བ་སོགས་འཁོར་བའི་སྣང་
 སེམས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡིན་པས། ལྷོང་
 ཉིད་བཅའ་སྣོང་སྣོན་ཡོན་མེད་པ་ཉིད་དུ་མི་སེམས་ཤིང་།
 ལྷོང་ཡུལ་ཐམས་ཅད་རྣམ་མཁའ་ལས་ལོགས་སུ་བཅད་དེ་
 རྣམ་མཁའ་རང་རྒྱུད་པར་སེམས་ན། འཁོར་འདས་ཀྱི་
 རྣམ་དག་པའི་དོན་ལས་ཤིན་དུ་རིང་བར་འགྱུར་བ་དང་།
 རྣམ་མཁའ་གཞན་ཞིག་དུ་གོ་ན་ནི། དབྱིངས་རིག་དབྱིར་
 མེད་དམ་ཟུང་འཇུག་ལའང་དོན་མེད་པར་འགྱུར་བ་དང་།
 རྒྱབ་བརྟེན་རྣམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ལས་
 གཞན་ཞིག་བསྐྱེམ་དུ་མཆིས་ན། ལྷོན་མེད་དང་། གཏད་

necessary to obtain the qualities and activities from somewhere else, it means that the duality between emptiness and the universe of dimensions and beings has been created, therefore this also does not become the path of complete liberation. In fact, just as space is the base and the essence of the five elements and of the various objects of sensory enjoyment, and thus is not a mere vacuum with neither defects nor qualities, in the same way the emptiness of the Primordial Base is the base and the essence of all the visions and mental states of samsara, such as the appearance of sensory enjoyments of the universe of dimensions and beings that exist naturally and inherently in the vision of this life, of the next life and in the dream state. Therefore one should not think that emptiness is a vacuum with neither defects nor qualities. If we separate all the objects of vision from space and believe space to exist independently, we go very far away from the principle of the primordial purity of samsara and nirvana. If we understand space to be something else, the inseparability or union of Ying and Rigpa would become meaningless. If, apart from the realization of the total dimension of the all-pervading space, there ex-

མིང་དང་། འཛིན་མིང་ཅིས་བྱ་བ་དེ་དག་ཀྱང་ཐ་སྐྱད་ཅམ་
 ཞིག་དུ་འགྱུར་ཞིང་། མངོན་ན་འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་
 རང་སྣང་གི་རྩོམ་པར་མ་གོ་ན། རང་རིག་ངོ་འཕྲོད་པར་
 སྐད་ཀྱང་དོན་ལ་མི་གནས་པར་གཤམ་གྱིང་དོན་དམ་པར་
 འཁོར་འདས་ཀ་ནས་དག་པའི་རང་བཞིན་དུ་གཤམ་གྱིང་ཐག་
 ཚོད་པ་དེ་ནི་རྟོགས་པ་ཡིན་ལ། ལྟ་བུའང་དེ་ག་ལས་གཞན་
 དུ་མ་མཚིས་པས། ཟབ་གནད་འདི་ཉིད་གཏན་ལ་ཕེབས་
 ངེས་པ་ཞིག་གྱིས་གཤིག་།

ཡེ་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་རང་རྒྱུད་དུ་འདུ་
 འབྲལ་མ་ཚོང་བར་བཞུགས་ཀྱང་ལུང་མ་བསྟན་དུ་སོང་བ་
 དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་མཁའ་ལ་ན་བུན་འཕྲིབས་པ་ལྟ་བུའོ།
 ཡེ་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་
 དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་ལངས་ནས་ཉི་མ་གར་བ་ལྟ་བུའོ། ཡེ་
 གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་མ་རིག་པ་དེ་ནི་རྒྱལ་པོ་ཆེན་
 པོའི་མངའ་ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་སྤུན་སྦྲུམ་ཚོགས་
 ནའང་དེ་ལ་མངའ་དབང་རྒྱུར་བའི་བདག་པོ་མིང་པ་ལྟ་བུའོ།
 མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་ཐོག་དུ་ངོ་འཕྲོད་པ་དེ་ནི་མངའ་

isted something else on which to meditate, 'beyond meditation', 'without a reference point', 'without grasping' would all become mere designations. To summarize, if we do not understand that the whole of samsara and nirvana is the Rolpa (energy manifestation) of our vision, even if we declare that we have discovered our Rigpa, know that it does not correspond to the real meaning, because Knowledge means understanding and having the certainty that samsara and nirvana, in the absolute, are the nature of primordial purity. And since the view is also nothing other than this, be sure to ascertain this profound point!

Although the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base abides in one's state without having ever been united or separated from it, when it becomes a neutral state it is just like when fog gathers in the sky. The Rigpa which is the realization of the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when the day breaks and the sun rises. Not recognizing the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when, although there is perfect abundance of power and riches (in the kingdom) of a great king, there is no lord to rule over it. Discover-

ཐང་ལོངས་སྐྱོད་ཀྱིས་དབུལ་ཞིང་ཕོངས་པའི་མི་ཞིག་རྒྱལ་
 སར་འཁོད་དེ་རྒྱལ་སྤྱི་ལ་ལོངས་སྐྱོད་པ་ལྟ་བུའོ། ཡི་
 གཞི་སྤྱིང་པོ་བྱང་རྒྱལ་གྱི་སེམས་ཡོན་ཏན་ཡི་ཚོགས་ཆེན་པོ་
 དེ་ཉིད་མ་རིག་པ་གཟུང་འཛིན་གྱིས་བསྐྱབས་ཏེ། འཁོར་
 བ་མཐའ་མེད་པའི་སྐྱུག་བསྐལ་ཉམས་སུ་རྒྱུང་བ་དེ་ནི་དཔེར་
 ན་ལོངས་སྐྱོད་དང་ལྡན་པའི་བྱིམ་བདག་གཅིག་སྟོབས་ལྡན་
 དག་ཡི་གཞན་དབང་དུ་གྱུར་ཏེ། བཀྲེས་སྐྱོམ་དང་། བརྟུང་
 གཙོག་ལ་སོགས་པའི་སྐྱུག་བསྐལ་གྱིས་ཡུན་རིང་དུ་མནར་
 བ་ལྟ་བུའོ། སྤྱིང་པོ་བྱང་རྒྱལ་གྱི་སེམས་རང་ངོ་འཕྲོད་
 དེ་རིག་པ་ལུང་མ་བསྟན་གྱི་གཞི་ལས་ཆེས་ཆེར་འཕགས་པ་
 དེ་ནི་བྱིམ་བདག་འབྱོར་ལྡན་དེ་ཉིད་དག་ཡི་བཙོན་ཁང་ལས་
 ཐར་ཏེ་རང་གནས་སུ་བདེ་སྐྱིད་ལ་ལོངས་སྐྱོད་པ་ལྟ་བུའོ།
 ཡི་གཞི་ལུང་མ་བསྟན་དུ་ཡོད་པ་དེ་ནི་དཔེར་ན་མི་ཞིག་ནད་
 དྲག་པོས་མནར་བཞིན་ཡོད་པའི་མལ་འོག་དུ་འཚོ་བྱེད་ཀྱི་
 ལྷན་ཁུང་དུ་འཕགས་པ་ཞིག་ཡོད་ནའང་། མི་དེས་རང་
 གི་མལ་འོག་དུ་འཚོ་བྱེད་ཀྱི་ལྷན་ཁུང་དུ་འཕགས་པ་དེ་ཡོད་
 པར་མ་ཤེས་པའི་དབང་གིས་ཡུན་རིང་པོར་ནད་ཚབ་ཆེན་
 པོའི་སྐྱུག་བསྐལ་གྱིས་མནར་བ་ལ། ལྟམས་ཤིག་ན་འཚོ་

ing the Rigpa of realization in one's state is just like a poor man who has no power nor riches being enthroned and enjoying the kingdom. When the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, which is totally perfected with qualities from the beginning, is not recognized and becomes covered by (the duality of) subject and object, we experience the suffering of infinite samsara, and this is just like a wealthy householder fallen under the control of powerful enemies, afflicted for a long time by the sufferings of hunger and thirst, of being beaten up and so forth. When the Essence-Bodhichitta is discovered as one's state and the Rigpa which is far beyond the neutral state of the Base (arises), it is just like when the rich householder is released from the prison of his enemies and again enjoys happiness in his own place. When the Primordial Base is in the neutral state is just like a person afflicted by a serious illness, under whose bed there is an extraordinary medicine but, since he does not know that under his bed there is this extraordinary medicine, for a long period of time he has been afflicted by the sufferings of the severe illness. When at a certain moment he discovers that

བྱིས་ཀྱི་སྐྱེས་ཀྱི་ཕར་ཅན་དེ་རང་གི་མལ་འོག་དུ་ཡོད་པ་དོ་
 འཕྲོད་ཅིང་། སྐྱེས་ཀྱི་ཕར་ཅན་དེ་རང་གི་ནད་སེལ་བྱེད་
 སྲ་ན་མེད་པར་ཐག་ཚད་དེ་ཟེས་པས་ནད་ལས་གྲོལ་བ་ལྟ་
 བུའོ། དེ་བས་ན་ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གི་སེམས་ལྷུན་
 ལྷན་རྒྱུ་ལྡོག་པ་ཆེན་པོའི་གནས་ལུགས་དང་ཡིན་ལུགས་ཇི་
 ལྟ་བུ་བཞེན་རྟོགས་ནས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་ཐོག་
 དུ་རང་ངོ་འཕྲོད་ཅིང་རང་ས་བཟུང་པས་འཁོར་བའི་གཙོང་
 ནད་ཆེན་པོ་ཡུལ་མེད་དུ་གྲོལ་ཞིང་། སྐྱེད་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་
 རོལ་པ་ལྷུན་གྱིས་རྒྱུ་ལྡོག་པར་འགྱུར་བའི་རྒྱུ་ཇི་བཞེན་དུ་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གི་སེམས་ཀྱི་བྱེད་རྒྱལ་པོ་དེ་
 ཉིད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་རིག་པ་རང་བྱུང་གི་སངས་རྒྱས་ཉི་
 རོ་བོ་ཡི་སྣང་ཆེན་པོ་འཁོར་འདས་ཡོངས་རྒྱུ་ལྡོག་ཀྱི་ཚོས་
 དབྱིངས་ཆེན་པོ་ནི་ཚོས་དབྱིངས་ཡི་ཤེས་སོ། ཅེས་ཡང་
 འཆར་དུ་རྒྱང་ཞིང་འཆར་ཡུལ་གོ་མ་འགགས་པའི་དབྱངས་
 གསལ་རྟོགས་པ་བུལ་བ་ནི་མེ་ལོང་ཡི་ཤེས་སོ། འཁོར་
 འདས་ཐམས་ཅད་ཡུལ་མེད་མཉམ་པར་བཟུང་བ་ནི་མཉམ་

he has the extraordinary medicine under his own bed, and has the certainty that this extraordinary medicine is the best remedy to eliminate his illness, he takes it and gets rid of the illness. Therefore, by gaining precise understanding of the natural condition and way of being of the self-perfected Dzogpa Chenpo, the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and discovering in oneself the Rigpa of realization and maintaining one's natural state, the strong chronic disease of samsara will dissolve without a trace and the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms will be spontaneously perfected. Know this properly as it is!

When the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, the Supreme Source (Kunjed Gyalpo), is truly realized, it is the Buddha of the self-originated Rigpa. In fact, the essence which is total primordial emptiness, the total Dharmadhatu in which samsara and nirvana are fully perfected, is the Wisdom of Dharmadhatu. The purity, clarity and limpidity of anything that can variously arise as an unceasing manifestation of objects is the Mirror-like Wisdom. The equal pervasiveness of the whole of samsara and nirvana without an object is the Wis-

ཉིད་ཡི་ཤེས་སོ། ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏན་གྱི་གསལ་ཆ་གོ་མ་
 འགགས་པ་ནི་སོར་རྟོགས་ཡི་ཤེས་སོ། དག་གོལ་མཉམ་
 རྩོགས་ཀྱིས་བྱ་བ་ཐམས་ཅད་རང་བྱུང་དུ་གྲུབ་པ་ནི་བྱ་གྲུབ་
 ཡི་ཤེས་སོ། དེ་བས་ན་ཚོས་སྐྱབ་ཞེས་གཞིར་གནས་ཀྱི་རིག་པའི་
 རང་གདངས་ནང་གསལ་ཐིམ་ལ་མ་སྐྱབས་པ་ནི་ཡི་ཤེས་
 ལྡོ་པོ་གཅིག་ཆར་དུ་རྩོགས་པའི་ཡི་ཤེས་ཆེན་པོར་ཤེས་པར་
 གྱིས་ཤིག།

དེའི་ངང་མ་རིག་པ་ནི་འཇུག་པའི་རྒྱ་ཙམ་དུ་གྲུབ་པ་སྟེ།
 གཞི་བཤེས་ཀྱི་རྩལ་པའི་ངང་མ་རིག་པ་ཙམ་གྱིས་རྒྱ་
 བྱས། དེ་ཅུང་ཟད་བཏན་པས་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་
 བེམ་སྟོང་ནམ་མཁའ་རང་རྒྱུད་པར་བཟུང་སྟེ།།
 བརྒྱལ་བ་དང་། སྟོམ་འཇུག་དང་། གཉིད་ཀྱི་སྐབས་
 དང་། སྤང་བ་གནས་འགྱུར་འཆི་སྲིད་ཐོག་ཤེས་ཀྱི་གནས་
 སྐབས་ནམས་ནི་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་སྟེ། དེ་དག་གི་
 ཆོ་སློལ་དུ་གྱི་ཚྱུང་ཞེས་དང་བྲལ་ཞིང་། གཞི་རང་བེམ་
 སྟོང་རང་ལ་འབྲུམ་པའོ། དེའི་ངང་ནས་སྤང་བ་མཆིད་
 པའི་གཞི་རྩ་ཤེས་པ་དུངས་གསལ་དུ་ལངས་པ་ནི་ཀུན་གཞིའི་

dom of Equality. The unceasing manifestation of the clarity aspect of the wisdoms and qualities is the Discriminating Wisdom. The spontaneous realization of all activities through the simultaneous perfection of purity and liberation is the Action-accomplishing Wisdom. Therefore know that the natural Dang of the Rigpa abiding in the Base of Dharmakaya, which is absorbed in its inner clarity without showing (any characteristic), is the total wisdom in which the five wisdoms are perfected all at once!

Ignorance of this state becomes simply the cause of illusion, that is, not recognizing the state of the all-pervading Rolpa (energy manifestation) of the Base becomes simply the cause. When this becomes a little more stable, we believe in the independent existence of a vacuum-like space which is the actual All-Ground.... The states of fainting, meditative absorption, sleep and the moment of dying when one's vision changes are the actual All-Ground. In these occasions, in fact, there is no attachment to mental experience; the Base is wrapped up in its vacuum. The consciousness that arises limpid and clear from this condition, when vision starts to develop, is the All-Ground Consciousness. In this re-

རྣམ་པར་ཤེས་པའོ། དེའང་རང་གསལ་བ་ལས་ཡུལ་
 དུ་མ་གྲུབ་ཅིང་ཡུལ་ལ་མ་ཞུགས་པ་དང་། ཅིར་ཡང་འཆར་
 དུ་རུང་བ་དཔེར་ན། མེ་ལོང་དྲུངས་གསལ་གྱི་ངོགས་
 སུ་གཟུགས་བརྟན་གྱི་བྱེད་བྱ་སྣ་ཚོ་གསལ་འཆར་དུ་རུང་བ་ལྟར་
 ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་སྤོང་གསལ་དུ་སྤྲང་བ་སྣ་ཚོ་གསལ་པ་
 མཆེད་དུ་རུང་བའོ། དེའི་ངང་ལས་ང་ཞེས་བདག་དུ་
 སྤྲང་ཙམ་གྱི་ཤེས་པ་ལངས་ཏེ་བདག་ཚུར་བཟུང་པས་གཞི་
 ས་རོལ་དུ་སྤྲང་ནས་སྤྲང་ཡུལ་ནམ་མཁའ་བེམ་སྤོང་གྲུབ་པ་
 དང་། དེ་བརྟན་པར་གྱུར་ཏེ་མངོན་དུ་བྱས་པས་སྤྲང་བ་
 མཆེད་པའི་གཞི་ཡིད་ཅེས་བྱ་བ་ལངས་ནས་གསལ་ཆ་བརྟོན་
 པའོ། དེ་ལའང་སྤྲང་བའི་ཡུལ་ལྡ་ལངས་ཏེ། དེ་དག་
 ཉེ་བར་སྤངས་ནས་ཞེན་ཅིང་འཁྲུལ་པའོ། གཉེས་འཛིན་
 མ་རིག་པས་རང་བྱུང་ལྷན་སྦྲེས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་གཞིའི་རང་
 བདངས་བསྐྱེད་པ་སྟེ། ཚོས་དབྱིངས་ཡེ་ཤེས་བསྐྱེད་པ་
 པའི་བདངས་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་དང་། མེ་ལོང་ཡེ་
 ཤེས་བསྐྱེད་པ་པའི་བདངས་ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་དང་།

gard, apart from one's clarity, there is no object existing (outside) or in which to enter, but there is the possibility of any kind of manifestation. For example, just like on the clear and limpid surface of a mirror various and different kinds of reflections can potentially appear, in the empty and clear All-ground Consciousness various visions can potentially develop. When from this condition the consciousness that simply appears as a self, which is called 'I', arises and believes in a self existing on one side, the Base manifests on the other side and the vacuum-like space as the realm of appearance comes into existence. When it becomes stable and fully formed, the so-called 'mind (yid) of the Base which develops vision' arises and its clarity aspect is caused to manifest (outside). For it the five objects of vision arise, and when one grasps at them, attachment and illusion are produced. Because of dualistic ignorance, the natural Dang of the Base, the innate and self-originated wisdom, is covered. In fact, when the Dang of the Wisdom of Dharmadhatu is covered, it becomes the actual All-Ground. When the Dang of the Mirror-like Wisdom is covered, it becomes the All-Ground Consciousness. When the Dang of the

མཉམ་ཉིད་ཡི་ཤེས་བསྐྱེབས་པའི་གདངས་ཉོན་མོངས་པའི་
 ཡིད་དང་། སོར་རྟོགས་ཡི་ཤེས་བསྐྱེབས་པའི་གདངས་ཡིད་
 ཀྱི་ཤེས་པ་དང་། བྱ་བུ་ཡི་ཤེས་བསྐྱེབས་པའི་གདངས་
 འཇིགས་རྣམ་པ་ལྡེལས་གདངས་འབྱུང་
 ཆེན་འོད་རྣམ་པ་ལྡེལ་དང་། འབྱུང་ཕྱན་རྣམ་པ་ལྡེལ་རྩ་འཕྲོལ་
 ཤིང་། འོད་ལྡེལ་ཁ་དོག་རྣམས་ཕྱི་གདངས་སུ་སྤང་བ་
 རང་ཅུལ་བསྐྱེབས་པའི་ཆ་ནས་ཉོན་མོངས་པའི་རྟོག་པ་རྣམ་
 པ་ལྡེལ་རྣམས་མཆེད་པ་དང་། རོ་བོ་ལྡེལ་རྣམས་བསྐྱེབས་
 པའི་ཆ་ནས་སྤང་བོ་རྣམ་པ་ལྡེལ་རྣམས་མཆེད་པའོ། མདོར་
 རྟེན་གཞིའི་ཁམས་སུ་འཛིན་པས་གཙུང་པའི་གཟུགས་མེད་
 ཁམས་དང་། ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་ཀྱི་ངང་དུ་འཛིན་པས་
 གཙུང་ཅིང་བརྟན་པ་ཐོབ་པས་གཟུགས་ཁམས་དང་། ཡིད་
 ཀྱི་ཁམས་སུ་བརྟན་པ་ཐོབ་པས་འདོད་ལྡེལ་ཁམས་དང་། ཞེ་
 སྤང་གི་སྒོར་སྤང་བ་མཆེད་པས་དམུལ་བ་དང་། འདོད་
 ཆགས་ཀྱིས་ཡི་དྲུགས་དང་། གཏི་ལྷན་གིས་དུད་འགྲོ་དང་།
 སྤྲུག་དོག་གིས་ལྷ་མ་ཡིན་དང་། ང་རྒྱལ་གྱིས་མིའི་སྤང་
 བ་རྣམས་སུ་མཆེད་པ་དེ་དག་ནི་དཔེར་ན་རྣམ་ལམ་གྱི་སྤང་
 བ་མཆེད་པ་ལྟ་བུར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

Wisdom of Equality is covered, it becomes the Emotionally Defiled Mind. When the Dang of the Discriminating Wisdom is covered, it becomes the Mental Consciousness. When the Dang of the Action-accomplishing Wisdom is covered... From the five Yings, the Dang becomes the five lights of the five great elements and the five minor elements. When the colors of the five lights manifest as external Dang and one's Tsal energy is covered, the five thoughts of emotions develop and, when the five essences are covered, the five aggregates develop. To summarize, being conditioned by the grasping at the All-Ground element, the Formless Realm develops. Being conditioned by the grasping at the state of the All-Ground Consciousness and attaining stability in it, the Form Realm develops. By attaining stability in the Mind (yid) element, the Realm of the Devas of Desire develops. When vision develops in the gate of hatred, the Hell vision manifests; through attachment, the Preta vision; through ignorance, the Animal vision; through jealousy, the Asura vision; through pride, the Human vision. Know all this to happen in the same way that the vision of a dream develops!

ཚོས་ཐམས་ཅད་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྲུང་ཙམ་ལས་རང་
 དོས་སྲུ་གྲུབ་པ་ནི་གཅིག་ཀྱང་མེད་དེ། དཔེར་ན་རྒྱ་མི་
 ལོང་དྲངས་གསལ་དང་། རྒྱན་པ་རྒྱལ་པོའི་བྱད་གཟུགས་
 ཚོགས་པ་ལས། རྟེན་འབྲེལ་དེ་མ་ཐག་པ་གཟུགས་བརྟན་
 མེད་བཞིན་དུ་སྤང་བ་ལྟར། གཞི་དབྱིངས་ཀྱི་བརྒྱུ་
 རྒྱུ་མཁའི་ཁོར་ལུག་གཞི་མེད་ཅུ་བྱེད་ཀྱི་མཁའ་དབྱིངས་
 ལྷུ་མེད་ཟང་ཐལ་གྱི་རྒྱལ་པོའི་ལང་ཞེས་བདག་དུ་འཛིན་
 པའི་ཤེས་པ་རྒྱན་ཆགས་ཤིང་། ཇི་ལྟར་ནམ་མཁའི་ངོ་
 བོ་ནམ་མཁའ་ཉིད་ལས་མི་འདྲའ་ནའང་། འཇའ་ཚོན་
 སྤང་བས་ནམ་མཁའ་གཞན་དུ་དམིགས་པ་ལྟར། ཡི་གཞི་
 ཀྱི་བརྒྱུ་རྒྱུ་ནམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་ལས་མི་འདྲའ་ནའང་།
 གཞིའི་ཆ་ནས་བདག་ཅེས་འཛིན་པ་རྒྱུར་བཞག་ཅིང་། གཞི་
 དབྱིངས་པ་རྒྱལ་དུ་བཟུང་ནས་ནམ་མཁའ་བཅའ་སྤོང་དུ་སྤང་
 བ་དང་། རྟེན་འབྲེལ་དྲངས་གསལ་གྱི་ཆ་ལས་ནམ་མཁའ་
 ས་རྒྱ་སྤང་བ་དང་། དེ་བཞིན་དུ་ནམ་མཁའ་མེད་དང་། རྒྱ་
 དང་། རྒྱུང་དང་། གཟུགས་སོགས་ལྷུ་རྒྱུང་བ་

All phenomena arise solely because of interdependence and not even one of them has an independent existence. For example, when a clear and limpid mirror as the primary cause and the shape (of someone or something) in front of it as secondary cause meet, as soon as this interdependence occurs a reflection, although having no existence, appears. In the same way, (in) the space that has no base nor root arises continually the consciousness called 'I' which conceives as a self the objectless Rolpa (energy manifestation), which penetrates all without material obstacles, of the total dimension of all-pervading space of the Ying of the Base. Thus, just as the essence of space is not something beyond space itself, but when a rainbow appears one conceives of space being something else, in the same way, even though not being beyond the total dimension of all-pervading space of the Primordial Base, as an aspect of the Base one conceives the grasping subject as the 'I' and, the Ying of the Base being conceived as something outside, it appears as a blank empty space, while from the purity aspect of space, space itself appears as earth and in the same way as fire, water, air and as the five objects such as form and so forth,

ལྷོ་ དཔེར་ན་མི་ལོང་དྲུང་ས་པ་ལས་གཟུགས་བརྟན་ལྷོ་
 ཚོགས་སུ་ཤར་བ་ལྷ་བུའོ་ ཇི་ལྷར་གཟུགས་བརྟན་ཐམས་
 ཅད་མི་ལོང་ཉིད་དུ་རོ་གཅིག་པ་ལས་ཐ་དད་པ་འགའ་ཡང་
 མེད་པ་ལྷར་ འདི་ལྷར་སྤང་བའི་ཚོས་ཅན་གྱི་དངོས་པོ་
 ཐམས་ཅད་ནམ་མཁའ་ཉིད་དུ་རོ་གཅིག་པ་ལས་ཐ་དད་པ་
 ཅིའང་མེད་ཅིང་ འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་ཚོས་ཉིད་
 ནམ་མཁའི་རྩོལ་པར་ཐག་ཚད་པ་ནི་ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་
 དག་པའི་ཤེས་རབ་སྣོ་ དེ་ཉིད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་རིག་
 པའི་ཡེ་ཤེས་སུ་རྟོགས་པར་གྱིས་ཤིག་

ཁམས་གསུམ་གྱི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་རང་གི་
 ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་འདི་
 མ་རིག་པའི་དབང་གིས་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་ངང་
 མངོན་དུ་མ་གྱུར་པ་དེ་ལ་ནི་མ་རིག་པ་ཞེས་གྲགས་ཤིང་
 སྤང་སྲིད་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་སོ་སོར་རྟོགས་པའི་ཤེས་
 རབ་ཀྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པས་ཀ་དག་ཟང་ཐལ་ཡུལ་མེད་ནམ་
 མཁའི་རྩོལ་པར་ཐག་ཚད་དེ་ ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་
 དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་གཞིའི་
 རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་ཞེས་བུའོ་ མངོན་དུ་བྱེད་

just like various reflections manifest from a limpid mirror. In the same way that all reflections are of one flavor in the nature of the mirror and none of them is something different from it, all material objects that manifest in our vision are of one flavor in the nature of space and none of them is different from it. The certainty that all samsara and nirvana are the Rolpa (energy manifestation) of the space of Dharmata is the prajña of the utterly pure space, thus thoroughly understand that its realization is the wisdom of Rigpa!

All beings of the three worlds, because they ignore this profound natural condition of their own utterly pure space, have not realized the state of the Essence-Bodhichitta: this is called 'ignorance'. When all phenomena of the universe and its beings, of samsara and nirvana, are ascertained by means of the discriminating prajña and thus we gain the certainty that they are the primordially pure and objectless Rolpa (energy manifestation) of space which penetrates all without material obstacles, the realization of the profound natural condition of the utterly pure space is called 'the Rigpa of the Base which is the total liberation from limitations'. As for the way

རྒྱལ་ཡང་སེམས་ཅན་གྱི་སེམས་ཉིད་རང་བཞིན་གྱིས་འོད་
 གསལ་བམ། ཡི་གནས་ཀྱི་ཤེས་པ་གོ་མ་འགགས་པམ།
 དྲུངས་གསལ་རྩོགས་པ་དང་བྲལ་བམ། སྤང་བ་ཅིར་ཡང་
 འཆར་དུ་རུང་བ་དེ་གའི་རང་གདངས་རང་སྤང་བ་དེ་ཉིད་
 གཞན་དུ་བརྒྱུང་ནས་དངོས་མཚན་བདེན་གྲུབ་རྟག་བརྟན་
 ཐེར་ཟུག་དུ་བག་ཆགས་ཏེ། འཁྲུལ་ཞེན་རྒྱུན་མི་འཆད་
 པ་འབྱུང་ཞིང་། ཉིན་དུས་ཀྱི་ཡུལ་སྤང་སྦྱོད་བཅུད་འདོད་
 ཡོན་ཐམས་ཅད་གཉིད་དུ་སོང་བའི་ཆེ་ཀུན་གཞི་སྦྱང་ཉལ་
 ནམ་མཁའི་རང་བཞིན་དུ་ཞིག་ནས་དེའི་ངང་དུ་འབྱུངས་
 གྲུས་པ་དང་། མི་ལམ་གྱི་སྤང་བ་ཤར་བའི་ཆེ་། བདག་
 འཛིན་གྱི་ཤེས་པ་ལངས་པས་བདག་དུ་སྤང་བ་ལས་སྦྱོད་
 བཅུད་འདོད་ཡོན་ཐམས་ཅད་གཞི་དབྱིངས་སུ་མཆེད་དེ།
 བདེ་སྤྲུག་བར་མ་གསུམ་ཉེ་བར་ལེན་ཞིང་། དེ་དག་ལ་
 བདེན་པར་ཞེན་ནས་འཁྲུལ་པའོ། ཇི་ལྟར་མི་ལམ་གྱི་
 སྤང་སྦྱོད་འདོད་ཡོན་ཐམས་ཅད་སད་དུས་ཉིད་ནས་ཐམས་
 ཅད་སེམས་ཀྱི་ངང་དུ་ཡལ་བ་ཅམ་ལས་ཤུལ་དུ་ལུས་པ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མེད་པ་ལྟར་། སྦྱོད་བཅུད་འདོད་ཡོན་གྱི་སྤང་

of realizing it, the Mind-Essence of sentient beings is naturally luminous clarity, primordial consciousness without interruption, limpid and clear without sullyng factors, potentially open to the arising of any manifestation: when the appearance of its natural Dang is believed to be something other (than oneself), the traces (for believing it to be) a permanent, stable, unchanging and truly existent (phenomenon) with marks of concreteness, are formed, and thus illusory attachment arises unceasingly. When one falls asleep, all the objects of enjoyment of the world and its beings (experienced) in the daytime vision dissolve in the nature of blank empty space of the All-Ground and in its condition they remain absorbed. When the dream vision appears, the ego-dinging consciousness arises and thus from what appears as a self all the objects of enjoyment of the world and its beings increase in the Ying of the Base and, by continually experiencing happiness, suffering and neutral sensations, and believing in their reality and being attached, one is (caught in) illusion. Just as all objects of enjoyment of the inanimate and animate world appearing in a dream vanish in the nature of the mind as soon as one wakes

བ་དེ་ཀུན་རང་སེམས་ཀྱི་སྒོར་དུ་ཡལ་བ་ཙམ་ལས་རང་རྒྱད་
དུ་གྲུབ་པ་ནི་འགའ་ཡང་མེད་པས། ལྷང་བ་ཐམས་ཅད་
མེད་བཞིན་དུ་འབྱུང་པའི་ལྷང་བ་མེད་པ་གསལ་ལྷང་ཉིད་
དུ་ཤེས་ཤིང་། རོ་རང་ཐོག་དུ་འཕྲོད་དེ། ཐམས་ཅད་
ཡི་གཞི་སྤོང་པོ་བྱང་རྒྱབ་ཀྱི་སེམས་ལས་མི་འདའ་བའི་གཞི་
དབྱིངས་དྲུངས་གསལ་རྣམས་མ་དང་བྲལ་བའི་ངང་མངོན་
དུ་གྲུབ་ནས། རང་ཐོག་དུ་རང་གདེངས་ཐོབ་པ་ནི་ཡི་
གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོའི་ངོ་བོ་ཇི་ལྟ་བུ་མཐུན་པའི་
ཡི་ཤེས་ཀྱི་རང་བཞིན་དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཇི་ལྟར་མཁའ་ལ་ཉི་མ་ཤར་བས་སུན་པ་ཐམས་ཅད་དུང་
ནས་འབྱེན་པ་ལྟར། གཞི་དབྱིངས་ཀྱི་ངང་གཏན་ལ་ཤེབས་
པ་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་བདག་རྟོག་མ་རིག་པའི་སུན་ཁམས་
ཐམས་ཅད་དུང་ནས་འབྱེན་དེ་ཆོས་ཉིད་དེ་བཞིན་ཉིད་ཀྱི་
གནས་ལུགས་མངོན་དུ་བྱེད་པ་ཡིན་ཅོ། ཇི་ལྟར་བསྐྱལ་
པ་དུས་མཐའི་མེ་ཆེན་མཆེད་པས་ན་དངོས་པོ་རགས་པ་

up and no trace whatsoever of them is left behind, in the same way, all that appears as objects of enjoyments of the world and its beings vanishes in the expanse of one's mind and, apart from that, there is nothing which has an independent existence. Therefore, understanding that all visions are a non-existent clear appearance since they do not exist yet appear as an illusory vision, and discovering this directly in one's condition, one realizes the state of the Ying of the Base which is limpid, clear and without sullyng factors, in which everything is not apart from the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and thus one obtains confidence in one's own state: know this to be the nature of the wisdom that knows the essence of the Rigpa of the Primordial Base, which is the total liberation from limitations, just as it is!

Just as when the sun shines in the sky all darkness is annihilated, as soon as the condition of the Ying of the Base is ascertained all the dark dimensions of ignorance tied to the concept of an ego are annihilated and the natural condition of Dharmata is made manifest. Just as all coarse material things are reduced to ashes when the great fire at the end of

ཐམས་ཅད་ཐལ་བར་གཏང་ཞིང་། ལྷ་སྐྱུར་ཕྱ་མོ་ཐམས་
 ཅད་ཐལ་བའི་དྲུལ་ཙམ་ཡང་མེད་པར་གཏང་བ་ལྟར་།
 གཞི་དབྱིངས་མངོན་དུ་གྱུར་པས་། དེས་པའི་སྲིག་སྲིབ་
 ཐམས་ཅད་ཟེལ་གྱིས་གཞོན་པ་དང་། མ་དེས་པའི་སྲིག་
 སྲིབ་ཐམས་ཅད་ཡུལ་མེད་དུ་གཏང་བར་བྱེད་དོ་། ཇི་ལྟར་
 རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོར་མ་འདུས་པའི་རྒྱ་བུན་འགའ་ཡང་མེད་
 པ་ལྟར་། ལམ་དང་འབྲས་བུའི་ཚོས་ཐམས་ཅད་ཡི་གཞི་
 མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པའི་སྲོང་དུ་མ་འདུས་པ་གང་ཡང་མེད་
 དོ་། ཇི་ལྟར་ནམ་མཁའི་ཁོངས་སུ་སྤང་སྲིད་སྤོང་བཅུད་
 ཐམས་ཅད་རྒྱབ་པ་ལྟར་། ཡི་གཞི་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་
 པ་དེའི་ཁོངས་སུ་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་མ་ལུས་པ་ཡོངས་
 སུ་རྒྱབ་པས་། ཡི་གཞི་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་ནི་ཡི་ཤེས་
 དང་ཡོན་ཏན་སོགས་ལམ་དང་འབྲས་བུའི་ཚོས་ཀུན་ཡི་ནས་
 ཇོགས་ཤིང་། ཚོས་སྐྱེ་ཡི་གནས་ཆེན་པོར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག་།

སྤང་སྲིད་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་ཀ་ནས་དག་པའི་
 སྤོང་ཉིད་ཀྱི་ངང་རྒྱལ་ཤེས་པ་ཙམ་གྱིས་སྤོང་བཅུད་འདོད་
 ཡོན་གྱི་འབྲུལ་སྤང་འདི་ཀུན་མེད་པར་མི་འགྱུར་ཞིང་གྲོལ་

the kalpa spreads and of all the tiny grass stubble not even a dust of ash remains, when the Ying of the Base is realized all the noticeable negativities and obstacles are eclipsed and all the unnoticeable negativities and obstacles are reduced to nothing. Just as there is no small river which does not flow into the great ocean, there is not even one of all phenomena of the path and the fruit which is not included in the expanse of the Rigpa which is the realization of the Primordial Base. Just as all the inanimate and animate universe, all the world and its beings, are perfected in realm of space, all phenomena of samsara and nirvana are totally perfected in the realm of the Rigpa which is the realization of the Primordial Base. Therefore, know the Rigpa which is the realization of the Primordial Base to be complete from the beginning with all phenomena of the path and the fruit such as wisdoms and qualities, and to be the total primordially dwelling Dharmakaya!

If all this illusory vision of the objects of enjoyment of the world and its beings does not disappear and does not self-liberate by merely understanding that all phenomena of the inanimate and animate

བར་མི་འགྱུར་ནེ། སེམས་ཀྱི་དགེ་བ་ལྷ་སྒྲོམ་པའམ།
 བསམ་གཏན་སྒྲོམ་པའམ། རྣམ་པར་རྟོག་པ་རིག་པ་ཙམ་
 མམ། ཀུན་རྗེ་བ་ལུས་ངག་གི་དགེ་བས་མི་ཚེ་རྒྱལ་པོ་འདེལ་
 བར་བྱས་ཀྱང་གོལ་བ་ག་ལ་འགྱུར་ཏེ་མི་འགྱུར་རེ། དེ་
 བས་ན་སློ་ཡིད་གཉིས་རྟོག་གིས་རྣམ་པར་དཔྱད་ཅིང་།
 འཛིན་ཚུལ་གྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པ་ཅིའང་རུང་བ་དེ་དག་ནི་
 ཤེས་རབ་ཙམ་ཏེ་གཉིས་འཛིན་གྱི་མཐའ་དང་བཅས་པ་ཡིན་
 ལེ། འཁོར་འདས་ཀ་ནས་དག་པའི་ངང་རྒྱལ་ཐིམ་བཞིན་
 ཏུ་རྟོགས་པ་ནི་བདག་མིད་རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་ཆེན་པོར་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག། དེ་ཡང་སེམས་ཅན་རང་སྟོབས་
 ཀྱི་སྒྲོས་ཐིམ་ལྷུང་དཔྱད་ཅིང་གཏན་ལ་ཕབ་ཀྱང་། བསྐྱལ་
 པ་ཐོག་མིད་ནས་ལམ་ཡང་དག་མ་རྟེན་ཅིང་། །
 ཡང་དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་བསམ་བཞིན་སྒྲོས་
 མཐའ་ཐམས་ཅད་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པ་འདི་ནི་སྤྲོ་མ་
 དམ་པའི་གདམས་ངག་ལ་བརྟེན་ཏེ་རྟོགས་དགོས་པའི་རྒྱལ་
 འདི་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

universe, of samsara and nirvana, are the condition of primordially pure emptiness, how could liberation ever occur even if we were to spend our whole lives meditating on a deity, cultivating samadhi or applying conceptual reasoning as a virtue of the mind, or practicing virtues of the body and the voice at a relative level? It would never happen. Therefore, know that whatever analysis is applied by means of conceptual mind and dualistic thoughts and whatever conclusion is reached by means of grasping and effort, they are merely intelligence (prajña) conditioned by the limitation of dualism, while the authentic Knowledge of the condition of primordial purity of samsara and nirvana is the total prajña which understands the absence of a self!

In fact, even though sentient beings have tried to analyze and reach conclusions through their own intellectual capacities, they have never found the right path since beginningless kalpas...know that the profound authentic condition which totally transcends all thoughts, explanations and conceptual limitations must be thoroughly understood by relying on the teachings of a sacred master!

ལྷོ་གསུམ་གྱིས་དགེ་བ་ཅི་བསགས་ཀྱང་། དེ་དག་གནས་
 བའང་དུའང་མ་མཚིས་ལེ། དགེ་བ་བསགས་པའི་སྤང་བ་
 ཙམ་དུ་ཟད་ཅིང་། སེམས་ལ་ཕན་གདག་པའང་མི་སེམས་
 ཉི། ཕན་གདག་པ་པོ་དང་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས།
 དགེ་བ་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་
 ཤིག།

ལྷིག་པ་བསགས་པའང་ཕྱོགས་དང་གནས་ཡུལ་གང་ཞིག་
 དུ་ཚོགས་པའམ་གནས་པར་མ་གྲུབ་ལེ། ལྷིག་པ་བསགས་
 པའི་སྤང་བ་ཙམ་དུ་ཟད་ཅིང་། སེམས་ལ་གཞོན་པ་བྱས་
 པའང་མི་སེམས་ཉི། སྤང་ཙམ་ཉིད་ནས་སྤོང་པར་སོང་
 བ་ལས་གཞོན་པ་བྱས་པ་གང་དུའང་མ་གྲུབ་པས། ལྷིག་
 པ་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག།

ཅེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྐྱབས་པ་དང་། ཁོ་བོ་
 རྒྱབས་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་གིས་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། རྒྱབས་
 དེར་ནམ་ཡང་ལངས་ཚར་ནས་ཕྱི་ཙམ་བྱུང་ཡོད་འདུག་
 ངས་ཞེགས་ཇའི་རྒྱབས་དེར་མི་ལམ་ཇི་ལྟར་བྱུང་བའི་རྒྱལ་
 གསལ་བར་དྲག་གསོས་ཤིང་། དེ་འཕྲལ་སྤོང་ཁང་དུ་ལོག་
 ལྷོ་དུན་ཐོ་བཞོན་པས། ཚོགས་སྐབས་འགའ་ཞིག་ཐེ་ཚོམ་གྱི་

Whatever virtues are accumulated with the three gates, they do not exist in any place whatsoever. They are nothing more than a vision of accumulating virtues, nor should you think that they can bring any benefit to the mind, since both the bringer of benefit and its object do not exist. Therefore, fully comprehend this main point that virtues are empty (pure) from the beginning!

Also regarding the accumulation of negativities, there is no direction nor place where they gather or dwell. They are nothing more than a vision of accumulating negativities, nor should you think that they bring any harm to the mind, since in the moment that they appear they dissolve into emptiness and, apart from that, no harm done exists anywhere. Therefore, fully comprehend this main point that negativities are empty (pure) from the beginning!...

At this point something woke me up, and already some time had passed since dawn. During breakfast, I clearly remembered what I had dreamed and immediately I went back to my room to write down some notes. Thus, apart from some sentences about which I had doubts and others, which I

བཞིར་གྱུར་པ་དང་། འགའ་ཤས་དྲན་ལེགས་པོར་མ་གསོས་
 པ་ཙམ་ལས། སལ་མོ་ཆེ་དྲན་གསོས་གིང་ཡི་གེའི་རིས་
 སྲུ་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་། ཁོ་བོ་ཨི་ཏ་ལི་ཡར་བསྐྱེབས་པ་
 དང་དེ་ཚེན་བཀོད་པའི་དྲན་ཐོ་རྣམས་དང་གོ་ལེགས་པར་
 བསྐྱུར་བས། མ་ཚང་བ་རྣམས་ཁ་བསྐྱང་ཐུབ་པ་དང་། ཐེ་
 ཚོམས་ཅན་རྣམས་སློ་ཐག་ཚོད་ངེས་པ་ཞིག་བྱུང་ནའང་།
 ད་དུང་གདམས་ངག་དེ་ཉིད་ཡོངས་སུ་མ་ཚོགས་པས། དེ་
 ཞིག་སློ་ཕམ་དང་བཅས་ཏེ། ད་དུང་ཁྱེད་པར་ཅན་གྱི་གདམས་
 པ་དེ་ཡང་དུ་མཇུག་བའི་སྒྲིན་ལམ་ཡང་ཡང་དུ་འདེབས་ཀྱིན་
 བཞུགས་དགོས་པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ཙ་མ། ། ། །

couldn't remember properly, I was able to remember almost everything and write it down. Then, when I arrived back in Italy, I compared what I had written with my previous notes and I found that some parts which had been incomplete were now supplemented, while other parts about which I had doubts were now resolved. Nevertheless, since the teaching had not yet reached its conclusion, for some time I remained sorry, while repeatedly expressing the wish that I might meet this extraordinary teaching again. Alas!

ལྷགས་སྐྱུལ་ལོ་ །ཕྱི་ལོ་ ༣༠༠། ཟླ ༧ ཚེས་ ༣༠།
 ལ། ཁོ་བོས་མེ་རི་སྐར་གྱི་འདུལ་ཁང་ཆེན་མོར་སློབ་ཚྲོགས་
 འདུས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལྷན་དུ་རྒྱལ་སྤྱིའི་གྲུ་རུ་རིན་པོ་ཆེའི་དུས་
 ཆེན་བྱིན་འབབས་བྱས་པའི་དགོང་དེའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་
 མནལ་ལམ་དུ།

ངེད་ཅག་འདུས་ཚྲོགས་རྣམས་ནས་གྲུ་རུ་རིན་པོ་ཆེའི་
 རྩལ་བསྐྱེན་འདྲིན་གྱི་ཡོད་པ་ལ། སློབ་དུ་ འཇུག་
 རི་ཀོ་དེལ་ཨན་གེ་ལོ་ འདྲ་། འཇུག་ཡ་དེལ་ཨན་
 གེ་ལོ་ འདྲིན་གྱིས་སྐྱ་དངས་དེ། རྒྱ་མི་ལོ་གཞིན་གསུམ་
 གྱིས་ཐང་ཀ་སྤྱིལ་པོ་ཤིན་དུ་ཆེན་པོ་ཞིག་བྱིར་ནས་འདུལ་
 རང་དུ་བསྐྱབས་སོང་། ངེད་རྣམས་ནས་སྤྱ་མའི་རྣལ་
 འབྱོར་ཡོངས་སུ་རྩྱུ་རྩྱུ་གས་ནས། གྲུ་རུ་དག་པོ་མ་བསྐྱེད་
 པའི་གོང་དེར་འདྲིན་མཚམས་བཞག་ནས་ཁོང་ཚོ་ལ་ཡ་ལན་
 བྱས་པས། རྒྱ་མི་དེ་གསུམ་གྱིས་རོ་མའི་རྒྱ་ནག་གི་གཞུང་
 ཚབ་ཁང་ནས་ཁོ་བོ་ལ་ཐང་ཀ་དེ་དང་། ཡི་གེ་ཞིག་ཡོད་
 འདུག་པ་ཅིས་སྤྱད་བྱེད་ཀྱི་འདུག ངས་ཡི་གེ་དེ་ཁ་བྱིས་
 ཏེ་བལྟས་པས། གྲུ་རུ་རིན་པོ་ཆེའི་ཐང་ཀ་ཆེན་པོ་འདི་
 བྱེད་ཀྱི་ཚོས་ཚྲོགས་ལ་རྒྱ་ནག་གཞུང་གི་གཞུང་སྐྱོས་ཡིན་པས་

In the Metal-Snake year [on the thirtieth of July, 2001], while I was in the assembly hall of Merigar together with my students, I gave the worldwide transmission on the anniversary of Guru Rinpoche. That night, in the early morning, I had the following dream.

All of us assembled there were chanting the mantra of Guru Rinpoche, when suddenly three young Chinese, lead by Enrico Dell'Angelo and Andrea Dell'Angelo, arrived in the hall carrying a very big thangka rolled up. After finishing the Guruyoga and before starting the visualization of Guru Trago, we took a break and I gave them my attention, so the three Chinese handed me the thangka together with a letter, which were both from the Chinese Embassy of Rome. I opened the letter and written there was the following:

"This big thangka of Guru Rinpoche is a gift for your Dharma center from the Chinese Embassy. Please accept it!"

ཕྱིས་གཞིས་ལྷ། ཞེས་འཁོད་ཡོད་འདུག ང་རང་ཅུང་
 ཟད་ཡ་མཚན་ཏེ། དེ་འཕྲུལ་དུ་ཐང་ཀ་ཆེན་པོ་དེ་ཞལ་
 ཕྱིས་ཤིང་སྐས་འཛེགས་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་ངོས་སུ་བཞོད་དེ་
 ལེགས་པར་མཇལ་བས། ཐང་ཀའི་ངོས་མཐིང་ཁའི་གཞི་
 དེར་གསེར་ལྷན་མས་སྤྱིས་པ་ལྟ་བུའི་སློང་ཆེན་འོད་གསལ་
 མཁའ་འགྲོའི་སློང་ཐིག་གི་བརྗེད་ཀྱང་ ཅ ཡིག་འབྲེལ་ཁང་
 པ་མགོ་ཤད་ལྷ་ཆེས་དང་བཅས་པས་དབུ་བྲངས། བོད་
 ཡིག་དབུ་ཅན་སྐྱོས་དག་པ་བར་ཆེགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་ཅེགས་
 དང་། མཚམས་གཅོད་གཏེར་ཅེགས་ཡོད་པ་ཞིག་དུ་ འལྟ་
 བ་སློའདས་ཆེན་པོ་འ ཞེས་བྱ་བའི་དཔེ་ཆ་ཚང་བ་ཞིག་
 མ་གཏོགས། ལྷ་རུ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐྱའི་སྤྱང་བརྟན་གང་ཞིག་
 ཀྱང་མཇལ་དུ་མི་འདུག ང་རང་གིན་དུ་ཡ་མཚན་ཏེ་
 སྐད་སྐྱ་ཆེ་ཙམ་པ་ཞིག་བཏོན་ནས་ཁོང་ཚོ་ལ་བྲིད་ལུང་འདོན་
 པ་ལྟར་དབུ་ནས་བརྟམས་ཏེ་དལ་གྱིས་བསྟགས་པ་ནི་འདི་
 ལྟ་སྟེ།

ཨྎི། སློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སློང་ཐིག་ལས།
 ལྟ་བ་སློའདས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་བཞུགས།

ཨ ཨ ཨ

རང་རིག་པའི་སྤྱ་མ་ཀུན་བཟང་དགའ་རབ་དོ་རྗེ་ལ་ཕྱག་
 འཚལ་ལོ།

I was a little surprised, and immediately opened the thangka and hung it up on a big ladder, and looked at it carefully: on the sky-blue background of the thangka there was the symbolic letter of The Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe similar to the (Tibetan) CA, as if written with molten gold, with a crescent moon ornament on top, followed by the entire text of The View Totally Beyond the Conceptual Mind in perfect Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the terma sign at the end of the line. Apart from that, there was no image of Guru Rinpoche. I was very surprised and with a loud voice I slowly read the text from the beginning, as if I was giving the instructional reading transmission (tridlung) to them:

ྐ From the Innermost Essence of the Dakinis of the Luminous Clarity of the Universe, here is contained

*The Main Points of the View Totally Beyond
the Conceptual Mind.*

A A A

*I pay homage to Samantabhadra Garab Dorje,
the master who is my own Rigpa!*

ལྷོང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་ལྷན་གྲུབ་ཚོགས་པ་ཆེན་པོ་ཉམས་
 སུ་ལེན་འདོད་པ་རྣམས་ནས། ཐོག་མར་ལྷ་བའི་གནད་
 ཚུལ་བཞིན་དུ་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་ན། ཉམས་ལེན་གནད་
 དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། མྱོང་ས་དད་ཀྱིས་ཚོས་སྒྲོར་ཞུགས་པའམ།
 གཟུང་འཛིན་འཚིང་ཞེན་གྱི་སྒྲིག་དམ་དུ་སྤྱིན་ཏེ། རང་
 ཉིད་འཁོར་བ་མཐའ་མེད་དུ་འབྱུངས་པའི་རྒྱུར་བྱེད་ཅིང་།
 ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པའི་བསྟན་པ་དམ་པའང་ཉམས་དམས་པར་
 འགྱུར་ངེས་པས། ལྷ་བའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་ཚུབ་པར་
 གྱིས་ཤིག།

ཚོས་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་སྣང་ཉིད་དུ་ཤེས་པ་ནི།
 རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གསུང་གི་ཡང་སྙིང་། ཐོག་པ་ཀུན་
 གྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་པས། རྣལ་འབྱོར་གང་ཞིག་ལ་བཙོན་
 ཀྱང་། གནད་འདི་ཁོང་དུ་མ་ཚུབ་ན་སེམས་ཀྱི་དགོ་བ་
 ཅམ་ལས་རྣམ་གྲོལ་གྱི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ། དེ་ཡང་
 སྐྱེ་འགྲོའི་ཁམས་དབང་གི་བྱེད་ལས་ཀྱིས་སྐྱེས་བུ་རབ་འབྱིང་
 ཐ་མ་གསུམ་གྱི་དབང་པོར་བསྟུན་པའི་ལམ་གྱི་བྱེད་བྲག་ལས།
 ཐོག་པའི་རྣམ་གྲངས་མང་ནའང་། ཀུན་གྱི་གཞི་དང་འབྲས་
 བུར་གྱུར་པའི་ངང་ཚུལ་ཇི་ལྟ་བུར་ཤེས་ཏེ། དོན་གཤེས་

Those who wish to practice the essential yoga of the self-perfected Dzogpa Chenpo first of all must properly ascertain the main point of the view, otherwise practice will not become effective and one will only enter the gate of Dharma with blind faith, and the chain of the attachment to (the duality of) subject and object will only become tighter: this will surely cause one to wander in samsara without end and also the supreme teaching of self-perfection will surely decline. Therefore, fully comprehend this main point of the view!

The knowledge that all phenomena are the primordially pure emptiness is the quintessence of the teachings of all the Buddhas and the common ground of all vehicles. Therefore, whatever yoga may be the object of one's endeavor, if we have not thoroughly understood this main point it will only produce some mental virtue and never become the path of complete liberation. In this regard, because of the condition and capacities of beings there exist various paths in accordance to the three capacities, higher, medium and lower, of individuals, and thus there are numerous vehicles. But know for certain that only Dzogpa Chenpo, essence of yoga, has precise knowl-

ཐོག་དུ་ཕེབས་པ་ནི། རྣལ་འབྱོར་གྱི་སྣང་པོ་རྫོགས་པ་
ཆེན་པོ་འདི་ཙམ་དུ་ངེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཟབ་ལམ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ལྟ་བུ་དང་། སྣོམ་པ་དང་།
སྟོན་པ་དང་། འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ཅ་བར་
གྲུར་པ་ནི་ཡི་གཞི་རང་རྒྱད་ཀྱི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཏེ།
སྣང་གསུམ་གྱི་སྣང་ཆེན་པོ་རྣམས་དང་། དག་པའི་ཞིང་
རབ་འབྲུམས་དང་། དུས་གསུམ་གྱི་བདེ་བར་གཤེགས་
པ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁམས་གསུམ་གྱི་སྐྱེ་འགྲོ་མ་ལུས་
པ་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་བྱུང་ཞིང་། བྱང་ཚུབ་
ཀྱི་སེམས་སུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། གཞི་མེད་ཅ་བུལ་ཆེན་
པོ། རྒྱབ་བརྒྱུ་མམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་། ཡུལ་མེད་
ཟང་ཐལ་གྱི་རྩལ་པ། ཡི་ནས་སྟོན་དང་དྲི་མ་བག་ཆགས་
ཀུན་དང་བུལ་བ། མི་གཡོ་བའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིན་
པས། ཕྱི་ཡུལ་དུ་དེ་ལས་གཞན་པའི་སངས་རྒྱས་ཞེས་
བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལ། གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུག་ཀྱང་།
རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སངས་རྒྱས་བྱང་ས་མེད་པ་དེ་
དག་གི་ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏེན་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་
སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་འདི་ལ་ཕན་གདག་པར་ཆས་ཏེ།

edge of the nature of the base and fruit of all them, allowing one to have a direct experience in one's own state.

The base and root of the view, meditation, behavior and fruit of the profound path of Dzogpa Chenpo is the Bodhichitta which is the essence of our state as the Primordial Base: know that the three thousand fold universes, the infinite pure realms, all the Sugatas of the three times and the beings of the three worlds without exception originate from the Essence-Bodhichitta and are the Bodhichitta.

The Essence-Bodhichitta is totally without a basis or root. It is all-pervading like space. It has no object and its Rolpa (energy manifestation) penetrates all without material obstacles. From the beginning it is beyond all defects, impurities and karmic traces. It is the total state which is immovable. Therefore, apart from it, there is nothing else outside to be called 'Buddha'. Even if we thought the contrary and, gathering together all the wisdoms and qualities of countless Buddhas infinite as space in number, prepared ourselves to bring benefit to the Essence-Bo-

བཟང་པོར་བཅོས་ཀྱང་། སུ་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་།
 སུ་འདོག་དྲིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པ་དང་།
 འཛིན་ཤེས་ཀྱིས་མེད་པ་ལ་ཡོད་པར་ཤར་བའི་འབྲུལ་སྒྲང་
 ལས་གཞན་དུ་སེམས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལེ།
 གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུགས་ཀྱང་། ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་
 སེམས་ཅན་གྲངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་སྤྲིག་སྤྲིབ་སྤྲུག་བསྐྱེད་
 ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱེས་པས་ཡི་གཞི་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་
 ཀྱི་སེམས་ལ་གཞོད་བྱེད་པར་ཆས་ཏེ། ངན་པར་བསྐྱུར་
 ནའང་། གཞོད་པ་འཇུག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་། གཞོད་
 འཚེ་དྲིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག།

སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། སྤྲི་བའི་གནས་དང་།
 བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས་། སྤྲི་བའི་མཐའ་དང་
 བྲལ་བའོ། གནས་པའི་ཡུལ་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་
 མ་གྲུབ་པས་། གནས་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འགག་
 པའི་གནས་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས་།
 འགག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། འདས་པ་དང་། མ་
 འོངས་པ་དང་། ད་ལྟ་བ་གང་དུའང་མི་དམིགས་པར་ཤེས་
 པར་གྱིས་ཤིག།

dhichitta, and tried to improve it, since there is nothing that can be the object of benefit, there could never be any benefit, not even the size of a sesame seed. Also, there is nothing to be called 'sentient being' apart from the illusory vision in which our grasping consciousness makes us believe to exist what does not exist. Even if we thought the contrary and, gathering together all the negativities, obstacles and sufferings of countless sentient beings infinite as space in number, prepared ourselves to bring harm to Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and tried to impair it, since there is nothing that can be the object of harm, there could never be any harm, not even the size of a sesame seed. Know this!

Since the Essence-Bodhichitta has no place of origination nor an entity (to be born), it is beyond the limitation of birth. Since it has no place wherein to dwell nor an entity (for dwelling), it is beyond the limitation of dwelling. Since it has no place wherein to cease nor an entity (for ceasing), it is beyond the limitation of ceasing. Know thus that (its existence) cannot be conceived neither in the past, in the future or in the present!

སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ནི་ མ་དག་པ་འཁོར་བའི་
 སྣང་བ་དང་། དག་པ་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཡོན་ཏན་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞིར་གྱུ་བ་པས་། གཞི་མེད་དུ་མ་སོང་
 ཞིང་། ཆད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ་། འཁོར་འདས་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་ཀྱང་། དངོས་མཚན་བདེན་
 པར་གྱུ་བ་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མི་དམིགས་པས་། ཉམ་པའི་མཐའ་
 དང་བྲལ་བའོ་། འོང་བ་པོ་དང་། འོང་བའི་ཡུལ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མ་གྱུ་བ་པས་། འོང་བའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ་།
 ཚོས་ཐམས་ཅད་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་སུ་ཐ་མི་དད་
 པར་རོ་གཅིག་པས་། ཐ་དད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ་།
 འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་རྣམ་པ་མ་འདྲེས་སོ་སོར་སྣང་
 བས་། གཅིག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ་། དཔེར་ན་
 མི་ལོང་གཡའ་དག་པའི་ངོས་སུ་གཟུགས་བརྟན་ལྷ་ཚོགས་
 མ་འདྲེས་སོ་སོར་སྣང་ནའང་། གཟུགས་བརྟན་དུ་གར་
 བ་དེ་ཀུན་མི་ལོང་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྱུ་བ་
 པ་ལྟར་། ཉེན་འབྲེལ་གྱི་ཚོས་ཐམས་ཅད་མེད་པ་དང་།
 མ་གྱུ་བ་པའི་དོན་གྱིས་། སྤྱོད་པའི་མཐའ་བརྒྱད་དང་ཡོངས་
 སུ་བྲལ་བའོ་། མཐའ་གང་ཞིག་དུ་ལྷུང་ན་། དེ་ནི་ཕྱོགས་
 ལྷུང་ལྟ་བུ་ལོག་པ་སྟེ་། སྣང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་རྗེས་པ་

Since the Essence-Bodhichitta is the base of the impure vision of samsara and of all the wisdoms and qualities of the pure Buddhas, it is not something that has no base: therefore it is beyond the limitation of nothingness. But even if it is the common basis of all samsara and nirvana, no concrete marks of true existence can be conceived in it: therefore it is beyond the limitation of eternalism. There being no one to come nor a place to come to, it is beyond the limitation of coming. Since all phenomena are inseparably of one flavor in the Essence-Bodhichitta, it is beyond the limitation of difference. Since all phenomena of samsara and nirvana manifest with their forms unmixed and distinct, it is beyond the limitation of sameness. For example, just as on the surface of a pure mirror various reflections appear unmixed and distinctly, but all that manifests as a reflection does not exist as something different from the nature of the mirror itself, since all interdependent phenomena are non-existent and not to be found (through analysis), (the Bodhichitta) is totally beyond the eight conceptual limitations. Falling into any limitation means having a distorted, biased view: know that in this way one goes far

ཆེན་པོ་ལས་རིང་དུ་སྔོང་ཞིང་། རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་
ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་ཏེ་ལྷན་པའི་ཁྲོད་དུ་མགོ་འཁོར་བ་ཡིན་
པའང་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཀ་དག་གདོད་མའི་མགོན་པོ་ཁྱབ་བདག་མི་གཡོ་བའི་རྒྱལ་
པོ་ཀུན་བཟང་བདེ་གཤེགས་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་
ནི། དངོས་མཚན་བདེན་པར་མ་གྲུབ་པས་ཕྱི་སྣང་པ་ཉིད་
དང་། གཞི་རྩ་ཐམས་ཅད་དང་ཡོངས་སུ་བྲལ་བས་ནང་
སྣང་པ་ཉིད་དང་། རང་ལས་སྣང་བ་གཞན་ལ་ཐིམ་པ་
ཙམ་ལས་སེམས་སྣང་འདུ་འབྲལ་མེད་པས་དོར་བ་མེད་
པའི་སྣང་པ་ཉིད་དེ། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྣོ་སྣང་པ་ཉིད་
དོ། གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད། ཆོས་
ཉིད་ཚྱུང་ཞེན་དང་བྲལ་བའི་ཡེ་བབ་རང་བྱུང་གི་གཤིས་ཐོག་
དུ་ཐེབས་པ་ཙམ་ལས་བརྗོད་བྱའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་
ཚིག་གིས་མི་མཚོན་པ་དང་། དཔེ་མེད་ཕྱོགས་མཐའ་
ལས་འདས་པས་དཔེ་ཡིས་མི་མཚོན་པ་དང་། སློ་ཡིད་
རྟོག་པའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་དོན་གྱིས་མི་མཚོན་པ་སྟེ།
རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྣོ་མཚན་མ་མེད་པའོ། སྣང་པོ་བྱང་
རྒྱུ་གྱི་སེམས་ཡི་ནས་སངས་རྒྱས་ཀུན་དུ་བཟང་པོ་འཁོར་

away from Dzogpa Chenpo, essence of yoga, and also turns one's back on the path of complete liberation, fooling oneself in the darkness!

This Bodhichitta essence of the Sugatas which is the primordial Lord pure from the beginning, the all-embracing and immovable king Samantabhadra, having no concrete marks of true existence, is the outer emptiness; being completely beyond all bases and roots, it is the inner emptiness; since apart from what appears from oneself dissolving as something else there is no union nor separation between mind and vision, it is the emptiness which is not to be rejected: this is the emptiness as the door of liberation. The Rigpa of the Base, the total state in which all limitations self-liberate, apart from being directly experienced as the natural and self-originated state, the Dharmata, without any attachment to experiences, is beyond the object of expression, therefore it cannot be indicated by words; being incomparable and beyond all limitations, it cannot be indicated by examples; being beyond the object of intellect, mind and thoughts, it cannot be indicated by meanings: this is the absence of characteristic signs as the door

འདས་ཡོངས་ཀྱི་བྱུང་བ་དང་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་རང་ངོ་རང་གིས་
 ཤེས་ཏེ། རང་གོམ་དུ་རང་གོམ་བས་སྐྱེ་དང་ཡི་ཤེས་ཀྱི་
 རོལ་པ་རང་ཆས་སུ་རྫོགས་པ་ཁོ་ན་ལས། ལུས་ངག་
 དང་། སློ་ཡིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ཚོལ་རི་ལྟར་བྱས་
 རེད། སྤྱིང་པོ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ལ་མན་པ་ཉིལ་འབྱུ་
 ཅམ་ཡང་མེད་ཅིང་། བྱུང་བ་དེའི་ནམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་
 ཆེན་པོ་དུས་གསུམ་འགྲོའོང་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་དོན་
 མཐོང་བའི་ཆེ། སྤྱིང་པོ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་འདི་ཉིད།
 ཡུལ་འདི་ནས་ཕྱོགས་གཤེད་དུ་ཡོད་པའི་ཞིང་ཁམས་གང་
 ཞིག་དུ་འགྲོ་བའི་ཡིད་སློན་ཅམ་ཡང་མེད་པར་ཐག་ཚད་པས།
 རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྐྱོ་སྐྱོན་པ་མེད་པ་སྟེ། རྣམ་ཐར་སྐྱོ་
 གསུམ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག།

གཞི་མ་རིག་པའི་དུས་སུ་ལུང་མ་བསྟན་དུ་སོང་ནས།
 གཞིའི་ཡོན་ཏན་མན་མེད་གཞོད་མེད་དུ་གནས་པ་ནི།
 དཔེར་ན་རི་མོར་བྱིས་པའི་མར་མེ་ལྟ་བུའོ། མ་རིག་པའི་
 འདུ་བྱེད་ཀྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་འབྲུལ་ཞིང་འཁོར་བར་

of liberation. When we realize the Essence-Bodhi-chitta, the primordial Buddha Samantabhadra totally embracing the whole of samsara and nirvana, to be our own state, and when it self-liberates in oneself, the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms is perfected as one's natural possession. Apart from that, whatever effort is made with the body or the voice, with the intellect or the mind, no benefit will reach the Essence-Bodhichitta, not even the size of a sesame seed. But when we understand that the total dimension of the all-pervading space is beyond all going and coming in the three times, we will definitely realize that the Essence-Bodhichitta does not have the slightest wish or aspiration to move from here to a pure dimension located in some other place. Therefore this is the absence of aspiration as the door of liberation. Know thus that this state is fully perfected in itself with the three doors of liberation!

When the Base is not recognized it becomes a neutral state, and thus the qualities of the Base bring neither benefit nor harm just like the drawing of a lamp, for example. When, through the function of ignorance, sentient beings fall under illusion and

འབྲུམས་པ་ནི། དཔེར་ན་སྤྲིག་རྒྱ་རྒྱུ་ཆུར་འབྲུལ་པའམ།
 མོར་བུ་རྩོར་འབྲུལ་པ་ལྟ་བུའོ། ཡེ་གཞི་ཡོན་ཏན་ཡེ་རྫོགས་
 ཆེན་པོའི་ངང་རྒྱལ་གཤམ་པའི་ཆོ། སྤང་བ་བདེན་མེད་
 ཏུ་རྟོགས་ཤིང་ཡུལ་མེད་ཟང་ཐལ་ཆེན་པོར་ཐག་ཚད་པ་ནི།
 དཔེར་ན་སྤྲིག་རྒྱ་རྒྱུ་ཆུར་འཛོན་པའི་གཤམ་པ་ལས་ལྷོག་ཏེ་འབྲུལ་
 སྤང་བུ་ཐག་ཚད་པ་ལྟ་བུའོ། རྟོགས་པའི་གཤམ་རབ་རང་
 རྒྱུད་དུ་སྤྲེ་བ་དེ་ནི། མོར་བུ་རྩོར་འབྲུལ་པ་དེ་ཉིད་ངོ་གཤམ་
 ཤིང་རིན་ཐང་ཆེ་བའི་ལོངས་སྤྱོད་དུ་འདུ་གཤམ་པ་ལྟ་བུའོ།
 བདག་དུ་རྟོག་པ་ལ་བདག་མེད་རྟོགས་པའི་གཤམ་རབ་ཀྱི་རྒྱས་
 ཐེབས་པའི་ཆོ་སྤྱིད་པ་རྒྱལ་པོར་བྱེད་པ་ནི། དཔེར་ན་
 ཆབ་རམ་ལ་དྲོད་ཀྱི་རྒྱས་ཐེབས་པ་ལྟ་བུའོ། རང་སེམས་
 སྤོང་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་རྒྱལ་གཤམ་ཀྱང་། ཁམས་གསུམ་སྤོང་
 བཅུད་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་གནས་ལྷགས་མ་གཤམ་
 མ། གང་ཟག་གི་བདག་མེད་ཅམ་པོ་བར་སོང་བས། དེ་
 ཅི་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་བར་གཤམ་པར་གྱིས་
 ཤིག།

སྤོང་བཅུད་ཐམས་ཅད་རང་སེམས་སྤོང་པར་གཤམ་ཀྱང་།
 ངོ་བོ་སྤོང་པ་ཉིད་དུ་འགག་བལྟམས་ནས། ཡེ་གཞི་ཀ

wander in samsara, this is just like mistaking a mirage for water or a jewel for a stone. When we discover the condition of original and total perfection of the qualities of the primordial basis, we understand that vision is unreal and definitely realize the total (state) that has no object and penetrates all without material obstacles: this is just like reversing from the consciousness believing the mirage to be water and thus having the certainty that it is an illusory vision. When the prajñā of Knowledge arises in oneself, this is just like the recognition of having mistaken a jewel for a stone and becoming aware of its precious value. When we are governed with the prajñā that understands what is considered 'self' to be without any self, existence falls into pieces, just like ice to which heat is applied. If we know that the nature of our mind is emptiness but do not recognize that all dimensions and beings of the three worlds are the natural condition of primordial purity, it means that we have only reached the absence of a self in the individual and thus, know that this does not become the path of complete liberation!

Although we know that the entire universe of dimensions and beings is empty in its own condi-

རྣམ་དག་པའི་གནས་ལྷགས་འདི་མ་གཤིས་ནུ། སྤྲོད་ཉིད་
 ལྷང་མ་བསྟན་དུ་སྲོང་བས། དེའང་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་
 ལམ་དུ་མི་འགྱུར་ཞིང་། ཡི་གཞི་ཀ་ནས་དག་པའི་སྤྲོད་
 ཉིད་དུ་གཤིས་ཀྱང་། སྤྲོད་ཉིད་ལ་སྦྱོན་ཡོན་མེད་པ་དེར་
 ཡོན་ཏན་དང་སྦྱོན་ལས་གཞན་ནས་བསྐྱབ་དགོས་པར་གོ་ནུ།
 སྤྲོད་ཉིད་སྤྲོད་བཅུད་གཉིས་འཛིན་ཅན་དུ་སྲོང་བས། དེའང་
 རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་ཏེ། ཇི་ལྟར་རྣམ་
 མཁའ་ནི་འབྱུང་བ་ལྟ་དང་། འདོད་ཡོན་སྣ་ཚོགས་པའི་
 གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡོན་པས། སྦྱོན་དང་ཡོན་ཏན་མེད་པའི་
 བཅའ་སྤྲོད་ཅམ་ཞིག་མ་ཡིན་ལ། དེ་བཞིན་དུ་ཡི་གཞི་སྤྲོད་
 པ་ཉིད་ཀྱང་འདི་སྤྲོད་དང་། ཕྱི་མའི་སྤྲོད་བ་དང་། མི་
 ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་རྣམས་སུ་རང་བྱུང་རང་ཆས་སུ་ཡོད་
 པའི་སྤྲོད་བཅུད་འདོད་ཡོན་གྱི་སྤྲོད་བ་སོགས་འཁོར་བའི་སྤྲོད་
 སེམས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡོན་པས། སྤྲོད་
 ཉིད་བཅའ་སྤྲོད་སྦྱོན་ཡོན་མེད་པ་ཉིད་དུ་མི་སེམས་གིང་། སྤྲོད་

tion, if we reduce the essence to mere emptiness without recognizing the Primordial Base which is the state pure from the beginning, emptiness becomes a neutral state, therefore this also does not become the path of complete liberation. Although we know that the Primordial Base is the emptiness pure from the beginning, if we have the understanding that emptiness has neither defects nor qualities and that it is necessary to obtain the qualities and activities from somewhere else, it means that the duality between emptiness and the universe of dimensions and beings has been created, therefore this also does not become the path of complete liberation. In fact, just as space is the base and the essence of the five elements and of the various objects of sensory enjoyment, and thus is not a mere vacuum with neither defects nor qualities, in the same way the emptiness of the Primordial Base is the base and the essence of all the visions and mental states of samsara, such as the appearance of sensory enjoyments of the universe of dimensions and beings that exist naturally and inherently in the vision of this life, of the next life and in the dream state. Therefore one should not

དུལ་ཐམས་ཅད་ནམ་མཁའ་ལས་ལོགས་སུ་བཅད་དེ་ནམ་
 མཁའ་རང་རྒྱད་པར་སེམས་ནེ། འཁོར་འདས་ཀ་ནས་
 དག་པའི་དོན་ལས་ཤིན་ཏུ་རིང་བར་འགྱུར་བ་དང་། ནམ་
 མཁའ་གཞན་ཞིག་ཏུ་གོ་ན་ནིེ། དབྱིངས་རིག་དབྱེར་མེད་
 དམ་ཟུང་འཇུག་ལའང་དོན་མེད་པར་འགྱུར་བ་དང་། ཉུབ་
 བརྟལ་ནམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ལས་གཞན་
 ཞིག་བསྐྱེལ་དུ་མཆིས་ནེ། སྐྱེལ་མེད་དང་། གཏད་མེད་
 དང་། འཛིན་མེད་ཅེས་བྱ་བ་དེ་དག་ཀྱང་ཐ་སྙད་ཙམ་ཞིག་
 ཏུ་འགྱུར་ཞིང་། མདོར་ན་འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་རང་
 སྤང་གི་རྩལ་པར་མ་གོ་ནེ། རང་རིག་ངོ་འཕྲོད་པར་སྤང་
 ཀྱང་དོན་ལ་མི་གནས་པར་ཤིས་ཤིང་དོན་དམ་པར་འཁོར་
 འདས་ཀ་ནས་དག་པའི་རང་བཞིན་དུ་ཤིས་ཤིང་ཐག་ཚོད་
 པ་དེ་ནི་རྟོགས་པ་ཡིན་ལེ། ལྟ་བུའང་དེ་ག་ལས་གཞན་
 དུ་མ་མཆིས་པས་། ཟབ་གནད་འདི་ཉིད་གཏན་ལ་ཐེབས་
 ངེས་པ་ཞིག་གྱིས་ཤིག་།

ཡེ་གཞི་སྤྱིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་རང་རྒྱད་དུ་འདུ་

think that emptiness is a vacuum with neither defects nor qualities. If we separate all the objects of vision from space and believe space to exist independently, we go very far away from the principle of the primordial purity of samsara and nirvana. If we understand space to be something else, the inseparability or union of Ying and Rigpa would become meaningless. If, apart from the realization of the total dimension of the all-pervading space, there existed something else on which to meditate, 'beyond meditation', 'without a reference point', 'without grasping' would all become mere designations. To summarize, if we do not understand that the whole of samsara and nirvana is the Rolpa (energy manifestation) of our vision, even if we declare that we have discovered our Rigpa, know that it does not correspond to the real meaning, because Knowledge means understanding and having the certainty that samsara and nirvana, in the absolute, are the nature of primordial purity. And since the view is also nothing other than this, be sure to ascertain this profound point!

Although the Essence-Bodhichitta of the Primor-

འབྲུལ་མ་མྱོང་བར་བཞུགས་ཀྱང་ལྷང་མ་བསྟན་དུ་སོང་བ་
 དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་མཁའ་ལ་ན་བུན་འཐིབས་པ་ལྟ་བུའོ།
 ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་
 དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་ལངས་ནས་ཉེ་མ་ཤར་བ་ལྟ་བུའོ། ཡི་
 གཞི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་མ་རིག་པ་དེ་ནི་རྒྱལ་པོ་ཆེན་
 པོའི་མངའ་ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་ཤུན་སུམ་ཚོགས་
 ནང་དེ་ལ་མངའ་དབང་སྐྱུར་བའི་བདག་པོ་མེད་པ་ལྟ་བུའོ།
 མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་ཐོག་དུངོ་འཕྲོད་པ་དེ་ནི་མངའ་
 ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་དབུལ་ཞིང་ཕོངས་པའི་མི་ཞིག་རྒྱལ་
 སར་འཁོད་དེ་རྒྱལ་སྲིད་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པ་ལྟ་བུའོ། ཡི་
 གཞི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཡོན་ཏན་ཡོ་ཇོགས་ཆེན་པོ་
 དེ་ཉིད་མ་རིག་པ་གཟུང་འཛིན་གྱིས་བསྐྱབས་ཏེ། འཁོར་
 བ་མཐའ་མེད་པའི་སྐྱུག་བསྐྱེད་ཉམས་སུ་མྱོང་བ་དེ་ནི་དཔེར་
 ན་ལོངས་སྤྱོད་དང་ལྡན་པའི་བྱིམ་བདག་གཅིག་སྟོབས་ལྡན་
 དབང་ཡི་གཞན་དབང་དུ་གྱུར་ཏེ། བཀྱིས་སྐྱོམ་དང་། བདུང་
 གཅོག་ལ་སོགས་པའི་སྐྱུག་བསྐྱེད་གྱིས་ཡུན་རིང་དུ་མནར་
 བ་ལྟ་བུའོ། སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་རང་ངོ་འཕྲོད་
 དེ་རིག་པ་ལྷང་མ་བསྟན་གྱི་གཞི་ལས་ཆེས་ཆེར་འཕགས་པ་

dial Base abides in one's state without having ever been united or separated from it, when it becomes a neutral state it is just like when fog gathers in the sky. The Rigpa which is the realization of the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when the day breaks and the sun rises. Not recognizing the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when, although there is perfect abundance of power and riches (in the kingdom) of a great king, there is no lord to rule over it. Discovering the Rigpa of realization in one's state is just like a poor man who has no power nor riches being enthroned and enjoying the kingdom. When the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, which is totally perfected with qualities from the beginning, is not recognized and becomes covered by (the duality of) subject and object, we experience the suffering of infinite samsara, and this is just like a wealthy householder fallen under the control of powerful enemies, afflicted for a long time by the sufferings of hunger and thirst, of being beaten up and so forth. When the Essence-Bodhichitta is discovered as one's state and the Rigpa which is far beyond the neutral

དེ་ནི་ཁྱིམ་བདག་འབྱོར་ལྡན་དེ་ཉིད་དག་ཡི་བཙོན་ཁང་ལས་
 ཐར་དེ་རང་གནས་སུ་བདེ་སྐྱིད་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པ་ལྟ་བུའོ།
 ཡི་གཞི་ལྟངས་བསྟན་དུ་ཡོད་པ་དེ་ནི་དཔེར་ན་མི་ཞིག་ནད་
 རྒྱག་པོས་མནར་བཞིན་ཡོད་པའི་མལ་འོག་དུ་འཚོ་བྱེད་
 གྱི་སྟེན་ཁྱད་དུ་འཕགས་པ་ཞིག་ཡོད་ནའང་། མི་དེས་རང་
 གི་མལ་འོག་དུ་འཚོ་བྱེད་གྱི་སྟེན་ཁྱད་དུ་འཕགས་པ་དེ་ཡོད་
 པར་མ་ཤེས་པའི་དབང་གིས་ཡུན་རིང་པོར་ནད་ཚབ་ཆེན་
 པོའི་སྐྱབ་བསྐྱེད་གྱིས་མནར་བ་ལེ། སྐབས་ཤིག་ན་འཚོ་
 བྱེད་གྱི་སྟེན་ཁྱད་པར་ཅན་དེ་རང་གི་མལ་འོག་དུ་ཡོད་པ་ངོ་
 འཕྲོད་ཅིང་། སྟེན་ཁྱད་པར་ཅན་དེ་རང་གི་ནད་སེལ་བྱེད་
 སྲ་ན་མིད་པར་ཐག་ཚད་དེ་ཟོས་པས་ནད་ལས་གྲོལ་བ་ལྟ་
 བུའོ། དེ་བས་ན་ཡི་གཞི་སྟོང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལྷན་
 བྱུ་བ་རྗེས་པ་ཆེན་པོའི་གནས་ལུགས་དང་ཡིན་ལུགས་ཇི་
 ལྟ་བུ་བཞིན་རྟོགས་ནས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་ཐོག་
 དུ་རང་ངོ་འཕྲོད་ཅིང་རང་ས་བབྱང་པས་འཁོར་བའི་གཙོང་
 ནད་ཆེན་པོ་ཡུལ་མིད་དུ་གྲོལ་ཞིང་། སྐྱེད་ཡི་ཤེས་གྱི་
 རོལ་པ་ལྷན་གྱིས་རྗེས་པར་འགྱུར་བའི་རྒྱལ་ཇི་བཞིན་དུ་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

state of the Base (arises), it is just like when the rich householder is released from the prison of his enemies and again enjoys happiness in his own place. When the Primordial Base is in the neutral state is just like a person afflicted by a serious illness, under whose bed there is an extraordinary medicine but, since he does not know that under his bed there is this extraordinary medicine, for a long period of time he has been afflicted by the sufferings of the severe illness. When at a certain moment he discovers that he has the extraordinary medicine under his own bed, and has the certainty that this extraordinary medicine is the best remedy to eliminate his illness, he takes it and gets rid of the illness. Therefore, by gaining precise understanding of the natural condition and way of being of the self-perfected Dzogpa Chenpo, the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and discovering in oneself the Rigpa of realization and maintaining one's natural state, the strong chronic disease of samsara will dissolve without a trace and the energy manifestation (Rolpa) of kayas and wisdoms will be spontaneously perfected. Know this properly as it is!

ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཀྱི་བྱེད་ཀྱི་པོ་དེ་
 ཉིད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་རིག་པ་རང་བྱུང་གི་སངས་རྒྱས་ཉེ་
 ངོ་བོ་ཡི་སྣང་ཆེན་པོ་འཁོར་འདས་ཡོངས་ཚྲོགས་ཀྱི་ཚོས་
 དབྱིངས་ཆེན་པོ་ནི་ཚོས་དབྱིངས་ཡི་ཤེས་སོ། ཅེས་ཡང་
 འཆར་དུ་རུང་ཞིང་འཆར་ཡུལ་གོ་མ་འགགས་པའི་དྲངས་
 བསལ་རྣམས་པ་བྲལ་བ་ནི་མེ་ལོང་ཡི་ཤེས་སོ། འཁོར་
 འདས་ཐམས་ཅད་ཡུལ་མེད་མཉམ་པར་བཤལ་བ་ནི་མཉམ་
 ཉིད་ཡི་ཤེས་སོ། ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏན་གྱི་གསལ་ཆ་གོ་མ་
 འགགས་པ་ནི་སོར་རྟོགས་ཡི་ཤེས་སོ། དག་གྲོལ་མཉམ་
 ཚྲོགས་ཀྱིས་བྱ་བ་ཐམས་ཅད་རང་བྱུང་དུ་གྱུབ་པ་ནི་བྱ་གྱུབ་
 ཡི་ཤེས་སོ། དེ་བས་ན་ཚོས་སྐྱབ་གཞིར་གནས་ཀྱི་རིག་པའི་
 རང་གཏངས་ནང་གསལ་ཐིམ་ལ་མ་རྒྱགས་པ་ནི་ཡི་ཤེས་
 ལྡོ་པོ་གཅིག་ཆར་དུ་རྣམས་པའི་ཡི་ཤེས་ཆེན་པོར་ཤེས་པར་
 གྱིས་ཤིག།

དེའི་ངང་མ་རིག་པ་ནི་འཁྲུལ་པའི་རྒྱ་ཙམ་དུ་གྱུབ་པ་སྟེ།
 བཞི་བཤལ་ཁྲུབ་ཀྱི་རོལ་པའི་ངང་མ་རིག་པ་ཙམ་གྱིས་རྒྱ་

When the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, the Supreme Source (Kunjed Gyalpo), is truly realized, it is the Buddha of the self-originated Rigpa. In fact, the essence which is total primordial emptiness, the total Dharmadhatu in which samsara and nirvana are fully perfected, is the Wisdom of Dharmadhatu. The purity, clarity and limpidity of anything that can variously arise as an unceasing manifestation of objects is the Mirror-like Wisdom. The equal pervasiveness of the whole of samsara and nirvana without an object is the Wisdom of Equality. The unceasing manifestation of the clarity aspect of the wisdoms and qualities is the Discriminating Wisdom. The spontaneous realization of all activities through the simultaneous perfection of purity and liberation is the Action-accomplishing Wisdom. Therefore know that the natural Dang of the Rigpa abiding in the Base of Dharmakaya, which is absorbed in its inner clarity without showing (any characteristic), is the total wisdom in which the five wisdoms are perfected all at once!

Ignorance of this state becomes simply the cause of illusion, that is, not recognizing the state of the

དུས་ཤིང་ཅུང་ཟད་བརྟན་པས་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་
 དེམ་སྤོང་ནམ་མཁའ་རང་རྒྱད་པར་བརྩུང་སྟེ། མཁའ་
 དབྱིངས་ལྟ་བུ་ཐོམ་མེ་བུ། ཅིའང་མི་ཤེས་ཤིང་མི་སེམས་
 པུ། སྤོང་ཉིད་དེ་བུ། རང་གི་ངང་ཙམ་ཡང་མི་མྱོང་བའོ།
 བརྒྱལ་བ་དང་། སྟོམ་འཇུག་དང་། གཉིད་ཀྱི་སྐབས་དང་།
 ལྷང་བ་གནས་འགྲུར་འཆི་སྲིད་ཐོག་ཕེབས་ཀྱི་གནས་སྐབས་
 རྣམས་ནི་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་སྟེ། དེ་དག་གི་ཚེ་སློ་
 ཡིད་ཀྱི་མྱོང་ཞེན་དང་བྲལ་ཞིང་། གཞི་རང་བེམ་སྤོང་རང་
 ལ་འབྲུམ་པའོ། དེའི་ངང་ནས་ལྷང་བ་མཆེད་པའི་གཞི་རུ་
 ཤེས་པ་དྲངས་གསལ་དུ་ལངས་པ་ནི་ཀུན་གཞིའི་རྣམ་པར་
 ཤེས་པའོ། དེའང་རང་གསལ་བ་ལས་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་
 ཅིང་ཡུལ་ལ་མ་ཞུགས་པ་དང་། ཅིར་ཡང་འཆར་དུ་རུང་
 བ་དཔེར་ན། མེ་ལོང་དྲངས་གསལ་གྱི་ངོགས་སུ་གཟུགས་
 བརྟན་གྱི་ཕྱེ་བྲག་སྣ་ཚོགས་འཆར་དུ་རུང་བ་ལྟར། ཀུན་
 གཞིའི་རྣམ་ཤེས་སྤོང་གསལ་དུ་སྤང་བ་སྣ་ཚོགས་པ་མཆེད་

all-pervading Rolpa (energy manifestation) of the Base becomes simply the cause. When this becomes a little more stable, we believe in the independent existence of a vacuum-like space which is the actual All-Ground: a blank condition like the sky, where nothing is known and nothing is thought of, an empty astonishment (had de ba) in which one does not feel any experience of one's own condition. The states of fainting, meditative absorption, sleep and the moment of dying when our vision changes are the actual All-Ground. In these occasions, in fact, there is no attachment to mental experience; the Base is wrapped up in its vacuum. The consciousness that arises limpid and clear from this condition, when vision starts to develop, is the All-Ground Consciousness. In this regard, apart from one's clarity, there is no object existing (outside), or in which to be engaged, but there is the possibility of any kind of manifestation. For example, just like on the clear and limpid surface of a mirror various and different kinds of reflections can potentially appear, in the empty and clear All-ground Consciousness various visions can potentially develop. When from this con-

དུ་རུང་བའོ། དེའི་ངང་ལས་ང་ཞེས་བདག་དུ་སྒྲུང་ཙམ་
 གྱི་ཤེས་པ་ལངས་ཏེ་བདག་ཚུར་བཟུང་པས་གཞི་པ་རྩོལ་དུ་
 སྒྲུང་ནས་སྒྲུང་ཡུལ་ནམ་མཁའ་བེམ་སྒྲོང་གྲུབ་པ་དང་། དེ་
 བརྟན་པར་གྱུར་ཏེ་མངོན་དུ་བྱས་པས་སྒྲུང་བ་མཆེད་པའི་
 གཞི་ཡིད་ཅེས་བྱ་བ་ལངས་ནས་གསལ་ཆ་བརྟོན་པའོ། དེ་
 ལའང་སྒྲུང་བའི་ཡུལ་ལྲ་ལངས་ཏེ། དེ་དག་ཉི་བར་སྤངས་
 ནས་ཞེན་ཅིང་འབྲུལ་པའོ། གཉིས་འཛིན་མ་རིག་པས་
 རང་བྱུང་ལྷན་སྐྱེས་ཀྱི་ཡི་ཤེས་གཞིའི་རང་གདངས་བསྐྱབས་
 པ་སྟེ། ཚོས་དབྱིངས་ཡི་ཤེས་བསྐྱབས་པའི་གདངས་ཀུན་
 གཞི་མཚན་ཉིད་པ་དང་། མེ་ལོང་ཡི་ཤེས་བསྐྱབས་པའི་
 གདངས་ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་དང་། མཉམ་ཉིད་ཡི་ཤེས་
 བསྐྱབས་པའི་གདངས་ཉོན་མོངས་པའི་ཡིད་དང་། སོར་
 རྟོགས་ཡི་ཤེས་བསྐྱབས་པའི་གདངས་ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་དང་།
 བྱ་གྲུབ་ཡི་ཤེས་བསྐྱབས་པའི་གདངས་འཛིན་པ་ཕྱ་མོར་
 འཕོས་པའོ། དབྱིངས་རྣམ་པ་ལྲ་ལས་གདངས་འབྱུང་

dition the consciousness that simply appears as a self, which is called 'I', arises and believes in a self existing on one side, the Base manifests on the other side and the vacuum-like space as the realm of appearance comes into existence. When it becomes stable and fully formed, the so-called 'mind (yid) of the Base which develops vision' arises and its clarity aspect is caused to manifest (outside). For it the five objects of vision arise, and when one grasps at them, attachment and illusion are produced. Because of dualistic ignorance, the natural Dang of the Base, the innate and self-originated wisdom, is covered. In fact, when the Dang of the Wisdom of Dharmadhātu is covered, it becomes the actual All-Ground. When the Dang of the Mirror-like Wisdom is covered, it becomes the All-Ground Consciousness. When the Dang of the Wisdom of Equality is covered, it becomes the Emotionally Defiled Mind. When the Dang of the Discriminating Wisdom is covered, it becomes the Mental Consciousness. When the Dang of the Action-accomplishing Wisdom is covered, it becomes the Subtle Grasping (concepts). From the five Yings, the Dang becomes the five lights

ཆེན་འོད་རྣམ་པ་ལྔ་དང་། འབྲུང་ཕྱན་རྣམ་པ་ལྔ་རུ་འཕྲོས་
 ཤིང་། འོད་ལྗེའི་ཁ་དོག་རྣམས་ཕྱི་གདངས་སུ་སྤང་བ་རང་
 རྩལ་བསྐྱབས་པའི་ཆ་ནས་ཉོན་མོངས་པའི་རྟོག་པ་རྣམ་པ་
 ལྔ་རྣམས་མཆེད་པ་དང་། རོ་བོ་ལྔ་རྣམས་བསྐྱབས་པའི་
 ཆ་ནས་སྤང་བོ་རྣམ་པ་ལྔ་རྣམས་མཆེད་པའོ། མདོར་
 ན་ཀུན་གཞིའི་ཁམས་སུ་འཛིན་པས་གཙུང་པའི་གཟུགས་མེད་
 ཁམས་དང་། ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་ཀྱི་ངང་དུ་འཛིན་པས་
 གཙུང་ཅིང་བརྟན་པ་ཐོབ་པས་གཟུགས་ཁམས་དང་། ཡིད་
 ཀྱི་ཁམས་སུ་བརྟན་པ་ཐོབ་པས་འདོད་ལྷའི་ཁམས་དང་། ཞེ་
 སྤང་གི་སྒོར་སྤང་བ་མཆེད་པས་དམུལ་བ་དང་། འདོད་
 ཆགས་ཀྱིས་ཡི་དྲུགས་དང་། བཏི་ལྷག་གིས་དུད་འགྲོ་དང་།
 ཕྱག་དོག་གིས་ལྷ་མ་ཡིན་དང་། ང་རྒྱལ་གྱིས་མིའི་སྤང་
 བ་རྣམས་སུ་མཆེད་པ་དེ་དག་ནི་དཔེར་ན་རྣམ་ལྷན་གྱི་སྤང་
 བ་མཆེད་པ་ལྟ་བུར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཚོས་ཐམས་ཅད་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྲུང་ཅམ་ལས་རང་
 རོས་སུ་གྲུབ་པ་ནི་གཅིག་ཀྱང་མེད་དེ། དཔེར་ན་རྣམ་ལྷན་གྱི་
 རྟོང་དྲངས་གསལ་དང་། རྟེན་མ་རྟོལ་པོའི་བྱུང་གཟུགས་
 ཚོགས་པ་ལས། རྟེན་འབྲེལ་དེ་མ་ཐག་པ་གཟུགས་བརྟན་

of the five great elements and the five minor elements. When the colors of the five lights manifest as external Dang and one's Tsal energy is covered, the five thoughts of emotions develop and, when the five essences are covered, the five aggregates develop. To summarize, being conditioned by the grasping at the All-Ground element, the Formless Realm develops. Being conditioned by the grasping at the state of the All-Ground Consciousness and attaining stability in it, the Form Realm develops. By attaining stability in the Mind (yid) element, the Realm of the Devas of Desire develops. When vision develops in the gate of hatred, the Hell vision manifests; through attachment, the Preta vision; through ignorance, the Animal vision; through jealousy, the Asura vision; through pride, the Human vision. Know all this to happen in the same way that the vision of a dream develops!

All phenomena arise solely because of interdependence and not even one of them has any independent existence. For example, when a clear and limpid mirror as the primary cause and the shape (of someone or something) in front of it as secondary

མེད་བཞེན་དུ་སྒྲུང་བ་ལྟར་། གཞི་དབྱིངས་ཁྱབ་བརྒྱུ་
 རྣམ་མཁའ་ཁོ་རྩ་ཡུག་གཞི་མེད་ཅུ་བྲལ་གྱི་མཁའ་དབྱིངས་
 ཡུལ་མེད་ཟང་ཐལ་གྱི་རྩོལ་པ་ལ་ང་ཞེས་བདག་དུ་འཛིན་
 པའི་ཤེས་པ་རྒྱན་ཆགས་ཤིང་། ཇི་ལྟར་རྣམ་མཁའ་ཁོ་རྩ་
 བོ་རྣམ་མཁའ་ཉིད་ལས་མི་འདའ་ནའང་། འཇའ་ཚོན་
 སྒྲུང་བས་རྣམ་མཁའ་གཞེན་དུ་དམིགས་པ་ལྟར་། ཡི་གཞི་
 ཁྱབ་བརྒྱུ་རྣམ་མཁའ་ཁོ་རྩ་ཡུག་ལས་མི་འདའ་ནའང་།
 གཞིའི་ཆ་རྣམ་བདག་ཅེས་འཛིན་པ་རྒྱུར་བཞག་ཅིང་། གཞི་
 དབྱིངས་པ་རྩོལ་དུ་བརྟུང་ནས་རྣམ་མཁའ་བཅོམ་སྟོང་དུ་སྒྲུང་
 བ་དང་། རྣམ་མཁའ་དབྱིངས་གསལ་གྱི་ཆ་ལས་རྣམ་མཁའ་
 ས་རྩ་སྒྲུང་བ་དང་། དེ་བཞེན་དུ་རྣམ་མཁའ་མི་དང་། རྒྱ་
 དང་། རྒྱུང་དང་། གཞུགས་སོགས་ཡུལ་ལྡེ་རྩ་སྒྲུང་བ་
 ལྟེ་། དཔེར་ན་མི་ལོང་དབྱིངས་པ་ལས་གཞུགས་བརྟན་སྒྲུ་
 ཚོགས་སུ་ཤར་བ་ལྟ་བུའོ་། ཇི་ལྟར་གཞུགས་བརྟན་ཐམས་
 ཅད་མི་ལོང་ཉིད་དུ་རྩོག་ཅིག་པ་ལས་ཐ་དད་པ་འགའ་ཡང་

cause meet, as soon as this interdependence occurs a reflection, although having no existence, appears. In the same way, (in) the space that has no base nor root arises continually the consciousness called 'I' which conceives as a self the objectless Rolpa (energy manifestation), which penetrates all without material obstacles, of the total dimension of all-pervading space of the Ying of the Base. Thus, just as the essence of space is not something beyond space itself, but when a rainbow appears one conceives of space being something else, in the same way, even though not being beyond the total dimension of all-pervading space of the primordial Base, as an aspect of the Base one conceives the grasping subject as the 'I' and, the Ying of the Base being conceived of as something outside, it appears as a blank empty space, while from the purity aspect of space, space itself appears as earth and in the same way space appears as fire, water, air and as the five objects such as form and so forth, just like various reflections manifest from a limpid mirror. In the same way that all reflections are of one flavor in the nature of the mirror and none of them is something different from it, all

མེད་པ་ལྟར་། འདི་ལྟར་སྒྲུང་བའི་ཚེས་ཅན་གྱི་དངོས་
 པོ་ཐམས་ཅད་ནམ་མཁའ་ཉིད་དུ་རོ་གཅིག་པ་ལས་ཐ་དད་
 པ་ཅིའང་མེད་ཅིང་། འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་ཚེས་ཉིད་
 ནམ་མཁའི་རྩོལ་པར་ཐག་ཚད་པ་ནི་ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་
 དག་པའི་ཤེས་རབ་སྣེ་། དེ་ཉིད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་རིག་
 པའི་ཡེ་ཤེས་སུ་རྟོགས་པར་གྱིས་ཤིག་།

ཁམས་གསུམ་གྱི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་རང་གི་
 ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་འདི་
 མ་རིག་པའི་དབང་གིས་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་སེམས་ཀྱི་ངང་
 མངོན་དུ་མ་གྱུར་པ་དེ་ལ་ནི་མ་རིག་པ་ཞེས་གྲགས་ཤིང་།
 སྒྲུང་སྤྱོད་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚེས་ཀུན་སོ་སོར་རྟོགས་པའི་ཤེས་
 རབ་ཀྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པས་ཀ་དག་ཟང་ཐལ་ཡུལ་མེད་ནམ་
 མཁའི་རྩོལ་པར་ཐག་ཚད་དེ་། ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་
 དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་གཞིའི་
 རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་ཞེས་བྱའོ་། མངོན་དུ་བྱེད་
 རྒྱལ་ཡང་སེམས་ཅན་གྱི་སེམས་ཉིད་རང་བཞིན་གྱིས་འོད་
 གསལ་བ་། ཡེ་གནས་ཀྱི་ཤེས་པ་གོ་མ་འགགས་པ་། དྲུངས་
 གསལ་རྟོགས་པ་དང་བྲལ་བ་། སྒྲུང་བ་ཅིར་ཡང་འཆར་

material objects that manifest in our vision are of one flavor in the nature of space and none of them is different from it. The certainty that all samsara and nirvana are the Rolpa (energy manifestation) of the space of Dharmata is the prajña of the utterly pure space, thus thoroughly understand that its realization is the wisdom of Rigpa!

All beings of the three worlds, because they ignore this profound natural condition of their own utterly pure space, have not realized the state of the Essence-Bodhichitta: this is called 'ignorance'. When all phenomena of the universe and its beings, of samsara and nirvana, are ascertained by means of the discriminating prajña and thus we gain the certainty that they are the primordially pure and objectless Rolpa (energy manifestation) of space which penetrates all without material obstacles, the realization of the profound natural condition of the utterly pure space is called 'the Rigpa of the Base which is the total liberation from limitations'. As for the way of realizing it, the Mind-Essence of sentient beings is naturally luminous clarity, primordial consciousness without interruption, limpid and clear without

དུ་རུང་བ་དེ་གའི་རང་གདངས་རང་སྤང་བ་དེ་ཉིད་གཞན་
 དུ་བརྒྱུང་ནས་དངོས་མཚན་བདེན་གྲུབ་རྟག་བརྟན་ཐེང་ཟུག་
 དུ་བག་ཆགས་ཏེ། འབྲུལ་ཞེན་རྒྱུན་མི་འཆད་པ་འབྱུང་
 ཞིང་། ཉེན་དུས་ཀྱི་ཡུལ་སྤང་སྤོང་བཅུད་འདོད་ཡོན་ཐམས་
 ཅད་གཉིད་དུ་སོང་བའི་ཚེ་ཀུན་གཞི་སྤོང་ཉེད་ནམ་མཁའི་
 རང་བཞིན་དུ་ཞིག་ནས་དེའི་ངང་དུ་འབྲུམས་ཀླས་པ་དང་།
 མི་ལམ་གྱི་སྤང་བ་ཤར་བའི་ཚེ། བདག་འཛིན་གྱི་ཤེས་
 པ་ལངས་པས་བདག་དུ་སྤང་བ་ལས་སྤོང་བཅུད་འདོད་ཡོན་
 ཐམས་ཅད་གཞི་དབྱིངས་སུ་མཆེད་དེ། བདེ་སྤྱུག་བར་
 མ་གསུམ་ཉེ་བར་ལེན་ཞིང་། དེ་དག་ལ་བདེན་པར་
 ཞེན་ནས་འབྲུལ་པའོ། ཇི་ལྟར་མི་ལམ་གྱི་སྤང་སྤོང་འདོད་
 ཡོན་ཐམས་ཅད་སང་དུས་ཉིད་ནས་ཐམས་ཅད་སེམས་ཀྱི་
 ངང་དུ་ཡུལ་བ་ཙམ་ལས་ཤུལ་དུ་ལྷུས་པ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་
 པ་ལྟར་། སྤོང་བཅུད་འདོད་ཡོན་གྱི་སྤང་བ་དེ་ཀུན་རང་

sullyng factors, potentially open to the arising of any manifestation: when the appearance of its natural Dang is believed to be something other (than one-self), the traces (for believing it to be) a permanent, stable, unchanging and truly existent (phenomenon) with marks of concreteness, are formed, and thus illusory attachment arises unceasingly. When one falls asleep, all the objects of enjoyment of the world and its beings (experienced) in the daytime vision dissolve in the nature of blank empty space of the All-Ground and in its condition they remain absorbed. When the dream vision appears, the ego-clinging consciousness arises and thus from what appears as a self all the objects of enjoyment of the world and its beings develop in the Ying of the Base and, by continually experiencing happiness, suffering and neutral sensations, and believing in their reality and being attached, one is (caught in) illusion. Just as all objects of enjoyment of the inanimate and animate world appearing in a dream vanish in the nature of the mind as soon as one wakes up and no trace whatsoever of them is left behind, in the same way, all that appears as objects of enjoy-

སེམས་ཀྱི་ལྷོང་དུ་ཡལ་བ་ཙམ་ལས་རང་རྒྱུད་དུ་གྲུབ་པ་ནི་
 འགའ་ཡང་མེད་པས། ལྷང་བ་ཐམས་ཅད་མེད་བཞིན་
 དུ་འབྱུང་པའི་ལྷང་བ་མེད་པ་གསལ་ལྷང་ཉིད་དུ་ཤེས་ཤིང་།
 རོ་རང་ཐོག་དུ་འཕྱོད་དེ། ཐམས་ཅད་ཡི་གཞི་སྤྱང་པོ་
 བྱང་རྒྱུ་ཀྱི་སེམས་ལས་མི་འདའ་བའི་གཞི་དབྱིངས་དྲུངས་
 གསལ་རྣོགས་མ་དང་བྲལ་བའི་ངང་མངོན་དུ་གྱུར་ནས།
 རང་ཐོག་དུ་རང་གདོངས་ཐོབ་པ་ནི་ཡི་གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་
 ལྡོག་ཆེན་པོའི་རོ་བོ་ཇི་ལྟ་བུ་མཁྱེན་པའི་ཡི་གེས་ཀྱི་རང་བཞིན་
 དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཇི་ལྟར་མཁའ་ལ་ཉི་མ་ཤར་བས་ལྷན་པ་ཐམས་ཅད་དུང་
 རྣམ་འབྱེན་པ་ལྟར། གཞི་དབྱིངས་ཀྱི་ངང་གཏན་ལ་ཤེབས་
 པ་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་བདག་རྟོག་མ་རིག་པའི་ལྷན་ཁམས་
 ཐམས་ཅད་དུང་རྣམ་འབྱེན་ཏེ་ཚོས་ཉིད་དེ་བཞིན་ཉིད་ཀྱི་
 གནས་ལུགས་མངོན་དུ་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ། ཇི་ལྟར་བསྐྱལ་
 པ་དུས་མཐའི་མེ་ཆེན་མཆེད་པས་ན་དངོས་པོ་རགས་པ་
 ཐམས་ཅད་ཐལ་བར་གཏང་ཞིང་། ལྷ་སྤྱར་ཕྱ་མོ་ཐམས་
 ཅད་ཐལ་བའི་རྒྱལ་ཙམ་ཡང་མེད་པར་གཏང་བ་ལྟར།
 གཞི་དབྱིངས་མངོན་དུ་གྱུར་པས། རིས་པའི་སྤྲིག་སྤྲིབ་

ments of the world and its beings vanishes in the expanse of one's mind and, apart from that, there is nothing which has an independent existence. Therefore, understanding that all visions are a non-existent clear appearance since they do not exist yet appear as an illusory vision, and discovering this directly in one's condition, one realizes the state of the Ying of the Base which is limpid, clear and without sullyng factors, in which everything is not apart from the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and thus one obtains confidence in one's own state: know this to be the nature of the wisdom that knows the essence of the Rigpa of the Primordial Base, which is the total liberation from limitations, just as it is!

Just as when the sun shines in the sky all darkness is annihilated, as soon as the condition of the Ying of the Base is ascertained all the dark dimensions of ignorance tied to the concept of an ego are annihilated and the natural condition of Dharmata is made manifest. Just as all coarse material things are reduced to ashes when the great fire at the end of the kalpa spreads and of all the tiny grass stubble not even a dust of ash remains, when the Ying of the Base is realized all the noticeable negativities and

ཐམས་ཅད་ཟིལ་གྱིས་གནོན་པ་དང་། མ་ངེས་པའི་སྤྲིག་
 སྤྲིབ་ཐམས་ཅད་ཡུལ་མེད་དུ་གཏང་བར་བྱེད་དོ། ཇི་ལྟར་
 གྱུ་མཚོ་ཆེན་པོར་མ་འདུས་པའི་ཚུ་བུ་འགའ་ཡང་མེད་
 པ་ལྟར་། ལམ་དང་འབྲས་བུའི་ཚོས་ཐམས་ཅད་ཡི་གཞི་
 མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པའི་གྲོང་དུ་མ་འདུས་པ་གང་ཡང་མེད་
 དོ། ཇི་ལྟར་ནམ་མཁའི་ཁོངས་སུ་སྤང་སྤྲོད་བཅུད་
 ཐམས་ཅད་ཚུབ་པ་ལྟར་། ཡི་གཞི་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་
 པ་དེའི་ཁོངས་སུ་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་མ་ལུས་པ་ཡོངས་
 སུ་ཚུབ་པས་། ཡི་གཞི་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་ནི་ཡི་ཤེས་
 དང་ཡོན་ཏན་སྟོབས་ལམ་དང་འབྲས་བུའི་ཚོས་ཀུན་ཡི་ནས་
 རྗེས་ཤིང་། ཚོས་སྐྱུ་ཡི་གནས་ཆེན་པོར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག་།

སྤང་སྤྲོད་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་ཀ་ནས་དག་པའི་
 སྤོང་ཉིད་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཤེས་པ་ཙམ་གྱིས་སྤོང་བཅུད་འདོད་
 ཡོན་གྱི་འབྲུལ་སྤང་འདི་ཀུན་མེད་པར་མི་འགྱུར་ཞིང་གྲོལ་
 བར་མི་འགྱུར་ན་། སེམས་ཀྱི་དགོ་བ་ལྟ་སྒྲོམ་པའམ་།
 བསམ་གཏན་སྒྲོམ་པའམ་། རྣམ་པར་རྟོག་པ་རིག་པ་ཙམ་
 མམ་། ཀུན་རྗེས་ལུས་ངག་གི་དགོ་བས་མི་ཚེ་རྗེས་པོ་འདའ་

obstacles are eclipsed and all the unnoticeable negativities and obstacles are reduced to nothing. Just as there is no small river which does not flow into the great ocean, there is not even one of all phenomena of the path and the fruit which is not included in the expanse of the Rigpa which is the realization of the Primordial Base. Just as all the inanimate and animate universe, all the world and its beings, are perfected in the realm of space, all phenomena of samsara and nirvana are totally perfected in the realm of the Rigpa which is the realization of the Primordial Base. Therefore, know the Rigpa which is the realization of the Primordial Base to be complete from the beginning with all phenomena of the path and the fruit such as wisdoms and qualities, and to be the total primordially dwelling Dharmakaya!

If all this illusory vision of the objects of enjoyment of the world and its beings does not disappear and does not self-liberate by merely understanding that all phenomena of the inanimate and animate universe, of samsara and nirvana, are the condition of primordially pure emptiness, how could liberation ever occur even if we were to spend our whole lives meditating on a deity, cultivating samadhi or

བར་བྱས་ཀྱང་གོལ་བ་ག་ལ་འགྱུར་ཏེ་མི་འགྱུར་རྩོམ་ དེ་
བས་ན་སློ་ཡིད་གཉིས་རྟོག་གིས་རྣམ་པར་དཔུང་ཅིང་།
འཛིན་རྩོལ་གྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པ་ཅིའང་རུང་བ་དེ་དག་ནི་
ཤེས་རབ་ཙམ་ཏེ་གཉིས་འཛིན་གྱི་མཐའ་དང་བཅས་པ་ཡིན་
ལེ། འཁོར་འདས་ཀ་ནས་དག་པའི་ངང་རྒྱལ་ཐིམ་བཞིན་
དུ་རྟོགས་པ་ནི་བདག་མིད་རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་ཆེན་པོར་
ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

དེ་ཡང་སེམས་ཅན་རང་སྟོབས་ཀྱི་སྟོས་ཐིམ་ལྟར་དཔུང་ཅིང་
གཏན་ལ་ཕབ་ཀྱང་། བརྟལ་པ་ཐོག་མིད་ནས་ལམ་ཡང་དག་
མ་རྟེན་ཅིང་། བདེ་སྤྱད་གཉིས་སྤང་གི་སྤང་བ་རྒྱན་མི་ཆད་
པར་མྱོང་བ་ལ་ཞིན་ནས་འབྲུལ་པ་ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་བྱུང་བས་
ནེ། ཡང་དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་བསམ་བཞིན་
སྟོས་མཐའ་ཐམས་ཅད་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པ་འདི་ནི་སྒྲ་
མ་དམ་པའི་གདམས་ངག་ལ་བརྟེན་ཏེ་རྟོགས་དགོས་པའི་
རྒྱལ་འདི་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

སྒྲ་གསུམ་གྱིས་དགོ་བ་ཅི་བསགས་ཀྱང་། དེ་དག་གནས་
གང་དུའང་མ་མཆིས་ལེ། དགོ་བ་བསགས་པའི་སྤང་བ་ཙམ་

applying conceptual reasoning as a virtue of the mind, or practicing virtues of the body and the voice at a relative level? It would never happen. Therefore, know that whatever analysis is applied by means of conceptual mind and dualistic thoughts and whatever conclusion is reached by means of grasping and effort, they are merely intelligence (prajña) conditioned by the limitation of dualism, while the authentic knowledge of the condition of primordial purity of samsara and nirvana is the total prajña which understands the absence of a self!

In fact, even though sentient beings have tried to analyze and reach conclusions through their own intellectual capacities, they have never found the right path since beginningless kalpas but, being attached to the uninterrupted experience of the dualistic vision of happiness and suffering, illusion has been continuously present for them. Therefore, know that the profound authentic condition which totally transcends all thoughts, explanations and conceptual limitations must be thoroughly understood by relying on the teachings of a sacred master!

Whatever virtues are accumulated with the three gates, they do not exist in any place whatsoever. They

དུ་ཟད་ཅིང་། སེམས་ལ་ཕན་གདག་པའང་མི་སེམས་
ཉི་ ཕན་གདག་པ་པོ་དང་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་།
དགེ་བ་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་
ཤིག་།

སྤྲིག་པ་བསགས་པའང་ཕྱོགས་དང་གནས་ཡུལ་གང་ཞིག་
དུ་ཚོགས་པའང་ཕན་པར་མ་གྲུབ་ལུ་ སྤྲིག་པ་བསགས་
པའི་སྤང་བ་ཙམ་དུ་ཟད་ཅིང་། སེམས་ལ་གཞོན་པ་བྱས་
པའང་མི་སེམས་ཉི་ སྤང་ཙམ་ཉིད་ནས་སྤོང་པར་སོང་
བ་ལས་གཞོན་པ་བྱས་པ་གང་དུའང་མ་གྲུབ་པས་། སྤྲིག་
པ་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག་།

དེ་བས་ན་ཚེ་གཅིག་དུ་ལུས་ངག་དགེ་སྦྱོར་ལ་བརྩོན་པའི་
གང་ཟག་གཅིག་གམ་། ཚེ་གཅིག་དུ་སྤྲིག་པའི་ལས་ཁོ་ནར་
སྦྱོད་པའི་གང་ཟག་སྤྲི་ཞིག་ཡིན་ཡང་རུང་། དེ་དག་ཤེས་
རྒྱུད་དུ་བདེ་བ་འདོད་ཅིང་སྤྲིག་བསྐྱེད་མི་འདོད་ལུ་ བདེ་
སྤྲིག་སྤང་དོར་གྱི་བསམ་སྦྱོད་མཐའ་དག་ཕྱོགས་མཐུན་ཞིང་།
རི་ལྟར་སྤྲིན་བུ་རང་གི་ཁ་རྒྱས་རང་ཉིད་འཚིང་བ་ལྟར་། བདེ་

are nothing more than a vision of accumulating virtues, nor should you think that they can bring any benefit to the mind, since both the bringer of benefit and its object do not exist. Therefore, fully comprehend this main point that virtues are empty (pure) from the beginning!

Also regarding the accumulation of negativities, there is no direction nor place where they gather or dwell. They are nothing more than a vision of accumulating negativities, nor should you think that they bring any harm to the mind, since in the moment that they appear they dissolve into emptiness and, apart from that, no harm done exists anywhere. Therefore, fully comprehend this main point that negativities are empty (pure) from the beginning!

For this reason, both the person who devotes themselves for a whole lifetime to the practice of virtue with the body and the voice and the person who engages only in negative actions for their whole lifetime in their minds wish for happiness and do not desire suffering and are similar in the fact that all their thoughts and behaviors are aimed at accepting happiness and rejecting suffering. But just like a silkworm binding itself with its own saliva, by ac-

ལྷུག་གཉིས་འཛིན་གྱི་རྒྱ་རང་གིས་བསགས་པས་རང་ཉིད་
 འཛིངས་དེ། རང་རང་གི་ལས་ཀྱི་རྣམ་སྤྲིན་མ་ཟད་ཀྱི་
 བར་དུ་བདེ་ལྷུག་གི་སྣང་བའང་རྒྱན་མི་འཆད་ཅིང་། ལས་
 འགའ་ཞིག་ཟད་པའི་ཆེ་། སྤར་ཡང་རྒྱ་འབྲས་གཞན་
 ལ་སྤྱོད་ནས་འཁོར་བ་ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་འབྱམས་པའི་ཚུལ་འདི་
 རི་བཞིན་དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་ནི་ཡི་གཞི་ཀ་ནས་དག་པའི་
 གནས་ལུགས་འདི་ཁོ་ན་ཡིན་ཡང་། སློ་མྱོངས་མྱོང་ཞེན་
 ལ་དགའ་བ་རྣམས་ཀ་དག་གི་ངང་དུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་
 ཆེ་། ཡིད་ལ་མྱོང་ཞེན་མ་གྲུབ་པས་ཡིད་ཆེས་དང་སློ་
 གཏད་རྒྱང་ཞིང་། ཡིད་ལ་བྱ་རྩོལ་དང་བཅས་བཅོས་བྲལ་
 བས་མི་ཆེ་སྤོང་ཟད་དུ་འགྲོ་བར་དོགས་ནས། བཞེས་
 བརྗོད་དང་། ལྷུག་མཚོད་སོགས་ཀུན་རྗོད་ཀྱི་དགོ་བཤོ་
 ར་ལ་བརྩོན་པའམ་། ཚོས་ཉིད་ཟབ་མོའི་དོན་ལ་སློ་ཁ་
 རུང་ཟད་ཕྱོགས་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནའང་། སློ་ཡིད་རྟོག་
 པའི་ཡུལ་དུ་གོ་མྱོང་མ་བྱུང་བས། སློ་རྩེ་གཉིས་སུ་གྱུར་

cumulating the causes of the dualism of happiness and suffering, we bind ourselves by ourselves and until the ripening of our individual karmas is exhausted, the vision of happiness and suffering goes on without interruption. When some karmas are exhausted, again we experience other causes and effects and continue to wander in samsara without interruption. Know properly all this to happen in this way!

Even though the path of complete liberation is just the condition pure from the beginning of the Primordial Base, when ignorant individuals who delight in being attached to experiences relax in the equanimity of the state of primordial purity no attachment to experiences is formed in their minds and thus they have little confidence and trust and, since their minds are beyond any activity entailing effort and correction, they fear they will waste their lives and so they put all their effort in relative virtues such as reciting mantras and prostrations and offerings etc. Or, even in cases where their mind is a little directed towards the profound meaning of Dharma, since they find nothing to understand or experience as an object of their intellect, mind (yid)

ཅིང་། རོན་དམ་པའི་གནད་ཟབ་མོ་ལ་ཡིད་ཆེས་པར་
 མི་འགྱུར་རོ། དགོ་སྒྲིག་ཐམས་ཅད་སེམས་ཀྱི་བྱེད་ལས་
 ཁོ་ན་སྟེ། བདེ་སྐྱབས་ཐམས་ཅད་ཉམས་སྲུ་སྣང་བ་ཡིན་
 པས་ན། དགོ་སྒྲིག་གི་ལས་གང་ལའང་གཟུགས་མ་མཆིས།
 དངོས་པོ་མ་མཆིས། བདེན་པར་གྲུབ་པ་ཅིའང་མ་མཆིས་
 པའི་ཚུལ་འདི་ཁོང་དུ་ཚུབ་པ་ནི། སྒྲོམ་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་
 པར་བྱེད་པའི་ཐབས་སྲུ་གྱུར་པ་དང་། དགོ་སྒྲིག་ཐམས་
 ཅད་ཀྱི་གཞི་ཀ་ནས་དག་པར་ཐག་ཚོད་པའི་ཐབས་དམ་པ་
 དང་། རང་ངོ་རང་གིས་མ་རིག་པས་བསྐྱབས་ཏེ། ཡི་
 གཞི་ཀ་ནས་དག་པ་འཁོར་འདས་ཡོངས་ཁྲབ་ཀྱི་རྩོལ་པར་
 མ་རྟོགས་པས་འཁོར་བ་ལུ་གུ་གྱུད་དུ་འབྱུངས་པའི་ཚུལ་
 ལ་ངེས་ཤིས་བརྟན་པོར་རྟེན་དེ། ལུས་ངག་གི་སྐྱབ་པ་
 སྤྱངས་པ་ཙམ་གྱིས་རྣམ་པར་གྲོལ་བར་མི་འགྱུར་བར་ཡིད་
 ཆེས་ནས། ཤེས་རབ་ཀྱི་མིག་བག་རྟུལ་དང་བྲལ་བར་
 འབྱེད་པའི་ཐབས་ཁྱད་པར་ཅན་དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

and thoughts, they become doubtful and do not have trust in the profound crucial point of the absolute. All virtues and negativities are solely the function of the mind and since they manifest as all the happiness and suffering of experience, virtuous and negative actions have no form in any place, no material substance and no real existence whatsoever. Fully comprehending this point becomes the means for having trust in meditation and the supreme method for having the certainty that the base of all virtues and negativities is empty (pure) from the beginning. Also, when we achieve stable understanding of the fact that we wander continuously in samsara because of being obscured by ourselves through our ignorance of our state, that is, because we do not understand the Rolpa (energy manifestation), encompassing the whole of samsara and nirvana, of the Primordial Base which is pure from the beginning, and thus we trust that by merely purifying the obstacles of the body and the voice we will not reach complete liberation, know that it is the special method for opening the eye of prajña without any traces of dust!

ཀ་དག་སྐྱོས་པ་དང་བྲལ་བར་ཕན་བྱེད་ཀྱི་ལྟ་ཡིས་ཕན་
གདག་དུ་གང་ཡང་མེད་དེ། ལྷ་ཞེས་པ་དེ་ལ་ཕ་མ་རྒྱ་
རྒྱུ་མེད་ཀྱི་ལྟ་བུ་ལྟར་གནས་འགྲོ་གསུམ། གཟུགས་དབྱིབས་ཁ་
དོག་གནས་རྟེན་ཡུལ་སོགས་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་ཅིང་།
ལྷར་འཛིན་པ་པོ་རང་གི་ལུས་ཀྱི་ཕྱི་ནང་བར་གསུམ་དང་།
མཁར་གཞིས་ལོངས་སྤྱོད་གང་ལའང་མི་གནས་ལ། རི་
དང་ནགས་ཚལ་ཐམས་ཅད་རྩལ་དུ་ཕབ་པའི་ཁྲུངས་ནས་
བཙལ་ཀྱང་མི་རྟོན་ཅིང་། རྩལ་སྤྲ་རབ་དང་། རྩལ་སྤྲན་
ཆ་མེད་ཀྱི་ཁྲུངས་ནས་ཀྱང་རྟོན་དུ་མེད་པས། ལྷར་སྤྲང་
ཡུལ་མེད་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་
ཤིག་།

གཞོན་བྱེད་ཀྱི་འདྲེའང་ཕྱིའི་སྣོད་གནས་ཡུལ་འབྲུང་བ་
ལྟ་དང་། ནང་བཅུད་ཀྱི་སྤང་ཁམས་གང་ཞིག་ལའང་མི་
གནས་ཤིང་། ཇི་ལྟར་བྱེད་རང་གི་གཤོག་སྤྲར་རང་ཉིད་
འཛིགས་པ་ལྟར། རང་གི་རྣམ་རྟོག་སྤྲ་མས་བཟོས་པའི་
འདྲི་གདོན་ལ་རང་ཉིད་འཛིགས་པ་སྟེ། རང་བྱས་ཀྱི་ལས་
སྤྲ་མའི་རྣམ་སྤྱོན་གྱི་ཉམས་ཤིང་བ་ཙམ་ལས། འདྲི་བདུད་

Primordial purity being beyond conceptual constructs, there is no benefit whatsoever that can be brought by a beneficent deity. What is called 'deity' has no parents nor causes and conditions, no place from which to arise, in which to dwell and in which to disappear, no physical form nor color, no abode, support nor place and so forth. The one that conceives a deity also does not dwell in the outside, inside or medium part of one's body, nor in the house or in one's belongings, and it would not be found even if we searched for it after reducing to dust all mountains and forests, and even if we were to search in the atomic particles and indivisible subatomic particles. Therefore, fully comprehend this main point that what appears as 'deity' does not exist as an object and is pure from the beginning!

Also a maleficent spirit does not exist in the five elements of a place in the outer world, nor in the aggregates and sense constituents of beings who are its inner contents. Just like a small bird is scared by the sound of its own wings, one is afraid of the evil spirit that was created by one's own previous thoughts, and apart from manifesting as an experience deriving from the ripening of one's previously

གཞོན་བྱེད་ཡུལ་སྤྱིང་ནས་ཅི་ཞིག་ཀྱང་རྟེན་དུ་མེད་པས།
འདྲེན་སྤང་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱུ་པ་པ་
གྲིས་ཤིག་ལ།

བསྐྱེད་ཅིམ་གྱི་ལྷ་བསྐྱོམ་པའམ། ཟབ་ལམ་གཅོད་གྱི་
རྣལ་འབྱོར་ཉམས་སུ་ལེན་པའམ། འདྲེ་གདོན་བསྐྱེད་
བའི་སྤྲུག་དང་ཚོ་ག་ཅི་དང་ཅི་ཞིག་ལ་བརྩོན་ཀྱང་རུང་། ལྷ་
འདྲེ་རང་སྤང་ལས་མི་གཞན་པའི་ངང་རྒྱལ་འདི་གདན་ལ་
མ་ཐེབས་ཤིང་། ལྷ་འདྲེ་རང་རྒྱུད་དུ་བབ་རྒྱུ་ནས། བཟང་
ངན་ལྷ་འདྲེའི་གཉིས་རྟོག་གི་རྒྱུན་ཁར་ཤོར་བ་ཡིན་ནེ། རྣམ་
རྟོག་དགའ་ལངས་ནས་ན་ཚ་དང་བདེ་སྤྲུག་རྒྱུན་མི་འཆད་
ཁབ་དང་སྐྱེད་པ་ཅམ་རྟེན་ནའང་ལྷའི་དངོས་གྲུབ་དུ་བབ་
ནས་ལྷའུགས་ལ། ཀྱང་ལག་ལ་ཚེར་མ་ཞིག་ཟུག་ནའང་
འདྲེའི་ཚོ་འཕུལ་དུ་བབ་རྒྱུ་ནས་འདྲེ་བཀའ་ལ། རྒྱེད་སྤྲུག་
ལེགས་ཉེས་ཅི་བྱུང་བ་ཐམས་ཅད་ལྷ་འདྲེའི་ཚོ་འཕུལ་དུ་
བབ་རྒྱུ་ནས་རྣམ་རྟོག་ལངས་ཏེ། དེ་དག་ལ་ཞེན་ཅིང་ཆགས་

created karma, there is no maleficent demon whatsoever to be found with an objective existence. Therefore fully comprehend this main point that what appears as 'evil spirit' is empty (pure) from the beginning!

Whether we meditate on a deity in the Creation Stage, or practice the profound path of the yoga of Chöd, or engage in mantras or rituals for protecting ourselves from evil spirits, if we have not ascertained that deities and evil spirits are not something different from our vision but, (on the contrary), believe that they have an independent existence and fall under the power of secondary causes of the dualistic thoughts of good and bad, of deities and evil spirits, then our thoughts arise as the enemy, and illnesses and happiness and sufferings manifest without interruption. Even if all we have to do is find a needle and thread, we pray to a deity, believing it to be a siddhi from the deities. Even if a thorn pierces our foot, believing it to be a magical attack from the spirits, we (perform the ritual) for sending away the evil spirit. Believing that all joy and pain and all good and bad things that happen are the magical display of deities and evil spirits, our thoughts arise

པ་སོགས་འབྲུལ་སྤང་འཁོར་བའི་གསོས་སྲུ་འགྱུར་ངེས་པས།
ལྷ་འདྲེ་ཀ་ནས་དག་པའི་ཚུལ་ཇི་ལྟ་བུར་རྟོགས་པ་ནི་ལམ་
གྱི་གནད་གལ་པོ་ཆེར་གྱེས་པར་གྱིས་གྱེས།

རེ་བའི་ཡུལ་སངས་རྒྱས་ཞེས་པ་དེའང་གདོད་མ་ནས་
མ་གྲུབ་ཅིང་མི་གནས་པའོ། སངས་རྒྱས་ནི་སྐྱུ་གཟུགས་
སྲུ་མ་སེམས་གྱེས། ལུས་ནི་པ་མའི་རྒྱ་རྒྱུན་གྱིས་བསྐྱེད་
པས། རྟག་དུ་སྐྱེ་བའི་མཐའ་ལ་གནས་ཤིང་། དེའང་
འཛིན་པ་གང་ཟག་གི་བདག་ལས་སྤང་བའོ། སངས་རྒྱས་
ནི་འཛིན་པ་གང་ཟག་གི་བདག་མཐའ་ལས་ཡོངས་སྲུ་འདས་
པར་གྱེས་པར་གྱིས་གྱེས།

སངས་རྒྱས་ནི་ཞིང་དང་། འཁོར་དང་། ཉེ་འཁོར་ཅན་
ཞིག་དུ་མ་སེམས་གྱེས། ཞིང་དང་། འཁོར་དང་། ཉེ་
འཁོར་རྣམས་ནི་བརྒྱུང་བ་ཚོས་ཀྱི་བདག་འཛིན་ལས་སྤང་
བའོ། སངས་རྒྱས་ནི་བརྒྱུང་བ་ཚོས་ཀྱི་བདག་མཐའ་ལས་
ཡོངས་སྲུ་འདས་པར་གྱེས་པར་གྱིས་གྱེས།

སངས་རྒྱས་ནི་མྱ་ངན་ལས་འདས་པ་ཞིག་དུ་མ་སེམས་
གྱེས། མྱ་ངན་ལས་འདའ་བ་ནི་འགག་པའམ་འཆི་བའི་

and create attachments etc. to all these, while nourishing the samsara of illusory vision. Therefore know that precisely understanding that deities and evil spirits are empty (pure) from the beginning is a most important point of the path!

Also what is called 'Buddha' and is the object of hope, since the beginning has never existed nor has ever dwelt (somewhere). Don't think Buddha to be a physical body. The body is produced by the causes and conditions of the parents, thus it always remains confined to the limitation of birth. In fact it manifests from the self of the individual as the perceiving subject. Know Buddha to be totally beyond the limitation of the self of the individual as a perceiving subject!

Do not think Buddha to possess a dimension, a retinue and attendants! A dimension, a retinue and attendants manifest from the self of phenomena as the perceived object. Know Buddha to be totally beyond the limitation of the self of phenomena as a perceived object!

Do not think Buddha to be a nirvana! The attainment of nirvana is confined to the limitation of cessation or death. Know Buddha to be totally be-

མཐའ་ལ་གནས་པའོ། སངས་རྒྱས་ནི་འགག་པའམ་འཆི་
བའི་མཐའ་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པར་གྱིས་པར་གྱིས་གྱིག།

སངས་རྒྱས་ནི་འཁོར་ལ་ཚོས་སྟོན་པ་པོ་ཞིག་ཏུ་མ་སེམས་
གྱིག། ཚོས་སྟོན་པ་པོ་དང་། བསྟན་བྱའི་ཚོས་དང་།
བསྟན་ཡུལ་གྱི་གདུལ་བྱ་རྣམས་སུ་གྲུབ་པ་ནི་འདུ་བྱེད་གྱི་
མཐའ་ལ་གནས་པའོ། སངས་རྒྱས་ནི་འདུ་བྱེད་གྱི་མཐའ་
ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པར་གྱིས་པར་གྱིས་གྱིག།

སངས་རྒྱས་ནི་དབང་པོ་ལྟ་ཚོགས་པ་ཞིག་ཏུ་མ་སེམས་
གྱིག། དབང་པོའི་སློ་ལྟ་པོ་ནི་འཇུག་པའི་སློ་འཕར་ཡིན་
པས་དེར་རྣམ་གྱིས་དང་། ལྷང་བ་དང་། འཛིན་གྱིས་
ཐམས་ ཅད་རང་ཆས་སུ་གྲུབ་པ་དཔེར་ན་རྒྱ་ཡོད་པ་
ན་དེའི་ལྷན་དང་། གཤེར་དང་། དྲངས་གསལ་གྱི་ཆ་
རྣམས་རང་ཆས་སུ་ཡོད་པ་ལྟར་། དབང་པོའི་གྱིས་པ་
ལྟ་དང་། གཟུང་ཡུལ་ལྟ་པོ་རྣམས་ཀྱང་རང་ཆས་སུ་ཡོད་
པར་འགྱུར་བ་དེ་དག་ནི་གཟུང་ཡུལ་ཡིན་ལ། དེ་ཉིད་
ཉི་བར་ལེན་པའི་སེམས་རྟོག་པ་མོ་རྣམས་ནི་འཛིན་པ་སྟེ།
གཟུང་འཛིན་གྱི་སེམས་ལ་ཁམས་གསུམ་གྱི་འཁོར་བ་གྲུབ་
པ་དང་། སློ་ལྟ་པོ་ནི་ཡིད་དྲངས་ཤིང་གསལ་བའི་ཆ་ལ་
སེམས་སྤང་མཆེད་པའི་སློ་མ་འགགས་པ་དེར་མིང་ཐ་དད་

yond the limitation of cessation or death!

Do not think Buddha to be a teacher that teaches the Dharma to his retinue! What is present as the Dharma teacher, the Dharma to be taught and the students to be taught is confined to the limitation of action (samskara). Know Buddha to be totally beyond the limitation of action!

Do not think Buddha to be an aggregation of the five senses! Since the five sense-doors are the openings of the gate of illusion, the consciousness, vision and the grasping mind are all naturally present in them, just like, for example, if there is water the aspects of moisture, wetness and limpidity are naturally present. In the same way the five sense-consciousnesses and the five perceivable objects are all naturally present and they constitute the 'perceived object', while the subtle thoughts of the mind that grasp at them constitute the 'perceiving subject'. Thus in the subject-object mind the samsara of the three worlds is formed, and the five sense-doors which are the gate for uninterruptedly developing mental vision as an aspect of the limpidity and clarity of the mind (yid) are given different names. The six aggregates of consciousness are called 'mind' (sems) and

དུ་བདགས་པ་སྟེ། རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཚོགས་དུག་ལ་སེམས་
 དང། སེམས་དེ་གང་ལ་ཡོད་པ་དེ་རྣམས་སེམས་ཅན་
 ཞེས་བྱ་བས་གཟུང་འཛིན་གྱི་མཐའ་ལ་གནས་པའོ། སངས་
 རྒྱལ་ཞི་གཟུང་འཛིན་གྱི་མཐའ་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པར་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

དག་པའི་ཞིང་ཡང་སྟངས་གྱི་ཕྱོགས་ག་ཤེད་དུ་ཡོད་པར་མ་
 སེམས་ཤིག། རྣམ་མཁའ་རྟེན་མེད་དུ་ཞིང་ཁམས་སྟོང་
 བཅུད་ཅན་ཞིག་སྲིད་ན་དེ་ནི་དག་པའི་ཞིང་ཁམས་ཡིན་པའི་
 རྒྱ་མཚན་ཅིང་མེད་དོ། སའི་སྟངས་འོག་གང་ཞིག་དུ་ཡོད་
 པའི་དབང་དུ་བྱས་ན་གནས་དེར་སེམས་ཅན་རྣམས་གསོན་
 པའི་དུས་སུ་མི་སླེབས་པའི་རྒྱ་མཚན་ཅིང་མེད་དོ།
 གསོན་དུས་སུ་མི་སླེབས་པའི་དབང་དུ་བྱས་ན་ད་ལྟ་མཐོང་
 ཚོར་མེད་པའི་ཡུལ་དེར་ཤི་བའི་ཚེ་སླེབས་པའི་རྒྱ་མཚན་
 ཅིང་མེད་དོ། ལུས་ཅན་རྣམས་མི་སླེབས་པའི་དབང་
 དུ་བྱས་ན། སེམས་ཅན་ཤི་བ་ཀུན་གྱི་རྣམ་ཤེས་དེར་མི་
 སླེབས་པའི་རྒྱ་མཚན་ཅིང་མེད་དོ། སེམས་ཅན་ལས་
 ངན་ཅན་གྱི་སྤྱོད་ཡུལ་མིན་པའི་དབང་དུ་བྱས་ན་འགྲོ་མཁན་
 གྱི་སེམས་ཅན་དང་། འགྲོ་ཡུལ་ཞིང་ཁམས་སུ་གྲུབ་པ་
 དེ་ཀུན་གཉེས་འཛིན་གྱི་འབྲུལ་སེམས་ལས་བྱུང་བ་ཡིན་པས།

the vessels in which the mind is found are called 'sentient beings'. Therefore they are confined to the limitation of a subject and an object. Know Buddha to be totally beyond the limitation of subject and object!

Also do not think the pure dimension to exist somewhere above! If in space, which has no support, there were to exist a dimension comprised of a world and its beings, there is no reason for thinking that it would be a pure dimension. If we suppose that it existed somewhere above or below the earth, there is no reason for thinking that human beings, while alive, could not reach this place. If we suppose that they could not reach this place while alive, there is no reason for thinking that they could reach when dead this place that now is not possible to see or experience. If we suppose that it is because of physical bodies that beings cannot reach this place, there is no reason for thinking that the consciousness of all dead beings could not reach this place. If we suppose that it cannot be experienced by sentient beings with bad karmas, the beings who would go there and the dimension to be reached would all originate from the dualistic illusory mind. Therefore, there is no

གཟུང་འཛིན་ལས་གཞན་པའི་ལས་ངན་པ་འགའ་ཡང་མེད་
 འོ། གལ་ཏེ་ཞིང་ཁམས་དེ་ལྟ་བུ་ཞིག་ཡོད་པའི་དབང་དུ་
 བྱས་ནའང་། བདག་འཛིན་རྣམ་གཉིས་ཀྱིས་བཅོངས་པའི་
 སེམས་ཅན་སྣོ་ལྔ་ཚོ་གསུམ་དུ་ག་ཅན་ཞིག་ཞིང་ཁམས་དེར་
 བསྐྱེབས་ཀྱང་། སེམས་ཅན་དེའི་རང་རྒྱུད་མ་དག་པའི་
 དབང་གིས་སྐྱབ་བསྐྱེད་གསུམ་གྱིས་བཅོངས་ཤིང་གནས་
 སྐབས་ཀྱི་བདེ་བ་ཅུང་ཟད་རེ་ཐོབ་སྲིད་པ་ལས། གཟུང་
 འཛིན་གྱི་སྤང་བ་གནས་སུ་མ་གྱུར་པས། དག་པའི་ཞིང་
 གི་བདེ་བ་དམ་པ་ནི་རྣམ་ཡང་འཐོབ་མི་སྲིད་འོ། དེ་བས་
 ར་ཞིང་ཁམས་སུ་སྐྱབ་ཚོགས་པ་ལྟུན་གྱུ་བ་པ་ལྟ་འོད་བདེ་
 རྒྱུད་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་རང་རྒྱུ་སྤོགས་པ་དེ་དང་
 དེ་འདྲ་བ་རྣམས་ནི་སེམས་ཅན་རང་རང་གི་སེམས་སྤང་
 ཅམ་སྟེ། དཔེར་ན་རྗེ་ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་སུ་དག་མ་
 དག་གི་སྤང་བ་སྣ་ཚོ་གསུམ་པ་གར་ནའང་། སེད་པའི་ཚེ་
 སྤང་བ་དེ་ཀུན་རང་སྤང་དུ་མཆེད་པ་རང་ངོར་ཡལ་བ་ཅམ་
 ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྱུ་བ་པ་ལྟར་། ད་ལྟའི་དངོས་
 སྤང་བ་ཟུང་ངན་ཅི་ཡིན་ཡང་རུང་། ད་ལྟའི་རང་སྤང་མཆེད་
 པ་ཅམ་ལས་སྤོན་ནས་གྱུ་བ་པ་འགའ་ཡང་མེད་ཅིང་བརྟན་

bad karma apart from the (duality of) subject and object. Even supposing that such a pure dimension existed, if a sentient being, fettered by the two types of self-clinging and possessing the five sense-doors and six aggregates (of consciousness) reached this place, since the mind of this being is impure he would be fettered by the three types of suffering and apart from the possibility of obtaining a slight temporary happiness, his dualistic vision would not change and thus he would never have the possibility of obtaining the supreme happiness of the pure dimension. Therefore all the various perfect pure dimensions and self-perfected lotus light (realms) which are naturally endowed with all happiness and enjoyments are just the mental vision of each individual being. For example, in the dreamtime various pure and impure visions appear, but upon waking up (one realizes that) all these appearances have simply developed in one's vision and vanished in one's state, and that they do not exist anywhere else. In the same way, all good and bad concrete appearances that we have now have just developed as our present vision and there is nothing which previously existed nor anything stable about them. Therefore, becoming

པའང་མེད་པས། ལྷང་སྲིད་ཐམས་ཅད་རང་ལྷང་དུ་ཐག་
ཚོད་ཅིང་། རེ་བའི་ཡུལ་སངས་རྒྱས་དང་། ཞིང་ཁམས་
རྣམས་ཀྱང་ཀ་ནས་དག་པའི་དོན་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག།

དོགས་པའི་ཡུལ་མ་དག་པ་འཁོར་བའི་གནས་རིས་ཀྱང་
བདེན་པར་མ་གྲུབ་པ་ཀ་ནས་དག་པའི་དོན་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་
གྱིས་ཤིག།

ཅེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྐྱབས་པ་དང་། འབྲུག་
གྲྭ་བུ་ལ་ངར་བ་ཞིག་གིས་རྒྱུན་ཤིང་ཉེ་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་
སད་ཅིང་། སད་མ་ཐག་ནམ་ཡང་ལངས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་
ལ། མི་ལམ་གྱི་རྒྱལ་དེའང་གསལ་བར་དྲན་གསོས་ཀྱི་
ཡོད་འདུག་པ་བཞིན། དེ་འཕྲུལ་མལ་ནས་ལངས་ཉེ་དྲན་
ཐོ་ཞིབ་པར་བཀོད་པས་ཕལ་ཆེར་ཆད་ལྷག་ཨི་ཡོད་སྐྱམས་
པ་འདྲ་བ་ཞིག་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་། འོན་ཀྱང་ད་དུང་མན་
ངག་ཡོངས་སུ་མ་རྗོགས་པས་ཡིད་ཕམ་ཆེ་ཅམ་བྱུང་ཡང་
ཅི་བྱ་བུལ། རེ་ཞིག་རྒྱ་ནག་གི་གཞུང་ཚབ་ཁང་ནས་གྲུ་
རུ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐྱབས་བརྟན་བཏང་བ་དེ་ འཕྲ་བའི་གནད་བྱུང་འོ་
གི་དཔེར་གྱུར་པ་དེ་ལ་གོ་རྒྱུ་ཆེན་པོ་ཞིག་ཡོད་པ་ཐག་ཚོད་
སྐྱམས་ངང་དུ་ལུས་སོ། ། ། །

certain that all the inanimate and animate universe are one's own vision, fully comprehend that the Buddha which is the object of hope and also the pure dimensions are empty (pure) from the beginning!

Fully comprehend also that the impure dimensions of samsara, which are the object of fear, do not possess true existence and are empty (pure) from the beginning!

At this point I was woken up by a strong, violent thunderclap, and at that time the day was dawning. I clearly remembered what I had dreamed and accordingly I immediately got out of bed and wrote down my notes in detail. Thus, I was able to write everything down with a feeling that most probably I had neither omitted nor added anything. Nevertheless, since the upadesha had not yet reached its conclusion, I felt quite sorry, but I didn't know what to do. But for some time I was left with the conviction that the image of Guru Rinpoche sent by the Chinese Embassy having transformed into The Main Points of the View had an important significance.

མུ་རྟ་ལོ་ རྩེ་ལོ་ ༣༠༠༣ ལྷ་ ༣ ཆེས་ ༣༧། ལ།
 ཁོ་བོ་ཅག་གིས་ལྷོ་ཨ་མི་རི་ཀའི་མཚོ་གླིང་ འམག་རི་ཏ་འུ་
 ཞེས་བྱ་བའི་གནས་ཁུང་པར་ཅན་དེར་རྒྱལ་སྤྱིའི་གྲུ་རྩུ་དགའ་
 རབ་དོན་རྒྱུ་དུས་སྟོན་ཉམས་ལེན་མཉམ་འབྲེལ་བྱས་པའི་
 དགོང་དེའི་ནམ་མོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོ་སྤྲོན་བཅུན་པ་རྒྱ་དཔལ་འཛིན་མའི་ལྷན་དུ་ཤེལ་བྲག་
 ཐར་ཐོར་ཡོད་པའི་གནས་ཤིག་ནས་པར་པར་འགྲོ་གི་ཡོད་
 འདུག ལྷ་བས་དེར་ཁོ་བོའི་སེམས་སུ་ འལ་བ་སློའདས་
 ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་འུ་ ཞེས་པའི་དཔེ་རང་བྱུན་བཞུགས་
 པའི་ཤེལ་བྲག་གི་ཕྱག་པ་ཆེན་པོ་དེ་དྲན་གསོས་ཤིང་། ངས་
 སྤྲོན་བཅུན་པ་རྒྱ་དཔལ་འཛིན་མ་ལ།

འདི་ལྷ་བ་སློའདས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་གི་དཔེ་རང་བྱུན་
 བཞུགས་པའི་གནས་ཡུལ་དེ་མ་རེད་དམ།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་ལེ། ད་ག་རང་རེདེ། བྱིད་
 ཀྱིས་ད་དུང་དཔེ་དེ་མཇལ་དགོས་ཨེ་ཡོདེ།

ཞེས་ཟེར་བ་ལ། ངས་དེའི་ལན་དུ།

ངས་ད་དུང་ལྷ་བ་སློའདས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་གི་དཔེ་
 ཆ་ཚང་བ་ཞིག་བཞོད་ཐུབ་མ་སོང་། ལྷ་བས་ཡག བྱས་
 ན་ངེད་གཉིས་དེར་ཐེབས་དང་།

In the Water-Horse year [on the twenty-seventh of February, 2002], while I was in the special place of Margarita, an island in South America, we did a practice together to commemorate the worldwide anniversary of Guru Garab Dorje. That night, in the early morning, I had the following dream.

*I was walking together with the Mentsün Padma Paldzinma across a place with crystal rocks scattered here and there, when I remembered the big cave of crystal rock in which there was the self-appeared text *The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind*. I asked the Mentsün Padma Paldzinma:*

*“Is this not the place in which there is the self-arisen text *The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind*?”*

“Yes, exactly! Do you still need to see that text?” she said.

*“I haven’t yet been able to write down the complete text of *The Main Points of the View Totally Beyond the Conceptual Mind*. This is fortunate! Let’s go there!” I requested in reply.*

ཞེས་བསྐྱེལ་མ་བྱས་པས། ཁོང་གིས་དེ་མ་ཐག་དུ་ཁོ་
བོ་གནས་དེར་བྲིད་བྱུང་། རིང་གཉིས་དཔེ་རང་བྱོན་གྱི་
མདུན་ངོས་དེར་བསྐྱད་ནས། རས་དེ་སྡོན་དཔེར་བཀོད་
པའི་འཕྲོས། འདོགས་པའི་ཡུལ་མ་དག་པ་འཁོར་བའི་
གནས་རིས་ཀྱང་བདེན་པར་མ་གྲུབ་པ་ཀ་ནས་དག་པའི་དོན་
ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག་ཅེ།

ཞེས་པའི་མཚམས་དེ་བཙལ་དེ། དེ་ནས་བརྒྱུང་ཡོངས་
སྲུང་གསུམ་པའི་བར་ཚར་གཅིག་དང་། དེ་ནས་སྐར་ཡང་
དབུ་ནས་བརྒྱུ་མས་དེ་ཚར་གཅིག་སློབ་གཤམ་ཡོད་པ་ལ། དུས་
རེ་ཞིག་ན་སྐྱེན་བཙུན་མས།

བྲིད་གྱིས་སྐར་ནན་དུ་བསྐྱེལ་དགོས་གྱི་མ་རེད་ཅེ། དེ་ནི་
བྲིད་རང་ལ་བཀའ་བབས་པའི་ཚོས་ཚན་ཞིག་ཡིན་སྐབས་
ལམ་སང་ཐུགས་དྲན་གསོས་ཐུབ་གྱི་རེད་ཅེ། ཚིག་རེ་རྒྱང་
ལ་ཐུགས་དོག་འདྲ་བུ་ན་ངའི་མེ་ལོང་དུ་གཟེགས་ན་གསལ་
པོར་ཤར་གྱི་རེད་ཅེ།

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག རས་ཁོང་ལ།
ཐུགས་དག་ཅེས་བྱས་དེ་སློབ་མཚམས་བཞག་པ་དང་།
ཡང་ཁོང་ན་རེ།

ད་ལན་བྲིད་གྱིས་ལྟ་བུ་སློབ་འདས་ཆེན་པོའི་གནད་བྱུང་ཆ་

So she led me there immediately, and we sat down in front of the naturally appeared text. I searched for the passage in the text where I had previously stopped, which said:

“Thoroughly understand also that the impure dimensions of samsara, which are the object of fear, do not possess true existence and are pure from the beginning!”

And I read the text from that point until the end one time and then once again from the beginning. After some time, while I was doing that, the Mentsünma said:

“You don’t need to read the text again and again with such effort! Since that is a teaching whose transmission has fallen upon you, you will be able to remember it at once. If you feel doubtful about a few words, by looking into my mirror they will definitely appear clearly”.

“You are right!” I said, and stopped reading. Then she said:

“This time, once you have written down the entire text of The Main Points of the View Totally

ཚང་བ་ཡི་གེའི་རིས་སྲུ་ལེགས་པར་བཀོད་ནས། མཛཱ་
 རིཏ་མཚོ་སློང་དུ་སློང་གསལ་གྱི་ཚོས་ཁྲིད་ཀྱི་སྒྲུབ་དུ་མྱོས་
 ལྷན་བུ་སློབ་རྣམས་ལ་བསྐྱབ་དགོས་གལ་ཆེ།
 ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།
 མཛཱ་རིཏ་མཚོ་སློང་དུ་ཀུན་བཟང་གི་བརྟམ་པ་དར་རྒྱས་
 ཀྱི་ཚ་རྒྱན་ཇི་ལྟར་འདུག
 ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་གིས།
 འོ་རེད་རེད། ཚ་རྒྱན་གིན་དུ་འཛོམས་པོ་འདུག
 ཅེས་སོགས་ཤོད་ཀྱིན་ཡོད་ངང་དེར་སྐབས་རྒྱན་འགའ་
 ཞིག་གིས་ཁོ་པོ་མཚུངས་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེར་ནམ་
 ཡང་ལངས་ནས་ཕྱི་ཅམ་བུང་ཡོད་འདུག ངས་མི་ལམ་
 ཇི་ལྟར་བུང་བའི་རྒྱལ་དེ་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་
 འདུག་པས། དེ་མ་ཐག་མལ་ནས་ལངས་ཏེ་གདམས་
 ངག་ཚ་ཚང་བ་ཡི་གེའི་རིས་སྲུ་བཀོད་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

Beyond the Conceptual Mind properly, it is important that you teach it in Margarita Island to your devoted students before any other Longsal teachings!”

Then I asked, “How are the conditions for the spreading of the teaching of Samantabhadra in Margarita Island?”

“Oh, yes. The conditions are totally perfect!” she replied, and while she was still speaking, something woke me up. Some time had already passed since dawn, and as I clearly remembered my dream I immediately got out of bed and wrote down the entire text of the teaching:

ཙ་གཞུང་།

ཨྱི་ལྷོང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྣང་ཐོག་ལས།
ལྷ་བ་སློང་དམ་ཆེན་པོའི་གནད་བྱང་།

བཞུགས།

ཨ ཨ ཨ

རང་རིག་པའི་སླ་མ་ཀུན་བཟང་དགའ་རབ་དོ་རྗེ་ལ་ཕྱག་
འཚལ་ལོ།

སྣང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་ལྷན་གྱུ་བཅོམས་པ་ཆེན་པོ་ཉམས་
སུ་ལེན་འདོད་པ་རྣམས་ནས། ཐོག་མར་ལྷ་བའི་གནད་
ཚུལ་བཞིན་དུ་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་ན། ཉམས་ལེན་གནད་
དུ་མི་འགྲོ་ཞིང་། མྱོང་ས་དད་ཀྱིས་ཚོས་སློར་ཞུགས་པའམ་
གཟུང་འཛིན་འཚིང་ཞེན་གྱི་སློག་དམ་དུ་སྦྱིན་ཏེ། རང་
ཉིད་འཁོར་བ་མཐའ་མེད་དུ་འབྱུངས་པའི་རྒྱུར་བྱེད་ཅིང་།
ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པའི་བསྟན་པ་དམ་པའང་ཉམས་དམས་པར་
འགྱུར་ངེས་པས། ལྷ་བའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་ཚུབ་པར་
གྱིས་ཤིག།

ཚོས་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་སྣང་ཉིད་དུ་ཤེས་པ་ནི།
རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གསུང་གི་ཡང་སྣང་། ཐོག་པ་ཀུན་

ROOT TEXT

ॐ From the Innermost Essence of the Dakinis
of the Luminous Clarity of the Universe,
here is contained

**THE MAIN POINTS OF THE VIEW
TOTALLY BEYOND
THE CONCEPTUAL MIND.**

A A A

*I pay homage to Samantabhadra Garab Dorje,
the master who is my own Rigpa!*

*Those who wish to practice the essential yoga of
the self-perfected Dzogpa Chenpo first of all must
properly ascertain the main point of the view, other-
wise practice will not become effective and one will
only enter the gate of Dharma with blind faith, and
the chain of the attachment to (the duality of) sub-
ject and object will only become tighter: this will
surely cause one to wander in samsara without end
and also the supreme teaching of self-perfection will
surely decline. Therefore, fully comprehend this main
point of the view!*

*The knowledge that all phenomena are the pri-
mordially pure emptiness is the quintessence of the*

གྱི་སྤྱི་གཞིར་གྱུར་པས་མེད། རྣམ་འགྲུབ་ལ་ཞུགས་པ་བཅས་ཀྱི་དགོས་པ་
 གྲུང་། གནད་འདི་ཁོང་དུ་མ་ཚུབ་ན་སེམས་ཀྱི་དགོས་པ་
 ཅམ་ལས་རྣམ་གྲོལ་གྱི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་རོ། དེ་ཡང་
 སྤྱི་འགྲོའི་ཁམས་དབང་གི་བྱེད་ལས་ཀྱིས་སྤྱི་བུ་རབ་འབྱེད་
 བྲམ་གསུམ་གྱི་དབང་པོར་བསྐྱེད་པའི་ལམ་གྱི་བྱེད་པ་ལས་མེད་
 བྱེད་པའི་རྣམ་གྲངས་མང་ནའང་། ཀུན་གྱི་གཞི་དང་འབྲས་
 བུར་གྱུར་པའི་ངང་ཚུལ་ཇི་ལྟ་བུར་གྲུབ་ཏེ། དོན་གཤམ་
 བྲམ་དུ་ཐེབས་པ་ནི། རྣམ་འགྲུབ་གྱི་སྤྱི་པོ་རྣམས་པ་
 ཆེན་པོ་འདི་ཅམ་དུ་ངེས་པར་གྱིས་ཤིག་མོ།

ཟབ་ལམ་རྣམས་པ་ཆེན་པོའི་ལྟ་བུ་དང་། སྤྱི་བུ་དང་།
 སྤྱི་པ་དང་། འབྲས་བུ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ཅ་བར་
 གྱུར་པ་ནི་ཡི་གཞི་རང་རྒྱུད་ཀྱི་སྤྱི་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཏེ།
 སྤྱི་བུ་གསུམ་གྱི་སྤྱི་པོ་རྣམས་དང་། དག་པའི་ཞིང་
 རབ་འབྱུམས་དང་། དུས་གསུམ་གྱི་བདེ་བར་གཤམ་གསུམ་
 པ་ཐམས་ཅད་དང་། ཁམས་གསུམ་གྱི་སྤྱི་འགྲོ་མ་ལུས་
 པ་སྤྱི་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལས་བྱུང་ཞིང་། བྱང་ཚུབ་
 ཀྱི་སེམས་སུ་གྲུབ་པར་གྱིས་ཤིག་མོ།

སྤྱི་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ནི། གཞི་མེད་ཅ་སྤུལ་ཆེན་
 པོ། རྒྱལ་བཤལ་ནམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་མོ། ཡུལ་མེད་

teachings of all the Buddhas and the common ground of all vehicles. Therefore, whatever yoga may be the object of one's endeavor, if we have not thoroughly understood this main point it will only produce some mental virtue and never become the path of complete liberation. In this regard, because of the condition and capacities of beings there exist various paths in accordance to the three capacities, higher, medium and lower, of individuals, and thus there are numerous vehicles. But know for certain that only Dzogpa Chenpo, essence of yoga, has precise knowledge of the nature of the base and fruit of all them, allowing one to have a direct experience in one's own state.

The base and root of the view, meditation, behavior and fruit of the profound path of Dzogpa Chenpo is the Bodhichitta which is the essence of our state as the Primordial Base: know that the three thousand fold universes, the infinite pure realms, all the Sugatas of the three times and the beings of the three worlds without exception originate from the Essence-Bodhichitta and are the Bodhichitta.

The Essence-Bodhichitta is totally without a basis or root. It is all-pervading like space. It has no ob-

ཟང་ཐལ་གྱི་རོལ་པུ། ཡི་ནས་སྐྱོན་དང་རྒྱུ་མ་བག་ཆགས་
 ཀུན་དང་བྲལ་བུ། མི་གཡོ་བའི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིན་
 པས། ཕྱི་ཡུལ་དུ་དེ་ལས་གཞན་པའི་སངས་རྒྱས་ཞེས་
 བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལུ། གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུགས་ཀྱང་།
 རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སངས་རྒྱས་གངས་མེད་པ་དེ་
 དག་གི་ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་
 ལྷིང་པོ་བྱང་ཚུབ་གྱི་སེམས་འདི་ལ་ཕན་གདག་པར་ཆས་ཏེ།
 བཟང་པོར་བཅོས་ཀྱང་། ཕན་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས།
 ཕན་འདོག་ཏིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པ་དང་།
 འཛིན་ཤེས་ཀྱིས་མེད་པ་ལ་ཡོད་པར་གར་བའི་འབྲུལ་སྤང་
 ལས་གཞན་དུ་སེམས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་ལུ།
 གལ་ཏེ་ཡོད་དུ་ཚུགས་ཀྱང་། རྣམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་
 སེམས་ཅན་གངས་མེད་པ་དེ་དག་གི་སྤྲིག་སྤྲིབ་སྤྲུག་བསྐྱུས་
 ཐམས་ཅད་གཅིག་དུ་བསྐྱུས་པས་ཡི་གཞི་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཚུབ་
 གྱི་སེམས་ལ་གནོད་བྱེད་པར་ཆས་ཏེ། ངན་པར་བསྐྱུར་
 རའང་། གནོད་པ་འཇུག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས། གནོད་
 འཚོ་ཏིལ་འབྲུ་ཙམ་ཡང་འབྲུང་དུ་མེད་པར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤེས།

ject and its Rolpa (energy manifestation) penetrates all without material obstacles. From the beginning it is beyond all defects, impurities and karmic traces. It is the total state which is immovable. Therefore, apart from it, there is nothing else outside to be called 'Buddha'. Even if we thought the contrary and, gathering together all the wisdoms and qualities of countless Buddhas infinite as space in number, prepared ourselves to bring benefit to the Essence-Bodhichitta, and tried to improve it, since there is nothing that can be the object of benefit, there could never be any benefit, not even the size of a sesame seed. Also, there is nothing to be called 'sentient being' apart from the illusory vision in which our grasping consciousness makes us believe to exist what does not exist. Even if we thought the contrary and, gathering together all the negativities, obstacles and sufferings of countless sentient beings infinite as space in number, prepared ourselves to bring harm to Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and tried to impair it, since there is nothing that can be the object of harm, there could never be any harm, not even the size of a sesame seed. Know this!

སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་སྐྱེ་མཁས་ནི། སྣེ་བའི་གནས་དང་།
 བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། སྣེ་བའི་མཐའ་དང་
 བྲལ་བའོ། གནས་པའི་ཡུལ་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་
 མ་གྲུབ་པས། གནས་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འགག་
 པའི་གནས་དང་བདག་པོ་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས།
 འགག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། འདས་པ་དང་། མ་
 འོངས་པ་དང་། ད་ལྟ་བ་གང་དུའང་མི་དམིགས་པར་གཤམ་
 པར་གྱིས་གཤམ།

སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་སྐྱེ་མཁས་ནི། མ་དག་པ་འཁོར་བའི་
 སྣང་བ་དང་། དག་པ་སངས་རྒྱུ་ཡི་གཤམ་ཡོན་ཏན་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞིར་གྲུབ་པས། གཞི་མེད་དུ་མ་སོང་
 ཞིང་། ཆད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ། འཁོར་འདས་
 ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྣེ་གཞིར་གྱུར་ཀྱང་། དངོས་མཚན་བདེན་
 པར་གྲུབ་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མི་དམིགས་པས། ཉག་པའི་མཐའ་
 དང་བྲལ་བའོ། འོང་བ་པོ་དང་། འོང་བའི་ཡུལ་གང་
 ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པས། འོང་བའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 ཚོས་ཐམས་ཅད་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་སྐྱེ་མཁས་སུ་ཐ་མི་དད་
 པར་རོ་གཅིག་པས། ཐ་དད་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བའོ།
 འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་རྣམ་པ་མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྣང་

Since the Essence-Bodhichitta has no place of origination nor an entity (to be born), it is beyond the limitation of birth. Since it has no place wherein to dwell nor an entity (for dwelling), it is beyond the limitation of dwelling. Since it has no place wherein to cease nor an entity (for ceasing), it is beyond the limitation of ceasing. Know thus that (its existence) cannot be conceived neither in the past, in the future or in the present!

Since the Essence-Bodhichitta is the base of the impure vision of samsara and of all the wisdoms and qualities of the pure Buddhas, it is not something that has no base: therefore it is beyond the limitation of nothingness. But even if it is the common basis of all samsara and nirvana, no concrete marks of true existence can be conceived in it: therefore it is beyond the limitation of eternalism. There being no one to come nor a place to come to, it is beyond the limitation of coming. Since all phenomena are inseparably of one flavor in the Essence-Bodhichitta, it is beyond the limitation of difference. Since all phenomena of samsara and nirvana manifest with their forms unmixed and distinct, it is be-

བསམ། གཅིག་པའི་མཐའ་དང་བྲལ་བ་སྟེ། དཔེར་ན་
 མི་ལོང་གཡའ་དག་པའི་ངོས་སུ་གཟུགས་བརྟན་ལྷ་ཚོགས་
 མ་འདྲིས་སོ་སོར་སྤང་ནའང་། གཟུགས་བརྟན་དུ་གར་
 བ་དེ་ཀུན་མི་ལོང་རང་གི་ངོ་བོ་ལས་གཞན་གང་དུའང་མ་གྲུབ་
 པ་ལྟར་། རྟེན་འབྲེལ་གྱི་ཚོས་ཐམས་ཅད་མེད་པ་དང་།
 མ་གྲུབ་པའི་དོན་གྱིས་། སྤྲོས་པའི་མཐའ་བརྒྱད་དང་ཡོངས་
 སུ་བྲལ་བའོ། མཐའ་གང་ཞིག་དུ་ལྷུང་ན་། དེ་ནི་ཕྱོགས་
 ལྷུང་ལྟ་བུ་ལོག་པ་སྟེ། སྤྲིང་པོའི་རྣལ་འབྱོར་རྗེས་པ་ཆེན་
 པོ་ལས་རིང་དུ་སོང་ཞིང་། རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་ལས་
 ཕྱིར་ཕྱོགས་དེ་ལྷན་པའི་ཁྲོད་དུ་མགོ་འཁོར་བ་ཡིན་པའང་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

ཀ་དག་གདོད་མའི་མགོན་པོ་ཁྱབ་བདག་མི་གཡོ་བའི་
 རྒྱལ་པོ་ཀུན་བཟང་བདེ་གཤེགས་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་
 འདི་ནི་། དངོས་མཚན་བདེན་པར་མ་གྲུབ་པས་ཕྱི་སྤྲིང་
 པ་ཉིད་དང་། གཞི་རྩ་ཐམས་ཅད་དང་ཡོངས་སུ་བྲལ་བས་
 རྣང་སྤྲིང་པ་ཉིད་དང་། རང་ལས་སྤང་བ་གཞན་ལ་ཐིམ་
 པ་ཙམ་ལས་སེམས་སྤང་འདུ་འབྲལ་མེད་པས་དོར་བ་མེད་
 པའི་སྤྲིང་པ་ཉིད་དེ་། རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྤྲིང་པ་ཉིད་

yond the limitation of sameness. For example, just as on the surface of a pure mirror various reflections appear unmixed and distinctly, but all that manifests as a reflection does not exist as something different from the nature of the mirror itself, since all interdependent phenomena are non-existent and not to be found (through analysis), (the Bodhichitta) is totally beyond the eight conceptual limitations. Falling into any limitation means having a distorted, biased view: know that in this way one goes far away from Dzogpa Chenpo, essence of yoga, and also turns one's back on the path of complete liberation, fooling oneself in the darkness!

This Bodhichitta essence of the Sugatas which is the primordial Lord pure from the beginning, the all-embracing and immovable king Samantabhadra, having no concrete marks of true existence, is the outer emptiness; being completely beyond all bases and roots, it is the inner emptiness; since apart from what appears from oneself dissolving as something else there is no union nor separation between mind and vision, it is the emptiness which is not to be rejected: this is the emptiness as the door of libera-

དོ། གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད། ཚེས་
 ཉིད་མྱོང་ཞེན་དང་བྲལ་བའི་ཡེ་བབ་རང་བྱུང་གི་གཤེས་ཐོག་
 ཏུ་ཕེབས་པ་ཙམ་ལས་བཞེད་བྱའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་
 ཚེག་གིས་མི་མཚོན་པ་དང་། དཔེ་མེད་ཕྱོགས་མཐའ་
 ལས་འདས་པས་དཔེ་ཡིས་མི་མཚོན་པ་དང་། སློ་ཡིད་
 རྟོག་པའི་ཡུལ་ལས་འདས་པས་དོན་གྱིས་མི་མཚོན་པ་སྟེ།
 རྣམ་པར་ཐར་པའི་སྒོ་མཚན་མ་མེད་པའོ། སྟིང་པོ་བྱང་
 རྒྱུ་གྱི་སེམས་ཡི་ནས་སངས་རྒྱས་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་འཁོར་
 འདས་ཡོངས་ཀྱི་བྱུང་བཤག་ཆེན་པོ་དེ་ཉིད་རང་ངོ་རང་གིས་
 ཤེས་ཏེ། རང་ཐོག་ཏུ་རང་གྲོལ་བས་སྐྱུ་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་
 རོལ་པ་རང་ཆས་སུ་རྫོགས་པ་ཁོ་ན་ལས། ལུས་ངག་
 དང་། སློ་ཡིད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ཚོལ་ཇི་ལྟར་བྱས་
 བའང་། སྟིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལ་ཕན་པ་ཉིལ་འབྱུ་
 ཙམ་ཡང་མེད་ཅིང་། བྱུང་བཤལ་ནམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་
 ཆེན་པོ་དུས་གསུམ་འགྲོའོང་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བའི་དོན་
 མཐོང་བའི་ཆེ། སྟིང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་འདི་ཉིད།
 ཡུལ་འདི་ནས་ཕྱོགས་ག་ཤེད་དུ་ཡོད་པའི་ཞིང་ཁམས་གང་
 ཞེག་ཏུ་འགྲོ་བའི་ཡིད་སྟོན་ཙམ་ཡང་མེད་པར་ཐག་ཚད་པམུ།

tion. *The Rigpa of the Base, the total state in which all limitations self-liberate, apart from being directly experienced as the natural and self-originated state, the Dharmata, without any attachment to experiences, is beyond the object of expression, therefore it cannot be indicated by words; being incomparable and beyond all limitations, it cannot be indicated by examples; being beyond the object of intellect, mind and thoughts, it cannot be indicated by meanings: this is the absence of characteristic signs as the door of liberation. When we realize the Essence-Bodhichitta, the primordial Buddha Samantabhadra totally embracing the whole of samsara and nirvana, to be our own state, and when it self-liberates in oneself, the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms is perfected as one's natural possession. part from that, whatever effort is made with the body or the voice, with the intellect or the mind, no benefit will reach the Essence-Bodhichitta, not even the size of a sesame seed. But when we understand that the total dimension of the all-pervading space is beyond all going and coming in the three times, we will definitely realize that the Essence-Bodhichitta does not have the slightest wish or aspi-*

མམ་པར་ཐར་པའི་སྐོ་སྐོན་པ་མེད་པ་སྟེ། མམ་ཐར་སྐོ་
གསུམ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་བདག་ཉིད་དུ་གཤམ་པར་གྱིས་
གིག།

གཞི་མ་རིག་པའི་དུས་སུ་ལུང་མ་བསྟན་དུ་སོང་ནས།
གཞིའི་ཡོན་ཏན་མན་མེད་གཞོད་མེད་དུ་གནས་པ་ནི།
དཔེར་ན་རི་མོར་བྱིས་པའི་མར་མེ་ལྷ་བུའོ། མ་རིག་པའི་
འདུ་བྱེད་ཀྱིས་སེམས་ཅན་རྣམས་འབྲུལ་ཞིང་འཁོར་བར་
འབྱམས་པ་ནི། དཔེར་ན་སྤྲིག་རྩུ་རྩུར་འབྲུལ་པའམ། རོར་
བུ་རྩོར་འབྲུལ་པ་ལྷ་བུའོ། ཡི་གཞི་ཡོན་ཏན་ཡི་རྫོགས་
ཆེན་པོའི་ངང་རྒྱལ་གཤམ་པའི་ཆེ། ལྷང་བ་བདེན་མེད་
དུ་རྟོགས་གིང་ཡུལ་མེད་ཟང་ཐལ་ཆེན་པོར་ཐག་ཚད་པ་ནི།
དཔེར་ན་སྤྲིག་རྩུ་རྩུར་འཛིན་པའི་གཤམ་པ་ལས་ལྷོག་ཏེ་འབྲུལ་
སྤང་དུ་ཐག་ཚད་པ་ལྷ་བུའོ། རྟོགས་པའི་གཤམ་རབ་རང་
རྩུད་དུ་སྐྱེ་བ་དེ་ནི། རོར་བུ་རྩོར་འབྲུལ་པ་དེ་ཉིད་ངོ་གཤམ་
གིང་རིན་ཐང་ཆེ་བའི་ཡོངས་སྤྱོད་དུ་འདུ་གཤམ་པ་ལྷ་བུའོ།
བདག་ཏུ་རྟོག་པ་ལ་བདག་མེད་རྟོགས་པའི་གཤམ་རབ་ཀྱི་རྩུས་

ration to move from here to a pure dimension located in some other place. Therefore this is the absence of aspiration as the door of liberation. Know thus that this state is fully perfected in itself with the three doors of liberation!

When the Base is not recognized it becomes a neutral state, and thus the qualities of the Base bring neither benefit nor harm just like the drawing of a lamp, for example. When, through the function of ignorance, sentient beings fall under illusion and wander in samsara, this is just like mistaking a mirage for water or a jewel for a stone. When we discover the condition of original and total perfection of the qualities of the primordial basis, we understand that vision is unreal and definitely realize the total (state) that has no object and penetrates all without material obstacles: this is just like reversing from the consciousness believing the mirage to be water and thus having the certainty that it is an illusory vision. When the *prajña* of Knowledge arises in oneself, this is just like the recognition of having mistaken a jewel for a stone and becoming aware of its precious value. When we are governed with the *prajña* that understands what is considered 'self' to

ཐེབས་པའི་ཚེ་སྲིད་པ་རྒྱལ་པོར་བྱེད་པ་ནི། དཔེར་ན་
 ཚབ་རམ་ལ་དྲོད་ཀྱི་རྒྱས་ཐེབས་པ་ལྟ་བུའོ། རང་སེམས་
 སྣང་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་རྒྱལ་ཤེས་ཀྱང་། ཁམས་གསུམ་སྣོད་
 བཅུད་ཐམས་ཅད་ཀ་ནས་དག་པའི་གནས་ལུགས་མ་ཤེས་
 མེད་པར་ཟུག་གི་བདག་མེད་ཅམ་པོ་བར་སོང་བས། དེ་
 རི་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་བར་ཤེས་པར་གྱིས་
 ཤིག།

སྣོད་བཅུད་ཐམས་ཅད་རང་སེམས་སྣང་པར་ཤེས་ཀྱང་།
 རོ་བོ་སྣང་པ་ཉིད་དུ་འགག་བསྐྱམས་ནས། ཡེ་གཞི་ཀ་
 རས་དག་པའི་གནས་ལུགས་འདི་མ་ཤེས་མེད་པར་སྣང་
 ལྱང་མ་བསྟན་དུ་སོང་བས། དེའང་རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་
 ལམ་དུ་མི་འགྱུར་ཞིང་། ཡེ་གཞི་ཀ་ནས་དག་པའི་སྣོད་
 ཉིད་དུ་ཤེས་ཀྱང་། སྣོད་ཉིད་ལ་སྦྱོན་ཡོན་མེད་པ་དེར་
 ཡོན་ཏན་དང་ཕྱིན་ལས་གཞན་ནས་བསྐྱབ་དགོས་པར་གོ་ན།
 སྣོད་ཉིད་སྣོད་བཅུད་གཉིས་འཛིན་ཅན་དུ་སོང་བས། དེའང་
 རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་དེ། ཇི་ལྟར་ནམ་
 མཁའ་ནི་འགྲུང་བ་ལྟ་དང་། འདོད་ཡོན་སྣ་ཚོགས་པའི་

be without any self, existence falls into pieces, just like ice to which heat is applied. If we know that the nature of our mind is emptiness but do not recognize that all dimensions and beings of the three worlds are the natural condition of primordial purity, it means that we have only reached the absence of a self in the individual and thus, know that this does not become the path of complete liberation!

Although we know that the entire universe of dimensions and beings is empty in its own condition, if we reduce the essence to mere emptiness without recognizing the Primordial Base which is the state pure from the beginning, emptiness becomes a neutral state, therefore this also does not become the path of complete liberation. Although we know that the Primordial Base is the emptiness pure from the beginning, if we have the understanding that emptiness has neither defects nor qualities and that it is necessary to obtain the qualities and activities from somewhere else, it means that the duality between emptiness and the universe of dimensions and beings has been created, therefore this also does not become the path of complete liberation. In fact, just as space is the base and the essence of the five ele-

གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡིན་པས། རྒྱུན་དང་ཡོན་ཏན་མེད་པའི་
 བཅའ་སྤོང་ཙམ་ཞིག་མ་ཡིན་ལ། དེ་བཞིན་དུ་ཡི་གཞི་སྤོང་
 པ་ཉིད་ཀྱང་འདི་སྤང་དང་། སྤྱི་མའི་སྤང་བ་དང་། མི་
 ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་རྣམས་སུ་རང་བྱུང་རང་ཆས་སུ་ཡོད་
 པའི་སྤོང་བཅུད་འདོད་ཡོན་གྱི་སྤང་བ་སོགས་འཁོར་བའི་སྤང་
 སེམས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་དང་ངོ་བོ་ཡིན་པས། སྤོང་
 ཉིད་བཅའ་སྤོང་རྒྱུན་ཡོན་མེད་པ་ཉིད་དུ་མི་སེམས་ཤིང་།
 སྤང་ཡུལ་ཐམས་ཅད་ནམ་མཁའ་ལས་འོགས་སུ་བཅད་དེ་
 རྣམ་མཁའ་རང་གྱུད་པར་སེམས་ན། འཁོར་འདས་ཀ་
 རས་དག་པའི་དོན་ལས་ཤིན་དུ་རིང་བར་འགྱུར་བ་དང་།
 རྣམ་མཁའ་གཞན་ཞིག་དུ་གོ་ན་ནི། དབྱིངས་རིག་དབྱིར་
 མེད་དམ་ཟུང་འཇུག་ལའང་དོན་མེད་པར་འགྱུར་བ་དང་།
 རྩབ་བརྟེན་ནམ་མཁའི་ཁོར་ཡུག་མདོན་དུ་གྱུར་པ་ལས་
 གཞན་ཞིག་བསྐྱེད་དུ་མཆིས་ན། སྐྱེས་མེད་དང་། གཏད་
 མེད་དང་། འཛིན་མེད་ཅེས་བྱ་བ་དེ་དག་ཀྱང་ཐ་སྙད་ཙམ་
 ཞིག་དུ་འགྱུར་ཞིང་། མདོར་ན་འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་
 རང་སྤང་གི་རྟོལ་པར་མ་གོ་ན། རང་རིག་ངོ་འཕྲོད་པར་
 རྐང་ཀྱང་དོན་ལ་མི་གནས་པར་ཤེས་ཤིང་དོན་དམ་པར་

ments and of the various objects of sensory enjoyment, and thus is not a mere vacuum with neither defects nor qualities, in the same way the emptiness of the Primordial Base is the base and the essence of all the visions and mental states of samsara, such as the appearance of sensory enjoyments of the universe of dimensions and beings that exist naturally and inherently in the vision of this life, of the next life and in the dream state. Therefore one should not think that emptiness is a vacuum with neither defects nor qualities. If we separate all the objects of vision from space and believe space to exist independently, we go very far away from the principle of the primordial purity of samsara and nirvana. If we understand space to be something else, the inseparability or union of Ying and Rigpa would become meaningless. If, apart from the realization of the total dimension of the all-pervading space, there existed something else on which to meditate, 'beyond meditation', 'without a reference point', 'without grasping' would all become mere designations. To summarize, if we do not understand that the whole of samsara and nirvana is the Rolpa (energy manifestation) of our vision, even if we declare that we

འཁོར་འདས་ཀ་ནས་དག་པའི་རང་བཞིན་དུ་ཤེས་ཤིང་ཐག་
ཚད་པ་དེ་ནི་རྟོགས་པ་ཡིན་ལེ། ལྟ་བུའང་དེ་ག་ལས་གཞན་
དུ་མ་མཚིས་པས། ཟབ་གནད་འདི་ཉིད་གཏན་ལ་ཐེབས་
ངེས་པ་ཞིག་གྱིས་ཤིག།

ཡེ་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་རང་རྒྱུད་དུ་འདུ་
འབྲལ་མ་མྱོང་བར་བཞུགས་ཀྱང་ལུང་མ་བསྟན་དུ་སོང་བ་
དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་མཁའ་ལ་ན་བུན་འཐིབས་པ་ལྟ་བུའོ།
ཡེ་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་
དེ་ནི་དཔེར་ན་ནམ་ལངས་ནས་ཉི་མ་ཤར་བ་ལྟ་བུའོ། ཡེ་
གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་མ་རིག་པ་དེ་ནི་རྒྱལ་པོ་ཆེན་
པོའི་མངའ་ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་ལུན་སུམ་ཚོགས་
ནའང་དེ་ལ་མངའ་དབང་སྐྱུར་བའི་བདག་པོ་མེད་པ་ལྟ་བུའོ།
མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་ཐོག་དུ་ངོ་འཕྲོད་པ་དེ་ནི་མངའ་
ཐང་ལོངས་སྤྱོད་གྱིས་དབྲལ་ཞིང་ཐོངས་པའི་མི་ཞིག་རྒྱལ་
སར་འཁོར་དེ་རྒྱལ་སྤྱིད་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པ་ལྟ་བུའོ། ཡེ་
གཞི་སྣང་པོ་བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ཡོན་ཏན་ཡི་རྟོགས་ཆེན་པོ་
དེ་ཉིད་མ་རིག་པ་གཟུང་འཛིན་གྱིས་བསྐྱབས་དེ། འཁོར་

have discovered our Rigpa, know that it does not correspond to the real meaning, because Knowledge means understanding and having the certainty that samsara and nirvana, in the absolute, are the nature of primordial purity. And since the view is also nothing other than this, be sure to ascertain this profound point!

Although the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base abides in one's state without having ever been united or separated from it, when it becomes a neutral state it is just like when fog gathers in the sky. The Rigpa which is the realization of the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when the day breaks and the sun rises. Not recognizing the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base is just like when, although there is perfect abundance of power and riches (in the kingdom) of a great king, there is no lord to rule over it. Discovering the Rigpa of realization in one's state is just like a poor man who has no power nor riches being enthroned and enjoying the kingdom. When the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, which is totally perfected with qualities from the beginning, is not recognized and becomes covered by (the dual-

བ་མཐའ་མེད་པའི་སྐྱུག་བསྐྱེད་ཉམས་སྲུང་བ་དེ་ནི་དཔེར་
 ན་ལོངས་སྤྱོད་དང་ལྷན་པའི་བྱིམ་བདག་གཅིག་སྟོབས་ལྷན་
 དགའ་གཞན་དབང་དུ་གྱུར་ཏེ། བཞེས་སྐྱོམ་དང་། བརྟུང་
 གཅོག་ལ་སོགས་པའི་སྐྱུག་བསྐྱེད་གྱིས་ཡུན་རིང་དུ་མནར་
 བ་ལྟ་བུའོ། སྤྱིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་རང་ངོ་འཕྲོད་
 དེ་རིག་པ་ལྲུང་མ་བསྟན་གྱི་གཞི་ལས་ཆེས་ཆེར་འཕགས་པ་
 དེ་ནི་བྱིམ་བདག་འབྱོར་ལྷན་དེ་ཉིད་དགའ་བཅོམ་ཁང་ལས་
 ཐར་ཏེ་རང་གནས་སྲུང་བ་དེ་སྤྱོད་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པ་ལྟ་བུའོ།
 ཡི་གཞི་ལྲུང་མ་བསྟན་དུ་ཡོད་པ་དེ་ནི་དཔེར་ན་མི་ཞིག་ནད་
 དྲག་པོས་མནར་བཞིན་ཡོད་པའི་མལ་འོག་དུ་འཚོ་བྱེད་ཀྱི་
 སྤྱན་ཁྱད་དུ་འཕགས་པ་ཞིག་ཡོད་ནའང་། མི་དེས་རང་
 གི་མལ་འོག་དུ་འཚོ་བྱེད་ཀྱི་སྤྱན་ཁྱད་དུ་འཕགས་པ་དེ་ཡོད་
 པར་མ་ཤེས་པའི་དབང་གིས་ཡུན་རིང་པོར་ནད་ཆབ་ཆེན་
 པོའི་སྐྱུག་བསྐྱེད་གྱིས་མནར་བ་ལ། སྐབས་ཤིག་ན་འཚོ་
 བྱེད་ཀྱི་སྤྱན་ཁྱད་པར་ཅན་དེ་རང་གི་མལ་འོག་དུ་ཡོད་པ་ངོ་
 འཕྲོད་ཅིང་། སྤྱན་ཁྱད་པར་ཅན་དེ་རང་གི་ནད་སེལ་བྱེད་
 བྱ་ན་མེད་པར་ཐག་ཚད་དེ་ཟོས་པས་ནད་ལས་གྲོལ་བ་ལྟ་
 བུའོ། དེ་བས་ན་ཡི་གཞི་སྤྱིང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ལྷན་

ity of) subject and object, we experience the suffering of infinite samsara, and this is just like a wealthy householder fallen under the control of powerful enemies, afflicted for a long time by the sufferings of hunger and thirst, of being beaten up and so forth. When the Essence-Bodhichitta is discovered as one's state and the Rigpa which is far beyond the neutral state of the Base (arises), it is just like when the rich householder is released from the prison of his enemies and again enjoys happiness in his own place. When the Primordial Base is in the neutral state is just like a person afflicted by a serious illness, under whose bed there is an extraordinary medicine but, since he does not know that under his bed there is this extraordinary medicine, for a long period of time he has been afflicted by the sufferings of the severe illness. When at a certain moment he discovers that he has the extraordinary medicine under his own bed, and has the certainty that this extraordinary medicine is the best remedy to eliminate his illness, he takes it and gets rid of the illness. Therefore, by gaining precise understanding of the natural condition and way of being of the self-perfected Dzogpa

བྱུ་བ་ཚེས་པ་ཆེན་པོའི་གནས་ལུགས་དང་ཡིན་ལུགས་ཇི་
 ལྟ་བུ་བཞིན་རྟོགས་ནས་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་རང་གྲོག་
 ཏུ་རང་ངོ་འཕྲོད་ཅིང་རང་ས་བཟུང་པས་འཁོར་བའི་གཙོང་
 རྟ་ཆེན་པོ་ཡུལ་མེད་དུ་གྲོལ་ཞིང་། སྐྱེ་དང་ཡི་ཤེས་ཀྱི་
 རོལ་པ་ལྷན་གྱིས་རྫོགས་པར་འགྱུར་བའི་ཚུལ་ཇི་བཞིན་དུ་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

ཡི་གཞི་སྣང་པོ་བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཀུན་བྱེད་ཀྱལ་པོ་དེ་
 ཉིད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་རིག་པ་རང་བྱུང་གི་སངས་རྒྱས་ཉི་
 ངོ་བོ་ཡི་སྣང་ཆེན་པོ་འཁོར་འདས་ཡོངས་རྫོགས་ཀྱི་ཚོས་
 དབྱིངས་ཆེན་པོ་ནི་ཚོས་དབྱིངས་ཡི་ཤེས་སོ། ཅིར་ཡང་
 འཆར་དུ་རུང་ཞིང་འཆར་ཡུལ་གོ་མ་འགགས་པའི་དྲངས་
 གསལ་རྟོགས་པ་བྲལ་བ་ནི་མེ་ལོང་ཡི་ཤེས་སོ། འཁོར་
 འདས་ཐམས་ཅད་ཡུལ་མེད་མཉམ་པར་བཤལ་བ་ནི་མཉམ་
 ཉིད་ཡི་ཤེས་སོ། ཡི་ཤེས་ཡོན་ཏན་གྱི་གསལ་ཆ་གོ་མ་
 འགགས་པ་ནི་སོར་རྟོགས་ཡི་ཤེས་སོ། དག་གྲོལ་མཉམ་
 རྫོགས་ཀྱིས་བྱ་བ་ཐམས་ཅད་རང་བྱུང་དུ་གྱུབ་པ་ནི་བྱ་གྱུབ་
 ཡི་ཤེས་སོ། དེ་བས་ན་ཚོས་སྐྱེ་གཞིར་གནས་ཀྱི་རིག་པའི་

Chenpo, the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and discovering in oneself the Rigpa of realization and maintaining one's natural state, the strong chronic disease of samsara will dissolve without a trace and the Rolpa (energy manifestation) of kayas and wisdoms will be spontaneously perfected. Know this properly as it is!

When the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, the Supreme Source (Kunjed Gyalpo), is truly realized, it is the Buddha of the self-originated Rigpa. In fact, the essence which is total primordial emptiness, the total Dharmadhatu in which samsara and nirvana are fully perfected, is the Wisdom of Dharmadhatu. The purity, clarity and limpidity of anything that can variously arise as an unceasing manifestation of objects is the Mirror-like Wisdom. The equal pervasiveness of the whole of samsara and nirvana without an object is the Wisdom of Equality. The unceasing manifestation of the clarity aspect of the wisdoms and qualities is the Discriminating Wisdom. The spontaneous realization of all activities through the simultaneous perfection of purity and liberation is the Action-accomplishing Wisdom. Therefore know that the natural

རང་གདངས་ནང་གསལ་ཐིམ་ལ་མ་རྒྱལས་པ་ནི་ཡི་ཤེས་
ལྡོ་པོ་གཅིག་ཆར་དུ་རྫོགས་པའི་ཡི་ཤེས་ཆེན་པོར་ཤེས་པར་
གྱིས་ཤིག་།

དེའི་ངང་མ་རིག་པ་ནི་འཁྲུལ་པའི་རྒྱ་ཙམ་དུ་གྲུབ་པ་སྟེ་
གཞི་བདུན་ལྟར་གྱི་རྣམ་པའི་ངང་མ་རིག་པ་ཙམ་གྱིས་རྒྱ་
བྱས་ཤིང་དེ་ཅུང་ཟད་བརྟན་པས་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་
བཅའ་སྟོང་ནམ་མཁའ་རང་རྒྱུད་པར་བརྩུང་སྟེ་ མཁའ་
དབྱིངས་ལྟ་བུ་ཐོམ་མེ་བུ་ ཅིང་མི་ཤེས་ཤིང་མི་སེམས་
པུ་ སྟོང་ཉིད་དེ་བུ་ རང་གི་ངང་ཙམ་ཡང་མི་མྱོང་བའོ་
བརྒྱལ་བ་དང་། སྟོམ་འཇུག་དང་། གཉིད་གྱི་སྐབས་
དང་། སྤང་བ་གནས་འགྱུར་འཆི་སྲིད་ཐོག་ཕེབས་གྱི་གནས་
སྐབས་རྣམས་ནི་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་སྟེ་ དེ་དག་གི་
ཆེ་སྲོ་ཡིད་གྱི་མྱོང་ཞེན་དང་བྲལ་ཞིང་། གཞི་རང་བཅའ་
སྟོང་རང་ལ་འཇུག་པའོ་ དེའི་ངང་ནས་སྤང་བ་མཆིད་
པའི་གཞི་རྩ་ཤེས་པ་དུངས་གསལ་དུ་ལངས་པ་ནི་ཀུན་གཞིའི་
རྣམ་པར་ཤེས་པའོ་ དེའང་རང་གསལ་བ་ལས་ཡུལ་
དུ་མ་གྲུབ་ཅིང་ཡུལ་ལ་མ་ཞུགས་པ་དང་། ཅིར་ཡང་འཆར་

Dang of the Rigpa abiding in the Base of Dharmakaya, which is absorbed in its inner clarity without showing (any characteristic), is the total wisdom in which the five wisdoms are perfected all at once!

Ignorance of this state becomes simply the cause of illusion, that is, not recognizing the state of the all-pervading Rolpa (energy manifestation) of the Base becomes simply the cause. When this becomes a little more stable, we believe in the independent existence of a vacuum-like space which is the actual All-Ground: a blank condition like the sky, where nothing is known and nothing is thought of, an empty astonishment (had de ba) in which one does not feel any experience of one's own condition. The states of fainting, meditative absorption, sleep and the moment of dying when our vision changes are the actual All-Ground. In these occasions, in fact, there is no attachment to mental experience; the Base is wrapped up in its vacuum. The consciousness that arises limpid and clear from this condition, when vision starts to develop, is the All-Ground Consciousness. In this regard, apart from one's clarity, there is no object existing (outside), or in which to be engaged, but there is the possibility of any kind of

དུ་རྒྱུང་བ་དཔེར་ན་མེ་ལོང་དྲུང་ས་གསལ་གྱི་ངོགས་
 སུ་གཟུགས་བརྟན་གྱི་བྱེད་བྱས་སྣ་ཚོགས་འཆར་དུ་རྒྱུང་བ་ལྟར་ལྟོ་
 ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་སྤོང་གསལ་དུ་སྤྲང་བ་སྣ་ཚོགས་པ་
 མཆེད་དུ་རྒྱུང་བའོ་ དེའི་ངང་ལས་ང་ཞེས་བདག་དུ་
 སྤྲང་ཙམ་གྱི་ཤེས་པ་ལངས་ཏེ་བདག་ཚུར་བཟུང་པས་གཞི་
 ས་རོལ་དུ་སྤྲང་ནས་སྤྲང་ཡུལ་ནམ་མཁའ་བཅས་སྤོང་གྲུབ་པ་
 དང་ དེ་བརྟན་པར་གྱུར་ཏེ་མངོན་དུ་བྱས་པས་སྤྲང་བ་
 མཆེད་པའི་གཞི་ཡིད་ཅེས་བྱ་བ་ལངས་ནས་གསལ་ཆ་བཏོན་
 པའོ་ དེ་ལའང་སྤྲང་བའི་ཡུལ་ལྔ་ལངས་ཏེ་ དེ་དག་
 ཉེ་བར་སྤངས་ནས་ཞེན་ཅིང་འབྲུལ་པའོ་ གཉིས་འཛིན་
 མ་རིག་པས་རང་བྱུང་ལྟན་སྦྱིས་ཀྱི་ཡི་ཤེས་གཞིའི་རང་
 གདངས་བསྐྱབས་པ་སྟེ་ ཚོས་དབྱིངས་ཡི་ཤེས་བསྐྱབས་
 པའི་གདངས་ཀུན་གཞི་མཚན་ཉིད་པ་དང་ མེ་ལོང་ཡི་
 ཤེས་བསྐྱབས་པའི་གདངས་ཀུན་གཞིའི་རྣམ་ཤེས་དང་
 མཉམ་ཉིད་ཡི་ཤེས་བསྐྱབས་པའི་གདངས་ཉོན་མོངས་པའི་

manifestation. For example, just like on the clear and limpid surface of a mirror various and different kinds of reflections can potentially appear, in the empty and clear All-ground Consciousness various visions can potentially develop. When from this condition the consciousness that simply appears as a self, which is called 'I', arises and believes in a self existing on one side, the Base manifests on the other side and the vacuum-like space as the realm of appearance comes into existence. When it becomes stable and fully formed, the so-called 'mind (yid) of the Base which develops vision' arises and its clarity aspect is caused to manifest (outside). For it the five objects of vision arise, and when one grasps at them, attachment and illusion are produced. Because of dualistic ignorance, the natural Dang of the Base, the innate and self-originated wisdom, is covered. In fact, when the Dang of the Wisdom of Dharmadhatu is covered, it becomes the actual All-Ground. When the Dang of the Mirror-like Wisdom is covered, it becomes the All-Ground Consciousness. When the Dang of the Wisdom of Equality is covered, it becomes the Emotionally Defiled Mind.

ཡིད་དང་། མོར་རྟོགས་ཡི་ཤེས་བརླིབས་པའི་གདངས་
 ཡིད་ཀྱི་ཤེས་པ་དང་། བྱ་བུ་ཡི་ཤེས་བརླིབས་པའི་
 གདངས་འཛིན་པ་ཤུ་མོར་འཕྲོས་པའོ། དབྱིངས་རྣམ་
 པ་ལྟམས་གདངས་འཕྲུང་ཆེན་འོད་རྣམ་པ་ལྟ་དང་། འཕྲུང་
 ཤུན་རྣམ་པ་ལྟ་རྩ་འཕྲོས་ཤིང་། འོད་ལྡེའི་ཁ་དོག་རྣམས་
 ཕྱི་གདངས་སུ་སྒྲུང་བ་རང་རྩལ་བརླིབས་པའི་ཆ་ནས་ཉོན་
 མོངས་པའི་རྟོག་པ་རྣམ་པ་ལྟ་རྣམས་མཆེད་པ་དང་། རོ་
 བོ་ལྟ་རྣམས་བརླིབས་པའི་ཆ་ནས་སྤང་པོ་རྣམ་པ་ལྟ་རྣམས་
 མཆེད་པའོ། མདོར་ན་ཀུན་གཞིའི་ཁམས་སུ་འཛིན་པས་
 གུཅད་པའི་གཟུགས་མེད་ཁམས་དང་། ཀུན་གཞིའི་རྣམ་
 ཤེས་ཀྱི་ངང་དུ་འཛིན་པས་གུཅད་ཅིང་བརྟན་པ་ཐོབ་པས་
 གཟུགས་ཁམས་དང་། ཡིད་ཀྱི་ཁམས་སུ་བརྟན་པ་ཐོབ་
 པས་འདོད་ལྡེའི་ཁམས་དང་། ཞེ་སྤང་གི་སྦོར་སྤང་བ་
 མཆེད་པས་དབྱུལ་བ་དང་། འདོད་ཆགས་ཀྱིས་ཡི་དུགས་
 དང་། གཏི་ལུག་གིས་དུད་འགྲོ་དང་། སྤྲུག་དོག་གིས་ལྷ་
 མ་ཡིན་དང་། ང་རྒྱལ་གྱིས་མིའི་སྤང་བ་རྣམས་སུ་མཆེད་
 པ་དེ་དག་ནི་དཔེར་ན་རྗེ་ལམ་གྱི་སྤང་བ་མཆེད་པ་ལྟ་བུར་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

When the Dang of the Discriminating Wisdom is covered, it becomes the Mental Consciousness. When the Dang of the Action-accomplishing Wisdom is covered, it becomes the Subtle Grasping (concepts). From the five Yings, the Dang becomes the five lights of the five great elements and the five minor elements. When the colors of the five lights manifest as external Dang and one's Tsal energy is covered, the five thoughts of emotions develop and, when the five essences are covered, the five aggregates develop. To summarize, being conditioned by the grasping at the All-Ground element, the Formless Realm develops. Being conditioned by the grasping at the state of the All-Ground Consciousness and attaining stability in it, the Form Realm develops. By attaining stability in the mind (yid) element, the Realm of the Devas of Desire develops. When vision develops in the gate of hatred, the Hell vision manifests; through attachment, the Preta vision; through ignorance, the Animal vision; through jealousy, the Asura vision; through pride, the Human vision. Know all this to happen in the same way that the vision of a dream develops!

ཚོས་ཐམས་ཅད་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྲུང་ཙམ་ལས་རང་
 འོས་སྲུ་གྲུབ་པ་ནི་གཅིག་ཀྱང་མེད་དེ། དཔེར་ན་རྒྱ་མེ་
 ལོང་དྲངས་གསལ་དང་། རྒྱུ་མ་ལོ་ལོ་འོ་བྱང་གཟུགས་
 ཚོགས་པ་ལས། རྟེན་འབྲེལ་དེ་མ་ཐག་པ་གཟུགས་བརྟན་
 མེད་བཞིན་དུ་སྤང་བ་ལྟར། གཞི་དབྱིངས་ཁྱབ་བརྒྱལ་
 རྣམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་གཞི་མེད་ཅ་བལ་གྱི་མཁའ་དབྱིངས་
 ལུལ་མེད་ཟང་ཐལ་གྱི་རོལ་པ་ལ་ང་ཞེས་བདག་དུ་འཛིན་
 པའི་ཤེས་པ་རྒྱུ་ཆགས་ཤིང་། ཇི་ལྟར་རྣམ་མཁའི་ངོ་
 བོ་རྣམ་མཁའ་ཉིད་ལས་མི་འདའ་ནའང་། འཇའ་ཚོན་
 སྤང་བས་རྣམ་མཁའ་གཞན་དུ་དམིགས་པ་ལྟར། ཡི་གཞི་
 ཁྱབ་བརྒྱལ་རྣམ་མཁའི་ཁོར་ལུག་ལས་མི་འདའ་ནའང་།
 གཞིའི་ཆ་རྣམས་བདག་ཅེས་འཛིན་པ་རྒྱུར་བཞག་ཅིང་། གཞི་
 དབྱིངས་མ་ལོ་ལོ་དུ་བཟུང་ནས་རྣམ་མཁའ་བེམ་སྤོང་དུ་སྤང་
 བ་དང་། རྣམ་མཁའ་དྲངས་གསལ་གྱི་ཆ་ལས་རྣམ་མཁའ་
 ས་རྩ་སྤང་བ་དང་། དེ་བཞིན་དུ་རྣམ་མཁའ་མི་དང་། རྒྱ་
 དང་། རྒྱུང་དང་། གཟུགས་སོགས་ལུལ་ལྡ་རྩ་སྤང་བ་

All phenomena arise solely because of interdependence and not even one of them has any independent existence. For example, when a clear and limpid mirror as the primary cause and the shape (of someone or something) in front of it as secondary cause meet, as soon as this interdependence occurs a reflection, although having no existence, appears. In the same way, (in) the space that has no base nor root arises continually the consciousness called 'I' which conceives as a self the objectless Rolpa (energy manifestation), which penetrates all without material obstacles, of the total dimension of all-pervading space of the Ying of the Base. Thus, just as the essence of space is not something beyond space itself, but when a rainbow appears one conceives of space being something else, in the same way, even though not being beyond the total dimension of all-pervading space of the Primordial Base, as an aspect of the Base one conceives the grasping subject as the 'I' and, the Ying of the Base being conceived of as something outside, it appears as a blank empty space, while from the purity aspect of space, space itself appears as earth and in the same way space appears as fire, water, air and as the five objects such as form

ལྷོ་ དཔེར་ན་མེ་ལོང་དྲུང་ས་པ་ལས་གཟུགས་བརྟན་ལྷ་
 ཚོགས་སུ་ཤར་བ་ལྷ་བུའོ་ ཇི་ལྷ་ར་གཟུགས་བརྟན་ཐམས་
 ཅད་མེ་ལོང་ཉིད་དུ་རོ་གཅིག་པ་ལས་ཐ་དད་པ་འགའ་ཡང་
 མེད་པ་ལྷ་རུ་ འདི་ལྷ་ར་སྣང་བའི་ཚོས་ཅན་གྱི་དངོས་པོ་
 ཐམས་ཅད་ནམ་མཁའ་ཉིད་དུ་རོ་གཅིག་པ་ལས་ཐ་དད་པ་
 ཅིའང་མེད་ཅིང་ འཁོར་འདས་ཐམས་ཅད་ཚོས་ཉིད་
 ནམ་མཁའི་རོལ་པར་ཐག་ཚོད་པ་ནི་ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་
 དག་པའི་ཤེས་རབ་སྣོ་ དེ་ཉིད་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་རིག་
 པའི་ཡེ་ཤེས་སུ་རྟོགས་པར་གྱིས་ཤིག་

།ཁམས་གསུམ་གྱི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་རང་གི་
 ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་འདི་
 མ་རིག་པའི་དབང་གིས་སྤྲིང་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་ངང་
 མངོན་དུ་མ་གྱུར་པ་དེ་ལ་ནི་མ་རིག་པ་ཞེས་བྲགས་ཤིང་
 ལྷང་སྤྲིད་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ཀུན་སོ་སོར་རྟོགས་པའི་ཤེས་
 རབ་ཀྱིས་གཏུན་ལ་ཕབ་པས་ཀ་དག་ཟང་ཐལ་ཡུལ་མེད་ནམ་
 མཁའི་རོལ་པར་ཐག་ཚོད་དེ་ ནམ་མཁའ་རྣམ་པར་
 དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་མངོན་དུ་གྱུར་པ་ནི་གཞིའི་
 རིག་པ་མཐའ་གྲོལ་ཆེན་པོ་ཞེས་བུའོ་ མངོན་དུ་བྱེད་

and so forth, just like various reflections manifest from a limpid mirror. In the same way that all reflections are of one flavor in the nature of the mirror and none of them is something different from it, all material objects that manifest in our vision are of one flavor in the nature of space and none of them is different from it. The certainty that all samsara and nirvana are the Rolpa (energy manifestation) of the space of Dharmata is the prajña of the utterly pure space, thus thoroughly understand that its realization is the wisdom of Rigpa!

All beings of the three worlds, because they ignore this profound natural condition of their own utterly pure space, have not realized the state of the Essence-Bodhichitta: this is called 'ignorance'. When all phenomena of the universe and its beings, of samsara and nirvana, are ascertained by means of the discriminating prajna and thus we gain the certainty that they are the primordially pure and objectless Rolpa (energy manifestation) of space which penetrates all without material obstacles, the realization of the profound natural condition of the utterly pure space is called 'the Rigpa of the Base which is the total liberation from limitations'. As for the way

ཚུལ་ཡང་སེམས་ཅན་གྱི་སེམས་ཉིད་རང་བཞིན་གྱིས་འོད་
 གསལ་བུ་ཡི་གནས་ཀྱི་ཤེས་པ་གོ་མ་འགགས་པུ་ དྲུངས་
 གསལ་རྩོགས་པ་དང་བྲལ་བུ་ ལྷང་བ་ཅེར་ཡང་འཆར་
 དུ་རུང་བ་དེ་གའི་རང་གདངས་རང་ལྷང་བ་དེ་ཉིད་གཞན་
 དུ་བརྒྱུང་ནས་དངོས་མཚན་བདེན་གྲུབ་ཉམ་བཅད་ཐེར་ཟུག་
 དུ་བག་ཆགས་ཏེ་ འཁྲུལ་ཞེན་རྒྱན་མི་འཆད་པ་འབྱུང་
 ཞིང་ ཉེན་དུས་ཀྱི་ཡུལ་ལྷང་སྡོད་བཅུད་འདོད་ཡོན་ཐམས་
 ཅད་གཉིད་དུ་སོང་བའི་ཚེ་ཀུན་གཞི་སྤོང་ཉམ་མཁའི་
 རང་བཞིན་དུ་ཞིག་ནས་དེའི་ངང་དུ་འབྱམས་ཀླས་པ་དང་།
 མི་ལམ་གྱི་ལྷང་བ་ཤར་བའི་ཚེ་ བདག་འཛོན་གྱི་ཤེས་
 པ་ལངས་པས་བདག་དུ་ལྷང་བ་ལས་སྡོད་བཅུད་འདོད་ཡོན་
 ཐམས་ཅད་གཞི་དབྱིངས་སུ་མཆེད་དེ་ བདེ་སྤྱུག་བར་
 མ་གསུམ་ཉི་བར་ལེན་ཞིང་ དེ་དག་ལ་བདེན་པར་ཞེན་
 ནས་འཁྲུལ་པའོ་ ཇི་ལྟར་མི་ལམ་གྱི་ལྷང་སྤྱིད་འདོད་
 ཡོན་ཐམས་ཅད་སད་དུས་ཉིད་ནས་ཐམས་ཅད་སེམས་ཀྱི་
 ངང་དུ་ཡལ་བ་ཅམ་ལས་ཤུལ་དུ་ལུས་པ་གང་ཞིག་ཀྱང་མེད་

of realizing it, the Mind-Essence of sentient beings is naturally luminous clarity, primordial consciousness without interruption, limpid and clear without sullyng factors, potentially open to the arising of any manifestation: when the appearance of its natural Dang is believed to be something other (than oneself), the traces (for believing it to be) a permanent, stable, unchanging and truly existent (phenomenon) with marks of concreteness, are formed, and thus illusory attachment arises unceasingly. When one falls asleep, all the objects of enjoyment of the world and its beings (experienced) in the daytime vision dissolve in the nature of blank empty space of the All-Ground and in its condition they remain absorbed. When the dream vision appears, the ego-clinging consciousness arises and thus from what appears as a self all the objects of enjoyment of the world and its beings develop in the Ying of the Base and, by continually experiencing happiness, suffering and neutral sensations, and believing in their reality and being attached, one is (caught in) illusion. Just as all objects of enjoyment of the inanimate and animate world appearing in a dream vanish in the nature of the mind as soon as one wakes

པ་ལྟར་མེད་པ་ལྟར་བཟུང་འདོད་ཡོན་གྱི་སྒྲུང་བ་དེ་ཀུན་རང་
 སེམས་ཀྱི་སྒོང་དུ་ཡལ་བ་ཙམ་ལས་རང་རྒྱུད་དུ་གྲུབ་པ་ནི་
 འགའ་ཡང་མེད་པས་སྒྲུང་བ་ཐམས་ཅད་མེད་བཞིན་
 དུ་འབྱུང་པའི་སྒྲུང་བ་མེད་པ་གསལ་སྒྲུང་ཉིད་དུ་ཤེས་ཤིང་
 རྩོད་རང་ཐོག་དུ་འཕྲོད་དེ་ཐམས་ཅད་ཡི་གཞི་སྤྱིང་པོ་
 བྱང་རྒྱུ་གྱི་སེམས་ལས་མི་འདའ་བའི་གཞི་དབྱིངས་དྲུངས་
 གསལ་རྩོགས་མ་དང་བྲལ་བའི་ངང་མངོན་དུ་གྱུར་ནས་
 རང་ཐོག་དུ་རང་གདེངས་ཐོབ་པ་ནི་ཡི་གཞིའི་རིག་པ་མཐའ་
 སྒོལ་ཆེན་པོའི་ངོ་བོ་ཇི་ལྟ་བུ་མཁྱེན་པའི་ཡི་གེས་ཀྱི་རང་བཞིན་
 དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་

ཇི་ལྟར་མཁའ་ལ་ཉི་མ་ཤར་བས་མུན་པ་ཐམས་ཅད་དྲུང་
 རྒྱུ་འབྱེན་པ་ལྟར་གཞི་དབྱིངས་ཀྱི་ངང་གཏན་ལ་ཤེབས་
 པ་ཙམ་གྱིས་ཀྱང་བདག་རྩོག་མ་རིག་པའི་མུན་ཁམས་
 ཐམས་ཅད་དྲུང་རྒྱུ་འབྱེན་ཏེ་ཆོས་ཉིད་དེ་བཞིན་ཉིད་ཀྱི་
 གནས་ལུགས་མངོན་དུ་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ། ཇི་ལྟར་བསྐྱལ་
 པ་དུས་མཐའི་མེ་ཆེན་མཆེད་པས་ན་དངོས་པོ་རགས་པ་
 ཐམས་ཅད་ཐལ་བར་གཏང་ཞིང་། ལྷ་སྐྱུར་ཕྱ་མོ་ཐམས་

up and no trace whatsoever of them is left behind, in the same way, all that appears as objects of enjoyments of the world and its beings vanishes in the expanse of one's mind and, apart from that, there is nothing which has an independent existence. Therefore, understanding that all visions are a non-existent clear appearance since they do not exist yet appear as an illusory vision, and discovering this directly in one's condition, one realizes the state of the Ying of the Base which is limpid, clear and without sullyng factors, in which everything is not apart from the Essence-Bodhichitta of the Primordial Base, and thus one obtains confidence in one's own state: know this to be the nature of the wisdom that knows the essence of the Rigpa of the Primordial Base, which is the total liberation from limitations, just as it is!

Just as when the sun shines in the sky all darkness is annihilated, as soon as the condition of the Ying of the Base is ascertained all the dark dimensions of ignorance tied to the concept of an ego are annihilated and the natural condition of Dharmata is made manifest. Just as all coarse material things are reduced to ashes when the great fire at the end of the kalpa spreads and of all the tiny grass stubble

ཅད་ཐལ་བའི་རྟུལ་ཙམ་ཡང་མེད་པར་གཏང་བ་ལྟར་
གཞི་དབྱིངས་མངོན་དུ་གྱུར་པས་། ཇེས་པའི་སྲིབ་སྲིབ་
ཐམས་ཅད་ཟེལ་གྱིས་གཞོན་པ་དང་། མ་ཇེས་པའི་སྲིབ་
སྲིབ་ཐམས་ཅད་ཡུལ་མེད་དུ་གཏང་བར་བྱེད་དོ། ཇི་ལྟར་
གྱུ་མཚོ་ཆེན་པོར་མ་འདུས་པའི་ཚུ་བུན་འགའ་ཡང་མེད་
པ་ལྟར་། ལམ་དང་འབྲས་བུའི་ཚོས་ཐམས་ཅད་ཡི་གཞི་
མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པའི་གྲོང་དུ་མ་འདུས་པ་གང་ཡང་མེད་
དོ། ཇི་ལྟར་ནམ་མཁའི་ཁོངས་སུ་སྤངས་སྲིད་སྤོངས་བཅུད་
ཐམས་ཅད་ཚུབ་པ་ལྟར་། ཡི་གཞི་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་
པ་དེའི་ཁོངས་སུ་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་མ་ལུས་པ་ཡོངས་
སུ་ཚུབ་པས་། ཡི་གཞི་མངོན་འགྱུར་གྱི་རིག་པ་ནི་ཡི་ཤེས་
དང་ཡོན་ཏན་སོགས་ལམ་དང་འབྲས་བུའི་ཚོས་ཀུན་ཡི་ནས་
རྗོགས་ཤིང་། ཚོས་སྐྱེ་ཡི་གནས་ཆེན་པོར་ཤེས་པར་གྱིས་
ཤིག་།

སྤངས་སྲིད་འཁོར་འདས་ཀྱི་ཚོས་ནམས་ཀ་ནས་དག་པའི་
སྤོངས་ཉིད་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཤེས་པ་ཙམ་གྱིས་སྤོངས་བཅུད་འདོད་
ཡོན་གྱི་འབྲུལ་སྤངས་འདི་ཀུན་མེད་པར་མི་འགྱུར་ཞིང་གྲོལ་

not even a dust of ash remains, when the Ying of the Base is realized all the noticeable negativities and obstacles are eclipsed and all the unnoticeable negativities and obstacles are reduced to nothing. Just as there is no small river which does not flow into the great ocean, there is not even one of all phenomena of the path and the fruit which is not included in the expanse of the Rigpa which is the realization of the Primordial Base. Just as all the inanimate and animate universe, all the world and its beings, are perfected in the realm of space, all phenomena of samsara and nirvana are totally perfected in the realm of the Rigpa which is the realization of the Primordial Base. Therefore, know the Rigpa which is the realization of the Primordial Base to be complete from the beginning with all phenomena of the path and the fruit such as wisdoms and qualities, and to be the total primordially dwelling Dharmakaya!

If all this illusory vision of the objects of enjoyment of the world and its beings does not disappear and does not self-liberate by merely understanding that all phenomena of the inanimate and animate universe, of samsara and nirvana, are the condition of primordially pure emptiness, how could libera-

བར་མི་འགྱུར་ནེ། སེམས་ཀྱི་དགོ་བ་ལྷ་སྒྲོམ་པའམ།
 བསམ་གཏན་སྒྲོམ་པའམ། རྣམ་པར་རྟོག་པ་རིག་པ་ཙམ་
 མམེ། ཀུན་རྗེ་བ་ལུས་ངག་གི་དགོ་བས་མི་ཚེ་རྒྱུ་པོ་འདའ་
 བར་བྱས་ཀྱང་གོལ་བ་ག་ལ་འགྱུར་ཏེ་མི་འགྱུར་རེ། དེ་
 བས་ན་སློ་ཡིད་གཉིས་རྟོག་གིས་རྣམ་པར་དཔྱད་ཅིང་།
 འཛིན་རྩོལ་གྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པ་ཅིའང་རུང་བ་དེ་དག་ནི་
 ཤེས་རབ་ཙམ་ཏེ་གཉིས་འཛིན་གྱི་མཐའ་དང་བཅས་པ་ཡིན་
 ལེ། འཁོར་འདས་ཀ་ནས་དག་པའི་ངང་རྒྱལ་ཐེ་བཞིན་
 དུ་རྟོགས་པ་ནི་བདག་མེད་རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་ཚེན་པོར་
 ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

དེ་ཡང་སེམས་ཅན་རང་སྟོབས་ཀྱི་སྒྲོམ་ཐེ་ལྷར་དཔྱད་ཅིང་
 གཏན་ལ་ཕབ་ཀྱང་། བསྐྱལ་པ་ཐོག་མེད་ནས་ལམ་ཡང་
 དག་མ་རྟེན་ཅིང་། བདེ་སྤྱད་གཉིས་སྤང་གི་སྤང་བ་རྒྱུན་
 མི་ཆད་པར་རྒྱུང་བ་ལ་ཞིན་ནས་འབྲུལ་པ་ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་བྱུང་
 བས་ནེ། ཡང་དག་པའི་གནས་ལུགས་ཟབ་མོ་བསམ་བཞེད་
 སྒྲོམ་མཐའ་ཐམས་ཅད་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པ་འདི་ནི་སྤྲ་
 མ་དམ་པའི་གདམས་ངག་ལ་བརྟེན་ཏེ་རྟོགས་དགོས་པའི་
 རྒྱལ་འདི་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

tion ever occur even if we were to spend our whole lives meditating on a deity, cultivating samadhi or applying conceptual reasoning as a virtue of the mind, or practicing virtues of the body and the voice at a relative level? It would never happen. Therefore, know that whatever analysis is applied by means of conceptual mind and dualistic thoughts and whatever conclusion is reached by means of grasping and effort, they are merely intelligence (prajña) conditioned by the limitation of dualism, while the authentic knowledge of the condition of primordial purity of samsara and nirvana is the total prajña which understands the absence of a self!

In fact, even though sentient beings have tried to analyze and reach conclusions through their own intellectual capacities, they have never found the right path since beginningless kalpas but, being attached to the uninterrupted experience of the dualistic vision of happiness and suffering, illusion has been continuously present for them. Therefore, know that the profound authentic condition which totally transcends all thoughts, explanations and conceptual limitations must be thoroughly understood by relying on the teachings of a sacred master!

རྫོགས་སྐྱོད་ཀྱིས་དགོ་བ་ཅི་བས་གས་ཀྱང་། དེ་དག་གནས་
 གང་དུ་འང་མ་མཚེས་ལ། དགོ་བ་བས་གས་པའི་སྤང་བ་
 ཙམ་དུ་ཟད་ཅིང་། སེམས་ལ་ཕན་གདག་པའང་མི་སེམས་
 ཏེ། ཕན་གདག་པ་པོ་དང་གདག་ཡུལ་དུ་མ་གྲུབ་པས་།
 དགོ་བ་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་
 །ཤིག་།

རྫོགས་པ་བས་གས་པའང་ཕྱོགས་དང་གནས་ཡུལ་གང་ཞིག་
 ཏུ་ཚོགས་པའམ་གནས་པར་མ་གྲུབ་ལ། རྫོགས་པ་བས་གས་
 པའི་སྤང་བ་ཙམ་དུ་ཟད་ཅིང་། སེམས་ལ་གནོད་པ་བྱས་
 པའང་མི་སེམས་ཏེ། སྤང་ཙམ་ཉིད་ནས་སྤོང་པར་སོང་
 བ་ལས་གནོད་པ་བྱས་པ་གང་དུ་འང་མ་གྲུབ་པས་། རྫོགས་
 པ་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག་།

དེ་བས་ན་ཚེ་གཅིག་དུ་ལྷུས་ངག་དགོ་སྦྱོར་ལ་བརྩོན་པའི་
 གང་ཟག་གཅིག་གམ་། ཚེ་གཅིག་དུ་རྫོགས་པའི་ལས་ཁོ་ནར་
 སྦྱོང་པའི་གང་ཟག་སྤྱི་ཞིག་ཡིན་ཡང་རུང་། དེ་དག་ཤེས་
 རྒྱུད་དུ་བདེ་བ་འདོད་ཅིང་སྤྲུག་བསྐྱེད་མི་འདོད་ལ། བདེ་

Whatever virtues are accumulated with the three gates, they do not exist in any place whatsoever. They are nothing more than a vision of accumulating virtues, nor should you think that they can bring any benefit to the mind, since both the bringer of benefit and its object do not exist. Therefore, fully comprehend this main point that virtues are empty (pure) from the beginning!

Also regarding the accumulation of negativities, there is no direction nor place where they gather or dwell. They are nothing more than a vision of accumulating negativities, nor should you think that they bring any harm to the mind, since in the moment that they appear they dissolve into emptiness and, apart from that, no harm done exists anywhere. Therefore, fully comprehend this main point that negativities are empty (pure) from the beginning!

For this reason, both the person who devotes themselves for a whole lifetime to the practice of virtue with the body and the voice and the person who engages only in negative actions for their whole lifetime in their minds wish for happiness and do not desire suffering and are similar in the fact that all

ལྷུག་སྒྲུང་དོར་གྱི་བསམ་སྦྱོང་མཐའ་དག་ཕྱོགས་མཐུན་ཞིང་།
 ཇི་ལྟར་སྲིན་བྱ་རང་གི་ཁ་རྒྱུས་རང་ཉིད་འཆིང་བ་ལྟར་།
 བདེ་ལྷུག་གཉིས་འཛིན་གྱི་རྒྱ་རང་གིས་བསམགས་པས་རང་ཉིད་
 འཆིངས་ཏེ། རང་རང་གི་ལས་ཀྱི་རྣམ་སྲིན་མ་ཟད་ཀྱི་
 བར་དུ་བདེ་ལྷུག་གི་སྤང་བའང་རྒྱན་མི་འཆད་ཅིང་། ལས་
 འགའ་ཞིག་ཟད་པའི་ཆེ་། སྤར་ཡང་རྒྱ་འབྲས་གཞན་
 ལ་སྦྱོང་ནས་འཁོར་བ་ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་འབྱུངས་པའི་རྒྱལ་འདི་
 ཇི་བཞིན་དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

རྣམ་པར་གྲོལ་བའི་ལམ་ནི་ཡི་གཞི་ཀ་ནས་དག་པའི་
 གནས་ལུགས་འདི་ཁོ་ན་ཡིན་ཡང་། སློ་རྒྱུངས་ཕྱིང་ཞེན་
 ལ་དགའ་བ་རྣམས་ཀ་དག་གི་ངང་དུ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་
 ཆེ་། ཡིད་ལ་ཕྱིང་ཞེན་མ་གྲུབ་པས་ཡིད་ཆེས་དང་སློ་གཏང་
 རྒྱང་ཞིང་། ཡིད་ལ་བྱ་རྩོལ་དང་བཅས་བཅོས་བྲལ་བས་
 མི་ཆེ་སྤོང་ཟད་དུ་འགྲོ་བར་དོགས་ནས་། བཞུས་བཞིན་
 དང་། ཕྱག་མཚོད་སོགས་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་དགོ་བ་ཁོ་ན་ལ་
 བརྩོན་པའམ་། ཆོས་ཉིད་ཟབ་མའི་དོན་ལ་སློ་ཁ་ཅུང་

their thoughts and behaviors are aimed at accepting happiness and rejecting suffering. But just like a silkworm binding itself with its own saliva, by accumulating the causes of the dualism of happiness and suffering, we bind ourselves by ourselves and until the ripening of our individual karmas is exhausted, the vision of happiness and suffering goes on without interruption. When some karmas are exhausted, again we experience other causes and effects and continue to wander in samsara without interruption. Know properly all this to happen in this way!

Even though the path of complete liberation is just the condition pure from the beginning of the Primordial Base, when ignorant individuals who delight in being attached to experiences relax in the equanimity of the state of primordial purity no attachment to experiences is formed in their minds and thus they have little confidence and trust and, since their minds are beyond any activity entailing effort and correction, they fear they will waste their lives and so they put all their effort in relative virtues such as reciting mantras and prostrations and offerings etc. Or, even in cases where their mind is a little

ཟད་ཕྱོགས་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནས་ཨང་། སློ་ཡིད་རྟོག་པའི་
 ཡུལ་དུ་གོ་ཕྱོང་མ་གྲུང་བས་། སློ་ཅེ་གཉིས་སུ་གྱུར་ཅིང་།
 དོན་དམ་པའི་གནད་ཟབ་མོ་ལ་ཡིད་ཆེས་པར་མི་འགྱུར་རྩི་
 དགོ་སྤྲིག་ཐམས་ཅད་སེམས་ཀྱི་བྱེད་ལས་ཁོ་ན་སྟེ་། བདེ་
 སྤྱིག་ཐམས་ཅད་ཉམས་སུ་སྒྲུང་བ་ཡིན་པས་ན་། དགོ་
 སྤྲིག་གི་ལས་གང་ལའང་གཟུགས་མ་མཆིས་། དངོས་པོ་
 མ་མཆིས་། བདེན་པར་གྲུབ་པ་ཅིའང་མ་མཆིས་པའི་
 ཚུལ་འདི་ཁོང་དུ་ཚུབ་པ་ནི་། སྒྲོམ་པ་ལ་ཡིད་ཆེས་པར་
 བྱེད་པའི་ཐབས་སུ་གྱུར་པ་དང་། དགོ་སྤྲིག་ཐམས་ཅད་
 ཀྱི་གཞི་ཀ་ནས་དག་པར་ཐག་ཚོད་པའི་ཐབས་དམ་པ་དང་།
 རང་ངོ་རང་གིས་མ་རིག་པས་བསྐྱེབས་ཏེ་། ཡི་གཞི་ཀ་
 ནས་དག་པ་འཁོར་འདས་ཡོངས་ཀྱི་རྩོམ་པར་མ་རྟོགས་
 པས་འཁོར་བ་ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་འབྱུངས་པའི་ཚུལ་ལ་ངེས་ཤིས་
 བཟོན་པོར་རྟེན་དེ་། ལུས་ངག་གི་སྤྲིབ་པ་སྤྱངས་པ་ཙམ་
 གྱིས་རྣམ་པར་གྲོལ་བར་མི་འགྱུར་བར་ཡིད་ཆེས་ནས་།

directed towards the profound meaning of Dharma, since they find nothing to understand or experience as an object of their intellect, mind (yid) and thoughts, they become doubtful and do not have trust in the profound crucial point of the absolute. All virtues and negativities are solely the function of the mind and since they manifest as all the happiness and suffering of experience, virtuous and negative actions have no form in any place, no material substance and no real existence whatsoever. Fully comprehending this point becomes the means for having trust in meditation and the supreme method for having the certainty that the base of all virtues and negativities is empty (pure) from the beginning. Also, when we achieve stable understanding of the fact that we wander continuously in samsara because of being obscured by ourselves through our ignorance of our state, that is, because we do not understand the Rolpa (energy manifestation), encompassing the whole of samsara and nirvana, of the Primordial Base which is pure from the beginning, and thus we trust that by merely purifying the obstacles of the body and the voice we will not reach

ཤེས་རབ་ཀྱི་མིག་བག་རྒྱལ་དང་བྲལ་བར་འབྱེད་པའི་ཐབས་
ཁྱད་པར་ཅན་དུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

ཀ་དག་སྒྲིམ་པ་དང་བྲལ་བར་ཕན་བྱེད་ཀྱི་ལྷ་ཡིས་ཕན་
གདག་དུ་གང་ཡང་མེད་དེ། ལྷ་ཞེས་པ་དེ་ལ་ཕ་མ་གྱུ་
ཀྱི་མེད་ཀྱི་བྱུང་གནས་འགྲོ་གསུམ། གཟུགས་དབྱིབས་ཁ་
དོག་གནས་རྟེན་ཡུལ་སོགས་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་ཅིང་།
ལྷར་འཛིན་པ་པོ་རང་གི་ལུས་ཀྱི་ཕྱི་ནང་བར་གསུམ་དང་།
མཁར་གཞིས་ལོངས་སྒྲིབ་གང་ལའང་མི་གནས་ལ། རི་
དང་ནགས་ཚལ་ཐམས་ཅད་རྒྱལ་དུ་ཕབ་པའི་ཁྱད་ས་ནས་
བཅའ་ཀྱང་མི་རྟོན་ཅིང་། རྒྱལ་ཕྱ་རབ་དང་། རྒྱལ་ཕྱན་
ཆ་མེད་ཀྱི་ཁྱད་ས་ནས་ཀྱང་རྟོན་དུ་མེད་པས། ལྷར་སྒྲུང་
ཡུལ་མེད་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་
ཤིག།

གཞོན་བྱེད་ཀྱི་འདྲིའང་ཕྱི་རི་སྒྲོན་གནས་ཡུལ་འབྲུང་བ་
ལྟ་དང་། རང་བཅུད་ཀྱི་སྤང་ཁམས་གང་ཞིག་ལའང་མི་
གནས་ཤིང་། ཇི་ལྟར་བྱེད་རང་གི་གཤོག་སྒྲར་རང་ཉིད་
འཇིགས་པ་ལྟར། རང་གི་རྣམ་རྟོག་སྒྲུ་མས་བཟོས་པའི་

complete liberation, know that it is the special method for opening the eye of prajña without any traces of dust!

Primordial purity being beyond conceptual constructs, there is no benefit whatsoever that can be brought by a beneficent deity. What is called 'deity' has no parents nor causes and conditions, no place from which to arise, in which to dwell and in which to disappear, no physical form nor color, no abode, support nor place and so forth. The one that conceives a deity also does not dwell in the outside, inside or medium part of one's body, nor in the house or in one's belongings, and it would not be found even if we searched for it after reducing to dust all mountains and forests, and even if we were to search in the atomic particles and indivisible subatomic particles. Therefore, fully comprehend this main point that what appears as 'deity' does not exist as an object and is pure from the beginning!

Also a maleficent spirit does not exist in the five elements of a place in the outer world, nor in the aggregates and sense constituents of beings who are its inner contents. Just like a small bird is scared by the sound of its own wings, one is afraid of the evil

འདྲི་གདོན་ལ་ རང་ཉིད་འཇིགས་པ་སྣེ། རང་བྱས་ཀྱི་ལས་
 ལྷ་མའི་རྣམ་སྤྲིན་གྱི་ཉམས་ཤར་བ་ཙམ་ལས། འདྲི་བདུད་
 གནོད་བྱིང་ཡུལ་སྤྲིང་ནས་ཅི་ཞིག་ཀྱང་རྙེད་དུ་མེད་པས།
 འདྲིར་སྤང་ཀ་ནས་དག་པའི་གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་
 གྱིས་ཤིག།

བསྐྱེད་རིམ་གྱི་ལྷ་བསྐྱེམ་པའམ། ཟབ་ལམ་གཙོད་ཀྱི་
 རྣལ་འབྱོར་ཉམས་སུ་ལེན་པའམ། འདྲི་གདོན་བསྐྱེད་
 བའི་སྐྱབས་དང་ཚོ་ག་ཅི་དང་ཅི་ཞིག་ལ་བརྩོན་ཀྱང་རུང་། ལྷ་
 འདྲི་རང་སྤང་ལས་མི་གཞན་པའི་ངང་རྒྱལ་འདི་གཏན་ལ་
 མ་ཐེབས་ཤིང་། ལྷ་འདྲི་རང་རྒྱུད་དུ་བརྒྱུང་ནས། བཟང་
 ངན་ལྷ་འདྲིའི་གཉིས་རྟོག་གི་རྒྱུ་ཁར་ཤོར་བ་ཡིན་ན། རྣམ་
 རྟོག་དགའ་ལངས་ནས་ན་ཚ་དང་བདེ་སྲུག་རྒྱུན་མི་འཆད།
 ཁབ་དང་སྤྱད་པ་ཙམ་རྙེད་ནའང་ལྷའི་དངོས་གྲུབ་དུ་བརྒྱུང་
 ནས་ལྷའུགསོལ། ཀྱང་ལག་ལ་ཚེར་མ་ཞིག་ཟུག་ནའང་
 འདྲིའི་ཚོ་འཕུལ་དུ་བརྒྱུང་ནས་འདྲི་བཀའ་། རྒྱུད་སྲུག་

spirit that was created by one's own previous thoughts, and apart from manifesting as an experience deriving from the ripening of one's previously created karma, there is no maleficent demon whatsoever to be found with an objective existence. Therefore fully comprehend this main point that what appears as 'evil spirit' is empty (pure) from the beginning!

Whether we meditate on a deity in the Creation Stage, or practice the profound path of the yoga of Chöd, or engage in mantras or rituals for protecting ourselves from evil spirits, if we have not ascertained that deities and evil spirits are not something different from our vision but, (on the contrary), believe that they have an independent existence and fall under the power of secondary causes of the dualistic thoughts of good and bad, of deities and evil spirits, then our thoughts arise as the enemy, and illnesses and happiness and sufferings manifest without interruption. Even if all we have to do is find a needle and thread, we pray to a deity, believing it to be a siddhi from the deities. Even if a thorn pierces our foot, believing it to be a magical attack from the spirits, we (perform the ritual) for sending away the

ལེགས་ཉེས་ཅི་བྱང་བ་ཐམས་ཅད་ལྟ་འདྲིའི་ཚོ་འཕྲུལ་དུ་
བཟུང་ནས་རྣམ་རྟོག་ལངས་ཏེ། དེ་དག་ལ་ཞེན་ཅིང་ཆགས་
པ་སོགས་འབྲུལ་སྤང་འཁོར་བའི་གསོས་སྲུ་འགྱུར་ངེས་པས།
ལྟ་འདྲི་ཀ་ནས་དག་པའི་རྒྱལ་ཇི་ལྟ་བུར་རྟོགས་པ་ནི་ལམ་
གྱི་གནད་གལ་པོ་ཆེར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

མེ་བའི་ཡུལ་སངས་རྒྱས་ཞེས་པ་དེའང་གདོད་མ་ནས་
མ་གྲུབ་ཅིང་མི་གནས་པའོ། སངས་རྒྱས་ནི་སྐྱེ་གཟུགས་
སྲུ་མ་སེམས་ཤིག། ལུས་ནི་ཕ་མའི་རྒྱ་རྒྱུན་གྱིས་བསྐྱེད་
པས། ཉམ་དུ་སྐྱེ་བའི་མཐའ་ལ་གནས་ཤིང་། དེའང་
འཛིན་པ་གང་ཟག་གི་བདག་ལས་སྤང་བའོ། སངས་རྒྱས་
ནི་འཛིན་པ་གང་ཟག་གི་བདག་མཐའ་ལས་ཡོངས་སྲུ་འདས་
པར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

སངས་རྒྱས་ནི་ཞིང་དང་། འཁོར་དང་། ཉེ་འཁོར་ཅན་
ཞིག་དུ་མ་སེམས་ཤིག། ཞིང་དང་། འཁོར་དང་། ཉེ་
འཁོར་རྣམས་ནི་བཟུང་བ་ཚོས་ཀྱི་བདག་འཛིན་ལས་སྤང་
བའོ། སངས་རྒྱས་ནི་བཟུང་བ་ཚོས་ཀྱི་བདག་མཐའ་ལས་
ཡོངས་སྲུ་འདས་པར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

evil spirit. Believing that all joy and pain and all good and bad things that happen are the magical display of deities and evil spirits, our thoughts arise and create attachments etc. to all these, while nourishing the samsara of illusory vision. Therefore know that precisely understanding that deities and evil spirits are empty (pure) from the beginning is a most important point of the path!

Also what is called 'Buddha' and is the object of hope, since the beginning has never existed nor has ever dwelt (somewhere). Don't think Buddha to be a physical body. The body is produced by the causes and conditions of the parents, thus it always remains confined to the limitation of birth. In fact it manifests from the self of the individual as the perceiving subject. Know Buddha to be totally beyond the limitation of the self of the individual as a perceiving subject!

Do not think Buddha to possess a dimension, a retinue and attendants! A dimension, a retinue and attendants manifest from the self of phenomena as the perceived object. Know Buddha to be totally beyond the limitation of the self of phenomena as a perceived object!

སངས་རྒྱལ་ཉི་མུ་ངན་ལས་འདས་པ་ཞིག་དུ་མ་སེམས་
ཤིག། མུ་ངན་ལས་འདས་བ་ཉི་འགག་པའམ་འཆི་བའི་
མཐའ་ལ་གནས་པའོ། སངས་རྒྱལ་ཉི་འགག་པའམ་འཆི་
བའི་མཐའ་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

སངས་རྒྱལ་ཉི་འཁོར་ལ་ཚོས་སྟོན་པ་པོ་ཞིག་དུ་མ་སེམས་
ཤིག། ཚོས་སྟོན་པ་པོ་དང་། བསྟན་བྱའི་ཚོས་དང་།
བསྟན་ཡུལ་གྱི་གདུལ་བྱ་རྣམས་སུ་གྲུབ་པ་ཉི་འདུ་བྱེད་གྱི་
མཐའ་ལ་གནས་པའོ། སངས་རྒྱལ་ཉི་འདུ་བྱེད་གྱི་མཐའ་
ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག།

སངས་རྒྱལ་ཉི་དབང་པོ་ལྟ་ཚོགས་པ་ཞིག་དུ་མ་སེམས་
ཤིག། དབང་པོའི་སྟོ་ལྟ་པོ་ཉི་འབྱུལ་པའི་སྟོ་འཕར་ཡིན་
པས་དེར་རྣམ་ཤེས་དང་། སྤང་བ་དང་། འཛིན་ཤེས་
ཐམས་ཅད་རང་ཆས་སུ་གྲུབ་པ་དཔེར་ན་རྩ་ཡོད་པ་ན་དེའི་
ལྷན་དང་། གཤེར་དང་། དྲངས་གསལ་གྱི་ཆ་རྣམས་
རང་ཆས་སུ་ཡོད་པ་ལྟར་། དབང་པོའི་ཤེས་པ་ལྟ་དང་།
གཟུང་ཡུལ་ལྟ་པོ་རྣམས་ཀྱང་རང་ཆས་སུ་ཡོད་པར་འགྱུར་
བ་དེ་དག་ཉི་གཟུང་ཡུལ་ཡིན་ལ། དེ་ཉིད་ཉེ་བར་ལེན་
པའི་སེམས་རྟོག་ལྟ་མོ་རྣམས་ཉི་འཛིན་པ་སྟེ། གཟུང་
འཛིན་གྱི་སེམས་ལ་ཁམས་གསུམ་གྱི་འཁོར་བ་གྲུབ་པ་དང་།

Do not think Buddha to be a nirvana! The attainment of nirvana is confined to the limitation of cessation or death. Know Buddha to be totally beyond the limitation of cessation or death!

Do not think Buddha to be a teacher that teaches the Dharma to his retinue! What is present as the Dharma teacher, the Dharma to be taught and the students to be taught is confined to the limitation of action (samskara). Know Buddha to be totally beyond the limitation of action!

Do not think Buddha to be an aggregation of the five senses! Since the five sense-doors are the openings of the gate of illusion, the consciousness, vision and the grasping mind are all naturally present in them, just like, for example, if there is water the aspects of moisture, wetness and limpidity are naturally present. In the same way the five sense-consciousnesses and the five perceivable objects are all naturally present and they constitute the 'perceived object', while the subtle thoughts of the mind that grasp at them constitute the 'perceiving subject'. Thus in the subject-object mind the samsara of the three worlds is formed, and the five sense-doors which are the gate for uninterruptedly developing mental

མྱོ་ལཱ་པོ་ནི་ཡིད་དྲུངས་ཤིང་གསལ་བའི་ཆ་ལ་སེམས་སྦྱང་
 མཆིད་པའི་སློ་མ་འགགས་པ་དེར་མིང་ག་དང་དུ་བཏགས་
 པ་སྟེ། རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཚོགས་དུག་ལ་སེམས་དང་།
 སེམས་དེ་གང་ལ་ཡོད་པ་དེ་རྣམས་སེམས་ཅན་ཞེས་བྱ་བས་
 གཟུང་འཛིན་གྱི་མཐའ་ལ་གནས་པའོ། སངས་རྒྱས་ཅི་
 གཟུང་འཛིན་གྱི་མཐའ་ལས་ཡོངས་སུ་འདས་པར་ཤེས་པར་
 གྱིས་ཤིག།

དག་པའི་ཞིང་ཡང་སྤང་གི་ཕྱོགས་ག་ཤིད་དུ་ཡོད་པར་མ་
 སེམས་ཤིག། རྣམ་མཁའ་རྟེན་མེད་དུ་ཞིང་ཁམས་སྦྱོང་
 བཅུད་ཅན་ཞེས་སྲིད་ན་དེ་ནི་དག་པའི་ཞིང་ཁམས་ཡིན་པའི་
 རྒྱ་མཚན་ཅེའང་མེད་དོ། སའི་སྤང་འོག་གང་ཞེས་དུ་
 ཡོད་པའི་དབང་དུ་བྱས་ན་གནས་དེར་སེམས་ཅན་རྣམས་
 གསོན་པའི་དུས་སུ་མི་སྤྲེགས་པའི་རྒྱ་མཚན་ཅེའང་མེད་དོ།
 གསོན་དུས་སུ་མི་སྤྲེགས་པའི་དབང་དུ་བྱས་ན་ད་ལྟ་མཐོང་
 ཚོར་མེད་པའི་ཡུལ་དེར་གྱི་བའི་ཆེ་སྤྲེགས་པའི་རྒྱ་མཚན་
 ཅེའང་མེད་དོ། ལུས་ཅན་རྣམས་མི་སྤྲེགས་པའི་དབང་
 དུ་བྱས་ན། སེམས་ཅན་གྱི་བ་ཀུན་གྱི་རྣམ་ཤེས་དེར་མི་
 སྤྲེགས་པའི་རྒྱ་མཚན་ཅེའང་མེད་དོ། སེམས་ཅན་ལས་

vision as an aspect of the limpidity and clarity of the mind (yid) are given different names. The six aggregates of consciousness are called 'mind' (sems) and the vessels in which the mind is found are called 'sentient beings'. Therefore they are confined to the limitation of a subject and an object. Know Buddha to be totally beyond the limitation of subject and object!

Also do not think the pure dimension to exist somewhere above! If in space, which has no support, there were to exist a dimension comprised of a world and its beings, there is no reason for thinking that it would be a pure dimension. If we suppose that it existed somewhere above or below the earth, there is no reason for thinking that human beings, while alive, could not reach this place. If we suppose that they could not reach this place while alive, there is no reason for thinking that they could reach when dead this place that now is not possible to see or experience. If we suppose that it is because of physical bodies that beings cannot reach this place, there is no reason for thinking that the consciousness of all dead beings could not reach this place. If we suppose that it cannot be experienced by sentient beings with

ངན་ཅན་གྱི་སྤྱོད་ཡུལ་མིན་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནའགྲོ་མཁན་
 གྱི་སེམས་ཅན་དང་། འགྲོ་ཡུལ་ཞིང་ཁམས་སུ་གྲུབ་པ་
 དེ་ཀུན་གཉིས་འཛིན་གྱི་འབྲུལ་སེམས་ལས་ལྷུང་བ་ཡིན་པས་།
 གཟུང་འཛིན་ལས་གཞན་པའི་ལས་ངན་པ་འགའ་ཡང་མེད་
 རོ་། གལ་ཏེ་ཞིང་ཁམས་དེ་ལྟ་བུ་ཞིག་ཡོད་པའི་དབང་དུ་
 བྱས་ནའང་། བདག་འཛིན་རྣམ་གཉིས་ཀྱིས་བཅོངས་པའི་
 སེམས་ཅན་སྣེ་ལྔ་ཚོགས་དུག་ཅན་ཞིག་ཞིང་ཁམས་དེར་
 བསྐྱབས་ཀྱང་། སེམས་ཅན་དེའི་རང་རྒྱུད་མ་དག་པའི་
 དབང་གིས་སྤྲུག་བསྐྱེད་གསུམ་གྱིས་བཅོངས་ཤིང་གནས་
 སྐབས་ཀྱི་བདེ་བ་ཅུང་ཟད་རེ་ཐོབ་སྲིད་པ་ལས་། གཟུང་
 འཛིན་གྱི་སྤྲང་བ་གནས་སུ་མ་གྱུར་པས་། དག་པའི་ཞིང་
 གི་བདེ་བ་དམ་པ་ནི་ནམ་ཡང་འཐོབ་མི་སྲིད་རོ་། དེ་བས་
 ན་ཞིང་ཁམས་ལུན་སུམ་ཚོགས་པ་ལྟུན་གྲུབ་པ་ལྟ་འོད་བདེ་
 སྲིད་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་རང་ཆས་སུ་ཚོགས་པ་དེ་དང་
 དེ་འདྲ་བ་རྣམས་ནི་སེམས་ཅན་རང་རང་གི་སེམས་སྤྲང་
 ཅམ་སྟེ། དཔེར་ན་མི་ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་སུ་དག་མ་
 དག་གི་སྤྲང་བ་སྣ་ཚོགས་པ་གར་ནའང་། སད་པའི་ཚེ་སྤྲང་
 བ་དེ་ཀུན་རང་སྤྲང་དུ་མཆིད་པ་རང་ངོར་ཡལ་བ་ཅམ་ལས་
 གཞན་གང་དུའང་མ་གྲུབ་པ་ལྟ་སོ། ད་ལྟའི་དངོས་སྤྲང་

bad karmas, the beings who would go there and the dimension to be reached would all originate from the dualistic illusory mind. Therefore, there is no bad karma apart from the (duality of) subject and object. Even supposing that such a pure dimension existed, if a sentient being, fettered by the two types of self-clinging and possessing the five sense-doors and six aggregates (of consciousness) reached this place, since the mind of this being is impure he would be fettered by the three types of suffering and apart from the possibility of obtaining a slight temporary happiness, his dualistic vision would not change and thus he would never have the possibility of obtaining the supreme happiness of the pure dimension. Therefore all the various perfect pure dimensions and self-perfected lotus light (realms) which are naturally endowed with all happiness and enjoyments are just the mental vision of each individual being. For example, in the dreamtime various pure and impure visions appear, but upon waking up (one realizes that) all these appearances have simply developed in one's vision and vanished in one's state, and that they do not exist anywhere else. In the same way, all good and bad concrete appearances that we

བཟང་ངན་ཅི་ཡིན་ཡང་རུང་། ད་ལྟའི་རང་སྤང་མཆོད་
པ་ཙམ་ལས་སྡོན་ནས་གྲུབ་པ་འགའ་ཡང་མེད་ཅིང་བརྟན་
པའང་མེད་པས། སྤང་སྲིད་ཐམས་ཅད་རང་སྤང་དུ་ཐག་
ཚོད་ཅིང་། རེ་བའི་ཡུལ་སངས་རྒྱས་དང་། ཞིང་ཁམས་
རྣམས་ཀྱང་ཀ་ནས་དག་པའི་དོན་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག།

དོགས་པའི་ཡུལ་མ་དག་པ་འཁོར་ བུ་འི་གནས་རིས་ཀྱང་
བདེན་པར་མ་གྲུབ་པ་ཀ་ནས་དག་པའི་དོན་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་
གྱིས་ཤིག།

སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་སྐྱུ་ལྲུས་བོར་ནས་བར་དོར་
འབྱམས་པའི་དབང་དུ་བྱས་ན། བར་དོའི་གནས་དེ་ནི་
ཕྱོགས་མཚམས་གང་ཞིག་དུའང་མ་གྲུབ་ལ། བར་དོའི་
ལྲུས་དེ་ཉིད་ཤུང་གནས་འགྲོ་གསུམ་གང་གི་ཆ་ནས་དངོས་
མཚན་གང་ཞིག་ཀྱང་མ་གྲུབ་པ་དཔེར་ན་མི་ལམ་གྱི་ལྲུས་
སྤང་དང་ཡུལ་སྤང་ལྟར་བར་མ་དོའི་སྤང་བ་ཤར་ཞིང་།
གསོན་དུས་ཀྱི་ལྲུས་དང་། ཡུལ་དང་། འདོད་ཡོན་གྱི་
སྤང་བ་ཐམས་ཅད་གནས་འགྱུར་བ་ཙམ་ལས་དངོས་
མཚན་བདེན་པར་གྲུབ་པ་ནི་འགའ་ཡང་མེད་པར་ཤེས་པར་
གྱིས་ཤིག།

have now have just developed as our present vision and there is nothing which previously existed nor anything stable about them. Therefore, becoming certain that all the inanimate and animate universe are one's own vision, fully comprehend that the Buddha which is the object of hope and also the pure dimensions are empty (pure) from the beginning!

Fully comprehend also that the impure dimensions of samsara, which are the object of fear, do not possess true existence and are empty (pure) from the beginning!

Let's consider sentient beings when they abandon their illusory bodies and wander in the Bardo. This Bardo place does not concretely exist in any direction, and the body in the Bardo has no marks of concrete existence from all the aspects of its arising, dwelling and disappearing, since the Bardo vision manifests just like the apparent body and the apparent objects inside a dream, and apart from a transformation of all the appearances of the body, place and objects of enjoyments of the time when one was alive, know that there is no mark of concreteness whatsoever to prove its true existence!

སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་འཛིགས་ཤིང་སྐྱི་གཡའ་བའི་
 དམུལ་བའི་གནས་ཡུལ་ཀྱང་ཕྱོགས་མཚམས་དང་། མཐོང་
 ཚོར་གྱི་གནས་གང་དུའང་མེད་ཅིང་། ལྷགས་བསྐྱེགས་ཀྱི་
 ས་གཞི་དང་། དམུལ་བའི་ལས་མཁན་འཛིགས་སུ་རུང་
 བ་དེ་དག་ཀྱང་དངོས་མཚན་བདེན་པར་གྲུབ་པ་གང་ཞིག་ཀྱང་
 མེད་དོ། གལ་ཏེ་དངོས་མཚན་བདེན་པར་གྲུབ་པ་འགའ་
 ཞིག་མཆིས་ན་། དམུལ་བའི་ལས་མཁན་དེ་དག་གི་ལུས་
 དང་ཡན་ལག་རྣམས་དམུལ་མེས་མི་ཚོགས་པར་སེམས་
 ཅན་གཞན་རྣམས་ཚོགས་པའི་རྒྱ་མཚན་ཅིའང་མེད་དོ།
 དམུལ་བའི་ལས་མཁན་དེ་དག་གིས་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་
 རླུག་བསྐྱེད་དུག་པོ་ཐོག་དུ་ཕབ་པས་། དེ་དག་གིས་ལས་ཀྱི་
 རྣམ་སྒྲིན་མཐའ་མེད་པ་ཞིག་མི་ཚོའང་བའི་རྒྱ་མཚན་མེད་
 པས་། དེ་ཀྱན་སེམས་ཅན་རང་རྒྱ་གི་ལས་སྤང་ལས་གཞན་
 དུ་གྲུབ་པ་འགའ་ཡང་མེད་པར་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག་།

དེ་བཞིན་དུ་ཡི་དྲུགས་ཀྱི་སྣོད་བཅུད་ཀྱང་གནས་ཡུལ་རང་
 མཚན་པ་ཞིག་ཕྱོགས་མཚམས་གང་ཞིག་དུའང་གྲུབ་པ་མེད་
 ཅིང་། སེམས་ཅན་རང་རང་གི་ལས་སྤང་ལས་རླུག་བསྐྱེད་
 གྱི་རྣམ་པ་ཤར་བ་ཙམ་ལས་གཞན་དུ་དངོས་མཚན་བདེན་
 པར་གྲུབ་པ་ནི་ཅིའང་མེད་པས་། འགྲོ་བ་རིགས་དྲུག་གི་

Also the dimension of Hell that frightens all sentient beings and makes them tremble does not exist in any direction nor in any place that can be seen and experienced. Also the ground of burning iron and the terrifying executioners of Hell have no marks of concreteness whatsoever to prove their true existence. If they really had any marks of concreteness, there would be no reason why the bodies and limbs of the executioners of Hell are not burned by the fire of Hell while the other beings are burned. Also there is no reason why the executioners of Hell, since they inflict atrocious sufferings upon sentient beings, do not experience the endless ripening of their karma. Therefore, know that all these manifest from the karmic vision of each individual being and apart from that they have no existence whatsoever.

In the same way, also the world of the Pretas with its beings is not an identifiable place located in some direction, and apart from the karmic vision of each individual being manifesting as suffering, it has no marks of concreteness to prove its true existence. Therefore all that manifests as the worlds and be-

ལྡོང་བཅུད་དུ་ཤར་བ་ཐམས་ཅད་རི་ལྟར་ཉིན་སྤང་གནས་
 སུ་འགྱུར་བའི་ཆེ་། མི་ལམ་གྱི་སྤང་བ་མཆིད་པ་ལྟར་།
 སོ་སོའི་ལས་སྤང་གི་དབང་གིས་གནས་རིས་དུག་གི་སྤང་བ་
 མཆིད་པ་ཙམ་ལས་། དུལ་རང་རྒྱུད་པར་གྲུབ་པ་ནི་འགའ་
 ཡང་མེད་པར་ཐག་ཚོད་ཅིང་། འགྲོ་དུག་ཀ་ནས་དག་པའི་
 གནད་འདི་ཁོང་དུ་རྒྱབ་པར་གྱིས་ཤིག་།

དེ་ལྟར་གང་སུ་ཞིག་གིས་ལྟ་བའི་གནད་ལེགས་པར་ཁོང་
 དུ་རྒྱབ་ནས་རྣལ་འབྱོར་གྱི་སྤྱིང་པོ་ལྷན་གྲུབ་རྗེགས་པ་ཆེན་
 པོའི་ཉམས་ལེན་ལ་གཞིལ་བ་དེ་ནི་། མོས་པ་དང་། བཙུན་
 འགྲུས་དང་། དུན་པ་དང་། ཉིང་འཛིན་དང་། ཤེས་
 རབ་མཚོག་ལྡན་གྱི་དབང་རབ་ཅེས་བྱ་བ་ཡིན་ལོ་། ལྟ་
 བའི་གནད་བྱང་ཟབ་མོ་གྱུ་རུ་དགའ་རབ་དོ་རི་ནས་བརྒྱུད་
 པའི་མན་ངག་ཁྱད་པར་ཅན་ལོ་།

ས་མ་ཡེ། གྱི་གྱི་གྱི།

ings of the six classes is just like the dream vision that develops when the daytime vision changes. Through the power of each individual's karmic vision the visions of the six realms develop and apart from that there is nothing having independent existence whatsoever on the object side. Having this certainty, fully comprehend this main point that the six classes of beings are empty (pure) from the beginning!

Thus, whoever has perfectly and fully comprehended the main point of the view and devotes oneself to the practice of the Self-Perfected Dzogpa Chenpo, essence of yoga, is known to be of 'supreme capacity' possessing the best desire, diligence, presence, contemplation and prajña.

The profound Main Points of the View is a special upadesha transmitted by Guru Garab Dorje.

SAMAYA GYA GYA GYA

ཞེས་སྲུ་གསལ་བའི་གཞུང་གི་དབུ་ནས་མཇུག་གི་བར་གྱི་
 ཚིག་རེ་བཞིན་ཇི་ལྟར་ཁོ་བོས་སློ་འཛིན་བྱས་མ་ཐག་པ་ལྟར་
 ཚིག་ཀུན་སློང་བཅོམ་ཏེ། ཐེངས་འདིར་ཆ་ཚང་བ་ཡི་
 བའི་རིས་སྲུ་ལེགས་པར་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ལ་
 ལ། ཨེ་མ་རྟོ།། || || ||

Thus, from the beginning to the end of the text, every word gushed spontaneously out just as I had memorized them, and this time I succeeded in writing it down properly and completely. Marvelous! Wonderful!

ACKNOWLEDGEMENT

These texts were translated from Tibetan thanks to the generous donations offered by the following donors for the Project Complete Works of Chögyal Namkhai Norbu (July 2002-June 2003):

Adriana Dal Borgo
Alfredo and Maddalena Avellone
Angelo Fontana
Anna Pucci
Antje d'Almeida
Clara Bordeu
Claudio Donadio
Cosimo Di Maggio
David Meyer
Dorothea Franck
Dzogchen Community of Brescia (Italy)
Dzogchen Community of Como (Italy)
Dzogchen Community of Czech Republic
Dzogchen Community of France
Dzogchen Community of Germany
Dzogchen Community of Holland
Dzogchen Community of Hungary
Dzogchen Community of Spain
Dzogchen Community of Styria (Austria)
Dzogchen Community of Torino (Italy)
Dzogchen Community of Venezia (Italy)
Dzogchen Community of Wien (Austria)
Éric Voisin
Francesco Gracis
Gabor Hardy
Giordano and Jo Asoli
Gregory Fabien Forgues
Helmut Reile
Helmut Smrcek
Jana Wurzinger
Kathleen Feketer Bauerlein
Laura Innocenti

Luciano Minghetti
Massimo Orsi
Mimmo Mercogliano
Monique and Yann Leguen
Natalia Popova
Norbert Ohl
Oriol Aguilar
Paolo Brunatto
Paolo Pappone
Petra Seibert
Pia Barilli
Riccardo Moraglia
Rolf Portack
Svetlana Riecke
Thierry and Annick Jeanneret
Ugo Cardea

Furthermore this book was printed thanks to the generous donations offered for this specific purpose by:

Alex Studholme
Alfonso Monfort
Carisa O'Kelly
Catherine Braud
Darryl van Blerk
Elias Capriles
Fabio Andrico
Gabriella Tresp
Gerry Steinberg
Ivan
Jiry Rys
John Foster
John La France
Jolanda Ferrandiz
Libor Juska
Nick Dudka
Norberto Marzari

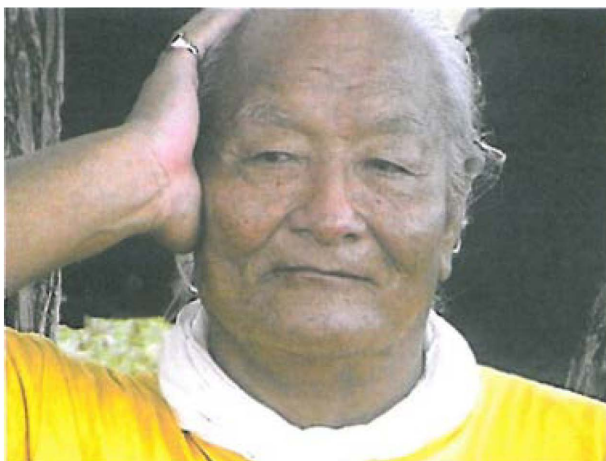

Photo Prima Mai

Chögyal Namkhai Norbu,
Margarita Island, Venezuela, April 2002

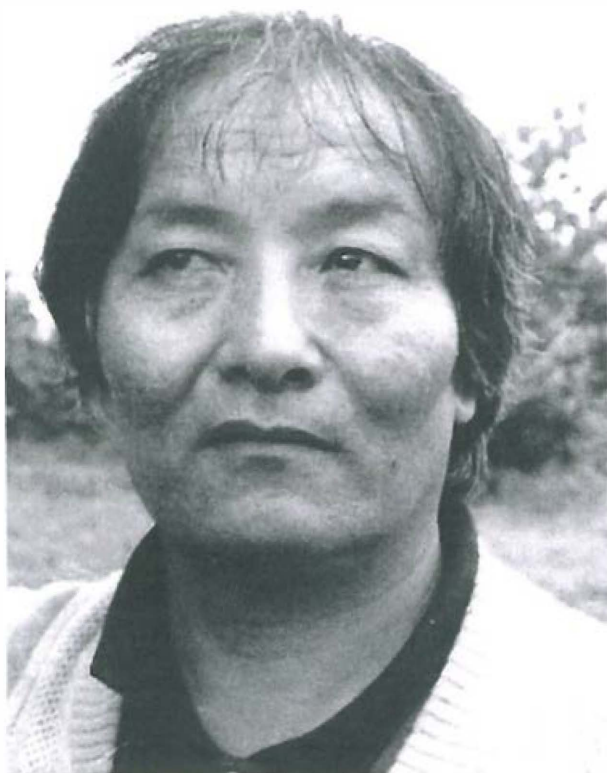

Photo Oliver Leick

Chögyal Namkhai Norbu, Montebelluna, Italy, July 1980

Merigar Gönpa

Gyalse Gyurmed Gyaltzen (1914-1972)

Merigar Gönpa

Padmasambhava

Photo Oliver Leick

Chögyal Namkhai Norbu, Merigar, Italy, July 2001

Merigar Gönpa

Dorje Yudrönma

Thangka by Glen Eddy

Garab Dorje

Photo Oliver Leick

Chögyal Namkhai Norbu, Margarita Island,
Venezuela, February 2002

Finito di stampare
nel Giugno 2003
da Vieri, editrice "il mio Amico"
Roccastrada

CONTENTS

སྒོར་ཚེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྤོང་ཐིག་ལས།
ལྷ་བ་སྒོ་འདས་ཚེན་པོའི་གནད་བྱང་བཞུགས།

From the Innermost Essence of the Dakinis
of the Luminous Clarity of the Universe
THE MAIN POINTS OF THE VIEW
TOTALLY BEYOND THE CONCEPTUAL MIND

